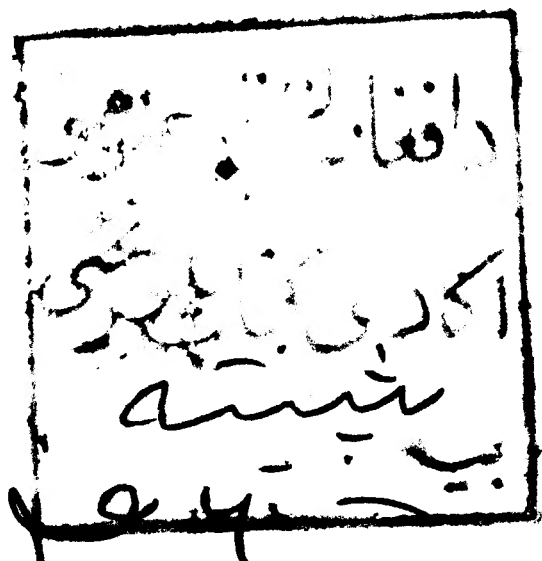

مؤلف: خیر محمد ساء

پرکړوړ سوري دولېس سوه پنځوسم تلين
۱۵۴ - ۱۴۰۴ هـ ق

لرغوني آريايان

د پښتو ژبې نويين لکسري مرکز
۱۴۶۴ کال

لرغونې آريايان

مولف: خير محمد ساد

د افغانستان د علومو اکاډمۍ

د پښتو څيړنو بين المللي مرکز

۱۳۶۳

مہتمم : دمحق مرستیال عبداللطیف طالبی

تیراژ : (۱۰۰۰) ٹوکہ

دولتی مطبعہ

فهرست

مخ	سرليک
الف	سريزه
I	د کتاب په باب خبرې
۱	لومړنۍ گډ نظام
۴	نيوليتيک
۵	د کرنې او مالدارۍ پيل
۱۰	د کورونو جوړښت
۱۲	اجتماعي او اقتصادي اړخ
۱۴	مشرې او رياست
۱۵	کلتور
۱۶	هنر او انځور گرې
۱۷	دود او مذهب
۱۹	داريايانو مهاجرتونه
۲۱	لومړنۍ اريايي ټاټوبي
۲۴	په اريايي ټولنو کې د توليدي روابطو بدلون
۲۷	يو مهم اجتماعي او حياتي بدلون
۳۱	د کاليو توليد
۳۵	د شخصي او خصوصي مالکيت پرمختگ
۳۸	داريايانو کلتوري اړخ
۴۴	دميترايزم تصوفی اړخ
۴۵	دميتراالما نخني د مذهب عوامل
۴۷	ويدي کلتور
۴۹	د ويدي عصر مذهبي خوا
۶۵	سوما - هوما

له اريانا څخه هند او فارس ته د ځينو ريايي قبايلو مهاجرت او خپرېدل	۶۷
د غرب خوا ته مهاجرت	۷۷
مرکزي يا باخترې اريايان	۸۰
پيشداديان	۸۴
ضحاک	۹۲
فريدون	۹۳
گرشاسپ	۹۴
افراسياب	۹۷
کيانيان	۹۹
سپاوش	
کيخسرو	۱۰۰
	۱۰۱

سريزه

زما د دی کتاب عنوان د «لرغونو آریایانو ژوند» دی ، مگر زه چی خومره فکر کوم زما دغه څیړنه په دې برخه کی نیمگړې او نا قصه ده، ځکه چی دژوند کلمه دو مړه پراخه معنی او جامع مفهوم لری چی دیوی ټولنی په کلتوری او یا مدنی حالا- تو باندې هراړ خیزه څیړنه دیوه شخص له توانه ډیره پورته او ډیر مشکل کاردی بلکی دیوی موسسی او څوکسانو په قدرت او صلاحیت پوری اړه لری .

دیوی ټولنی دژوندانه دهر اړخیزو څیړنو له پاره نور ډیر علوم او په هغو علومو کی پاخه او کره څیړونکی په کار دی . یاداچی دیوی ټولنی د تمدن په نورو اړخونو لکه : تاریخ، جغرافیه ، نژاد پوهنه ، بشرپوهنه ، ټولنپوهنه ، اقلیم پوهنه او لرغون پوهنه ، سیاست ، ژبپوهنه ، فلسفه او داسی نورو برخو کی باید دمخه دپوهانو له خوا پوره څیړنی شوی وی او بیا د دغو پخو مواد و په بنسټ دیوی ټولنی په تمدن او کلتور باندې علمی او کره څیړنی وشي . له بله پلوه دغه څیړنی له هره پلوه دهر راز غرضونو او په ویاړونو دخیټی اچولو له مرضه بچ پاتی شوی وی . مگر متاسفانه زه چی له یوې خوا دتاریخ په علم کی دومره وارد نه یم اوله بله پلوه زموږ د لرغونی تهذیب او تمدن لویه ذخیره په هغو لرغونو ژبو کی خوندي ده چی له بده مرغه په افغانستان کی تراوسه پورې د دغو ژبو د تحلیل او زده کولوله پاره هیڅ اقدام نه دی شوی اونه یی زموږ په هیواد کی دتدریس او زده کړی کومه موسسه او یا مرکز شته چی مرسته ورڅخه وغوښتله شي .

که څه هم دغرب مستشرقینو لادیر پخوا د بشری تمدن دمنابعو او ټاټو بو په څیړنه پیل کړی دی او په دې برخه کی یی ستربریا-

لیتوبونه هم ورپه برخه شوی دی،، او دآریایانو د پخوانیو ژبو لکه: سنسکرت، اوستا او پهلوی ژبوپه لوستلو بریالی شوی دی او زموږ دلرغونی میراث اثار یی پخپلو ژبوپه یوڅه اختلاف سره ترجمه کړی دی. مگر بیا هم باید په ډیرتاسف سره ووايم چی دغه په ژوند یو ژبو ترجمه شوی آثارلاتر اوسه پوری زموږ په ژوند یو ملی ژبو ترجمه شوی هم نه دی.

(هر څوک داخبره تائید وی چی دیوی موضوع او خصوصاً دڅو زرو کالو پخوانیو ټولنو دتمدن اودژوندانه د حالاتو معلو مولو له پاره باید د استفادی بی شمیره علمی آثار او منابع موجود وی چی دهغو ټولو د کتنی په رڼا کی دیوې کانکریټی عقیدې په بنسټ یو پوخ اوعلماً کړه اثر خپلی ټولنی ته وړاندی کړی .

له بله پلوه زه پوره ایمان لرم چی زموږ د لرغونی میراث دغه پاتی شونی آثار دهمدې تاریخی خاورې مولود دی او وروسته یی رڼا ختیځ او لویدیځ ته رسیدلی او هلته دنورو تمدنونو او کلتورونو سره گډ شوی او هغه نورکلتورونه او تمدنونه یی تراغیزی لاندې راوستی دی چی د دوی په گاونډیتوب کی پراته وو او ډیر څه یی ورڅخه اخیستی هم دی. زموږ د لرغونی تمدن پخوانی کنډوالی لاتر اوسه پوری د توجه په انتظار کی د تخریب په رنځ خپل کرغیرن عمر پای ته رسوی او هیڅ پاملرنه ورته نه ده شوې. یو څیړونکی برسیره پر دغو تیرو موادو ډیر نورو وسایلو او د نژدی څخه کتنو او مطالعاتو ته محتاج دی اودغه کار پوره وخت او ډیر وسایل غواړی چی زما دغه برخه هم نیمگړې ده. بیا هم ددې ټولو نیمگړتیاو سره یوځای دهغی مینی او علاقی له مخی چی د گران هیواد له تاریخ سره یی لرم، له ډیره وخته راهیسی می داعزم درلود چی د خپل وطن او ښاغلو نیکونو د ژوند حالات تر یوحده پوری وڅیړم. د ډیری مودی راهیسی می چی په دغه برخه کی هر څه مخ ته راتلل لوستل می او یاداشتونه می اخیستل. څومره اثار چی می پیدا کړل دهغو په رڼا کی په لنډه توگه زما د خپلو مطالعاتو دغه لنډه نیمگړې نتیجه ستاسو حضورته وړاندی کیږی .

په دې کتاب کی څرنکه چی دلرغونو اریایانو د ژوندانه څیړل هدف وو، نودهغی نیتی څخه د آریایانو دژوند د حالاتو په څیړنه پیل شوی دی چی دوی دژوو د فردی ژوند له حالاتو څخه بیخی لری وتلی او د اجتماعی ژوندانه د تکامل په سیرکی یی دځانونو له پاره په مصنوعی

توگه دالاتو ، افزارو ، کور جوړولو اولباس په جوړولو پیل کړی دی چې دغه مرحله په تاریخ کی د لومړی اشتراکیت یا طایفه یی ژوند په نامه یاده شوی ده .

د دوی دهغه وخت د حالاتو څخه صرف نظر شوی دی چه تقریباً په حیوانی نړی پورې اړه لری د آریایی قبایلو د لومړنی ټاټوبی یاد پیدایښت د مرکز سوال د ټول بشر د پیدایښت په سیمه یا سیمو پوری اړه لری، چی دلته زموږ د بحث د موضوع څخه د باندی خبری دی . مگر د لومړنی اشتراکی دورې په عصر کی ټول پوهان دا حقیقت تائید وی چی اوسنی افغانستان یوازی د دوی لومړنی مسقط الرأس نه دی ، بلکی دلته ځای پر ځای د دوی نه مخکی نور غیر آریایی قبایل هم میشته وو .

آریایی قبایل د سووونو کلونو په موده کی د اوسیند د شمالی برخو څخه جنوبی برخوته راغلی او په دغه سیمه کی یی استوگنه غوره کړې ده . دوی دغه خلک په خپل نوم (آریانا) یعنی (د آریایانو مملکت) مسمی کړ . مگر دا خبره یو سپین حقیقت دی چی د ایران او هند آریایان له همدې سیمې څخه تللی دی ، د زمانی په تیریدو سره د دوی ځینو قبایلو ددې ځای څخه هم مهاجرت وکړ او دختیځ ، لویدیځ او جنوب خواته لاړل .

له بله پلوه څرنګه چی آریان او آریا « کلمی » د سپین پوستی توکم اکثره برخه تشکیلوی اود تمدن له مخی دنړی په تاریخ کی ډیر لوی رول لری ، نود ټول آریان نژاد اود تمدن بلکی د تمدنونو څیرل ډیر پراخ او لوی کاردی چی په بشپړ ډول سره یی څیړنه دلته هیڅ ضروری نه ده . په دې کتاب کی یو ازی دهغو آریایانو د ژوند انه په حال په لنډه توګه رڼا اچوله شوی ده چی په همدی اوسنی افغانستان کی پاتی شوی او ترننه پورې هم موجوددی چی موږ د مرکزی آریایانو په نامه بللی دی . کوم قبایل چی د لرغونی آریانا د حدودو څخه وتلی دی ، لکه د ماد او پارسوا قبایل چی لومړی د جنوب غرب لورته تللی اوبیا د غرب په لور روان شوی اود اوسنی پارس سیموته رسیدلی دی . یالکه دمها بها راته قبایلو ګروپ چی مجموعاً پنځه قبیلې وی او دختیځ او جنوب ختیځ په لور تللی اود او سنی هند اکثره نفوس تشکیلوی . ددغو قبایلو د کلتوری او مدنی حالاتو د څیړلو څخه هم صرف نظر شوی دی .

له بلی خوا څرنگه چی مادویدی سرود دونو او اوستایی متونو دتر
 جمو څخه استفاده کړی ده او پخپله راساً په دغو ژبونه یوازی زه بلکی
 دافغانستان پوهان هیڅوک هم نه پوهیږی نو ماد دغو ژبو د اصطلاحاتو
 او نومونو دتحلیل او گرامری قواعدوسره هیڅ تماس کړی نه دی اوددغو
 ژبو لنکو یستیکي تحلیل او څیړنه می پریښی ده زه هیله لرم چی له دی
 وروسته به صلاحیت لرونکی مقامات او علمی موسسی خپله کلکه
 توجه دې خواته واړوی او زموږ د لرغونی میراث د دغو علمی
 ذخیرو د څیړنی له پاره داسی تربیوی او علمی مراکز جوړ کړی چی
 دغه لرغونی ویارونه په خپلوملی ژبو ترجمه کړی او په هراړ
 خیز ډول یی وڅیړی . بنایی په وروسته کلونو کی دپوهنتون د
 ادبیاتو او بشری علومو په پوهنځی کی د لرغون پوهنی ، لرغون کیند
 نی ، اوستایی ، سنسکریت او پهلوی ژبو او متونو د تدریس ځا
 نگړی تدریس څانگی جوړې شی اوزموږ د لرغونی تمدن د تاریخ
 نیمگړ تیاوی بشپړی شی .

په دې کتاب کی یوازی دوه دورې په لنډ ډول څیړل شوی دی
 ۱- هغه دوره چی دوی په کلتوری لحاظ ډیر وروسته پاتی وو او په
 طبیعی اجتماعی اصولوی ژوند کاوه اجتماعی طبقات او کاستونه په کی نه
 وواو د اکثریت ووندی کوچیانی بڼه درلوده .

۲ - هغه دوره چی په دوی کی دشخصی ملکیت مفاهیم منځ ته
 راځی . اجتماعی طبقات ظهور کوی او په کلتوری لحاظ پرمختگ کوی .
 دې دوری ته موږ ویدی عصر وایو دا دوره ترهغه وخته پوری دوام
 کوی چی تر څو په ذهنی لحاظ دوی په افکارو کی یو ریفورمیستی
 تحول راځی او دزردشت د دین پیدا کیدل او د مذهبی ریفورم سره
 تصادف کوی .

په دویم ټوک کی د زردشت دین او د لرغونی آریانا او پار-
 تیانیا معضله جغرافیایی برخه راځی او هلته به دغه موضوع
 وڅیړ له شی چی دا وستایی دین جغرافیایی نومونه اوس په څه
 نامه یادیږی .

ماد خپلو معلوما تو او عقایدو له مخی ځای پرځای جغرافیایی نومونه یو
 څه بیان کړی دی او دسیمی ټاکلی یی یوازی زماشخصی عقیده ده .
 دمحرمو لوستونکو څخه هیله کیږی که چیری کومه غلطی په کی پیښه
 شوی وی د مهربانی له مخی دی زما پام ورته واړ وی .

په در ناوی .

خیر محمد ساد

د کتاب په باب څو خبری

د پښتو څیر نود بین المللی مرکز له پاره د ډیرې خوښې ځای دې چې د دغه قیمتي اثر په خپرولو سره د خپلو نشریاتو په با ارزښته زیرمه باندې یو بل کتاب هم ورزیاتوي . اریایی توکمونو (چې کله کله د اندو - اریایی او کله هم د اندو - ایرانی په نامه یادېږي) چې داد اندو اروپایی توکمونو له لړۍ څخه یوه ډیره مهمه څانګه ده دهغو څیرنه زموږ د هیواد والوله پاره خاص اهمیت لري، ځکه چې له یوې خوا زموږ د لرغونې او تاریخي هیواد زیات سره وروڼه توکمونو : پښتانه ، تاجیک ، بلوڅ ، ساک ، پامیریان ، اورمې ، پراچګان او کور دان اساساً همدغې یوې څانګې ته منسوب دي اوله بلې خوا د لرغونتیا اوهرې خواته د اریایانو د مهاجر تونو لرغونې تاریخ به په سیمه کې دومره سابقه او عمومیت ونه لري ، لکه څومره چې زموږ هیواد دهغو شاهد دي .

د سیمې په لحاظ هم زموږ د لرغونې هیواد د لرغونو اریایانو د تاریخي استوګنې تقریباً د زړه حیثیت لري . که ډیر لري لارڼه شو ، نو ویلی شو چې د قبل المیلاد د دوه زره کلونو څخه تر نن پورې د دغوبی شمیره توکمونو ټاټوبی په لویديځ کې د تورسمندرګۍ له غاړې و څخه ، په ختیځ کې د چین تر پولو ، په شمال کې د سیر دریا له حوزې څخه په جنوب کې د فارس تر خلیجه او دهند د نیمې وچې د سمندري غاړو پورې پراخه ساحه ګڼله کېږي .

تاریخ شاهد دی چې اوسنی ایران اود هند نیمې وچې ته اریایی توکمونو په عمده توګه له همدغه ځایه کوچ او لیږد کړي او د تاریخي باختري ، هندوکش اراخوزیا ، اریا (هرات) ، بولان ، کورمې او خیبر له وادیو ، درو او تنګیو څخه داوردو پیړیو په بهیر کې تیر شوي او په ایران او دهند په نیمه وچه کې میشته شوي او یوه دیادونې وړ برخه یې په همدغه زاړه ټاټوبی کې پاتې شوي ده چې تر نن پورې په کې میشته دي . په دې باب ډیر مواد په همدغه کتاب کې راټول شوي دي چې د لوستو نکو علمی تاریخي تنده ماتولی شي .

دغو توکمونو د بشري تاریخ په نړیوال کلتور کې ستر رول لوبولی دي ، نوله دې امله دهغوی د ژوند ، تمدن ، کلتور او تاریخ مطالعه زموږ د هیواد والوله پاره ډیر اهمیت لري .

ددغه ستر گارد عهدې له درانده باره خوا نیمرگ محقق ارواښادخیر- محمد ساد په ښه شان سره وتلی دې اوپه دې برخه کې یې دغه ارزښتمن کتاب زموږ ټولنې ته له خپله مرگه وروسته په میراث پریښی دی . دامیر کروړ د بین المللی سیمینار محترم علمی کمیسیون اوسکر تریت چی کله ددغه اثر زیات ارزښت درک کړ سپارښت یې وکړ چی هغه باید د پښتو څیر نوبین المللی مرکز له خوا خپور شی . موږ هم په ورین تندي اوپه خوښی سره ددغه سپارښت هرکلی وکړ اودادې داریایی تاریخ مینه والو اودهیواد د لرغونی دود او کلتور علاقه مندانو ته یې په ډیره مینه وړاندې کوو .

دلته باید یاده شی چی ددغه کتاب په خپرو لوکی د څیر ونکی مرستیال عبداللطیف طالبی زیات زیارگاللی دې، نوپه خپل واردهغه ددغی زیارگالنی څخه ډیره مننه کوم .

سر محقق دوست شینواری

د پښتو څیر نو د بین المللی مرکز رئیس

لومړۍ کچه نظام

په اجتماعي حالاتو کې د اقتصادي اوحياتي مسایلو د تحول او بدلون سره ځينې داسې دورې راغلې دي چې په تاريخ کې په خاصو نومونو يادېږي ، چې دهغو څخه يوه خاصه دوره يې د مور مشري (مورواکي) دوره ده . دا دوره هغه وخت ته ويله کېږي چې آريايانو د تاريخ په يوه خاصه اجتماعي او اقتصادي دوره کې ژوند کاوه . دوی هغه وخت کرښه او څاروي پالنه دواړه نه پېژندل او په طايفه يي اوډله - ايزه توگه يي ژوند کاوه . د دوی د استحصال منابع ټول طبيعي وو او حتی د استراحت اوسترو او اخفاله پاره يي هم د طبيعي غارونو ، کوډو - غالو او سمڅو څخه کار اخيست . دوی د ذهني رشد له پلوه هم په ابتدایي حالت کې وو . د طبيعي غلو ، دانو ، میوو او دوحشي حيواناتو ، ماهيانو او مرغانو د ښکار په غوښتويي خپلې گټې مېرولي اولورده يي دفع کوله . د ښکار ، میوو اونورو خوراکی موادو منابع د خاص فرد نه بلکې د ټولو خلکو شريک اوگه مال بلل کيده .

په دې دوره کې دوی دواړه په برخه کې د پخواني حالت نه يو څه ترقي کړې وه او پخپله طايفه کې به يي واده نه کاوه : ځکه چې پخواني واده منفرد حالت نه درلود. بلکې واده هم اجتماعي او گډه بڼه درلوده . دوی به د هماغې لويي قبيلې په بله طايفه کې واده کاوه چې دغه دوه طايفې به يو تر بله خپلوانی بلل کيدی . ياپه بل عبارت د يوې طايفې نجونی او هلکان به د بلې خپلوانی طايفې بالقوه او په پای کې بالفعل مایني او ميرونه گڼل کيدل (۱) چې د کلتور د مرحلې ته په تاريخ نۍ ايگزوگامو Exogomy يا (دباندي خيښی) ويله کېږي . ددې دورې نه مخکې مرحلې ته چې په طايفه کې دننه به ودونه کيدل اندوگامي (۲) (Endogomy) ويل کېږي .

دی دورې ته ولی د مور مشري دوره ويل کېږي ؟

داځکه چې د اجتماعي تاريخ په دی مرحله کې د اوسني عصر پر خلاف ښځود نارینه و سره دغذایي موادو په راټولو کې سمه برخه اخيسته . مگر ددغو موادو د سمبالښت او سمون وظیفه يي دنارینه و څخه زیاته وه . په دې دوره کې په نسبتاً وړه اندازه دکارویش منځ ته

(۱) زمینه تکامل اجتماعي : (۳۴) منځ

(۲) تاريخ جهان باستان (۶۱) - (۶۵) مخونه

راغلی وچی داویش دواړه او لوی په اساس نه بلکی دجنس په لحاظ رامنځ ته شوی ؤ . ځکه چی نارینه وبه اکثره دښکار وظایف سرته رسول او دمیوو ، دانو ، او دنباتاتو بیخونو راټولول دښځو په غاړه وو له بلی خوا کله چی دوی داوڅخه استفاده وکړه ، داور بلول ، رڼاکول او بیاور باندی دغذایی موادوپخول دښځی په غاړه وو . دښکار دغوښو دساتنی او سمبالښت صلاحیت یوازی دښځوپه لاس کی ویا په لنډ عبارت په دغه دوره کی ښځی اقتصادی مشرتوب او صلاحیت درلود چی دهمدی صلاحیت پربنایی ښځینه جنس ته یو قدرت او قوت بڅښلی و ، او دنارینه وسره سم ، بلکی اوچت مقام او موقف یی نیولی ؤ .

دمولدو قوتونو تکامل

په آسیا او اروپا کی دجیولوجیکی او اقلیمی تغیراتو له کبله یوه ډیره سړه دوره راغلی ده چی دبشر بلکی د حیوانی نړۍ په ژوند کی یی هم ستر بدلون راوست . دا دوره پوهان د میلاد نه مخکی (۱۲۰۰۰) کاله پخوا ټاکی (۱) ، چی ددې سړواو یخنی له امله ډیر لوی حیوانات یامړه شول او یا د شمال لورته وتښتیدل . دلته ددې موضوع تفصیل اوتشریح زمونږ مقصد نه دی ، بلکی دهغو تغیراتو یادونه کوو چی ددغی بشری کتلی په ژوند کی یی بدلون راوست .

آریایان هم مجبور شول چی دغرو دلمنو او سړو ځایونو څخه مهاجرت وکړی او دتودو سیمو خواته لارشی دوی دغذانوی منابع و موندل او د لویو حیواناتو د ښکار په عوض یی دمرغانو ، ماهیانو او نورو وړو حیواناتو لکه هوسیو ، ځنگلی وزو ، پسونو ، غوایانو او داسی نورو حیواناتو په ښکار پیل وکړ .

آریایانو دمرغانو او حیواناتو دښکار له پاره دنیزی دوسلی دڼه پرمختګ وکړ اوغشی او لینده یی اختراع کړل . نیزه چی د دوی لومړنی وسله وه هم د دفاع اوهم یی دښکار له پاره تری کار اخیست . داقلیمی شرایطو دښه والی په اثر هغه یخچالونه او رشونه چی دسړو په دوره کی منځ ته راغلی وو ، د ډیرو کلونو نه وروسته او به شول او د دوی په غرونو اوسمه کی ګڼ ځنګلونه راوتپو کیدل . په دې ځنګلونو کی دوی نه شول کولای چی واپه حیوانات لکه هوسی او داسی نور مرغان په نیزه ووژلی شی دلیندی اوغشی اختراع چی له ورايه یی حیوانات وژلای شول یوالوی بریالیتوب ؤ . غشی اولینده دهغه وخت (د میلادونه مخکی شپږ زرو ۶۰۰۰ کالو

(۱) تاریخ جهان باستان - لومړی ټوک ۶۶ مخ

پوری (عمده او بریالی وسله وه. دهغه وخت غشی او لیندې دار کیا-
لو جستانو او لرغون پوهانو دهخوپه اثر موندل شوی دی چی دلرنگی
اویا کرکی (دورمی) په سرکی به یوه تیره سرې او کلکه بکره ټومبل
شوی وه چی له ورايه به یی خپل دښکار هدف پری ویشته .

آریایانو داور له کشف وروسته یوبل موفقیت وگاټه او هغه دیوه
وحشی حیوان (سپی) ایل کول وواو دا لومړی حیوان دی چی دوی ایل
کړی او اهلی کړی دی . سپی په ښکار کولو کی د دوی سره ډیره
مرسته کوله او هغه حیوانات چی په منډه ډیر گرندی وو دسپی په مرسته
یی نیول او ښکار کول .

دسپی څخه دښکار دنورو دارونکو حیواناتو څخه ددفاع اوحتی دباروړلو
له پاره هم کار اخیستل شوی دی.

نباتی غذا گانی یا دغذایوه بله منبع

بر سیره پر ښکار دوی دځنگلی میوو ، ماهیانو ، صدفونو ، دشاتو
مچیو ، ډینگریو (مرخپړی) او نورو نباتی شیانو څخه هم په عمده توگه
استفاده کوله .

آریایانو ترهغه وخته پورې چی دکلالی په اختراع بریالی شوی نه
وو ، خپلی اکثره غذاگانی دوریتولو او کباب په بڼه پخولی او استفاده یی
تری کوله . غوښی به یی په لښتواوډکو کی وټومبلی او اورته به یی
ونیولی ، تر خوبه چی پخی شوی او استفاده به یی ترې کوله . غوښی
به په مساوی توگه ویشل کیدی او په تیز و به یی ورته اچولی .

دوی په همدی شان سره دغنمو ، اوربشو اونورو حبوباتو دانی هم چی په
ځنگلی توگه به راټو کیدلی وی په اور وړیتولی .
کله چی ډیره موده وروسته دوی بغری او مولی اختراع کړل اودحبو-
باتو دمیده کوله کاری تری واخستونومیده اوږه به یی دتپری دتبی دپا
سه اچول او پخول به یی .

البته دجغرافیایی موقعیت له مخی دهرې طایفی دخوراک او تولید وسایلو
او منابعو یو تربله یوڅه توپیردرلود . ځینی طایفی په ځنگلونو
کی لالهانده ، ځینی دخوړونو اوسیندونو په غاړوکی بوختی اړځینی
یی دبخیرو تر څنگه میشتی وی .

هغه طایفی چی دخوړونو او سیندونو په غاړو او څنډوکی وی دماعیای-
نو او مرغانو ښکار ددوی عمده مشغولیت او دتغذیې منبع وه . دوی

به په مساعد اقليم کی خپل استوگنځی دسیندونو په غاړه دلرگیو
 څخه جوړول او په همدی دوره کی دوی دخپلو ودانیو له پاره دلرگی
 څخه پوره استفاده کړی ده او په استوگنځیو کی دلاړو او تیرانو په
 توگه ورڅخه کار اخیستی دی .

له بلی خوا داهم باید وویل شی چی دهر ځای داقليمی او جغرافیایی
 شرایطو سره سم دوی خپل کورونه او استوگنځی جوړ کړی وو ، ځینو
 دڅیرو ونکو حیواناتو ددفع ، ځینو دگرمی ، ځینو دبادونو او سړوڅخه
 دځانونو دساتنی په منظور خپل ټاټوبي ودان کړی وو . سره له دی
 بیا هم یوزیات شمیر خلکو دهماغو طبیعی سمڅو څخه استفاده کوله
 دمخه مو وویل چی په دی دوره کی ددوی تر منځ هر څه شریک اوگډوو
 مگر سره له دی اشتراکه بیا هم دهری طایفی غذایی قلمرو یوازی دطایفی
 دغړو ترمنځ شریک واو دبلی طایفی دافرادو دمداخلی نه یی خپله غذایی
 سیمه په کلکه سره بېچ ساتله او په گډه به یی ورڅخه دفاع کوله .

دنیولیتیک New lithic دوره

ددی دورې نه مخکی دورې چی موږ ورسره ډیره علاقه نه لرو اونه
 زموږ دڅیړنی اصلی موضوع ده ، ځکه چی په هغو دورو کی دوی
 ذهنی او مادی قدرت ډیر لږؤ او په ډیره ابتدایی بڼه یی ژوند درلود ،
 دتمدن آثار او بیلگی یی هم هیڅ پاتی نه دی او که په کوم ځای کی
 پاتی وی ، هغه هم ډیری نادری اودنشت سره سمی دی نوله دی کبله
 موږ ته دغه دوره ډیر اهمیت لری او نسبتاً په تفصیل سره به
 پرې خبری وکړو .

دا دوره دپخوانیو دورونه داتوپیرلری چی پخوا تیرې په طبیعی تو
 گه استعمالیدی او دوی دالاتواو اوزارو کار تری اخیست او هیڅ
 صنعتی اړخ په کی دخپل نه و . مگر په دی دوره کی دوی یوه تیره پر
 بله سولوله او دخپلی غوښتنی وسله اویا بله اله به یی تری
 جوړوله چی دا سولول به عموماً دتیره کولو په منظور وو .
 ددی دوری تغذیه هم اکثراً په ښکار او ماهی خوړلو روانه وه اود اوبو
 مرغان به یی هم ښکار کول .

دآمو دسیند په غاړه دشوروی اتحاد یو لرغون پیژندونکی عالم له
 خوا دیو داسی ژوند آثار او بقایا کشف شوی دی چی په ښکار او
 ماهی نیولو بناؤ ، چی داتمدن دپوهانو له خوا د کلیتمینار

(Civilization of Keletminar)

(۱) په تمدن یادیرې . ددی تمدن آثار دکرونو لوجیکو محاسباتو

(۱) تاریخ جهان باستان ۶۹ مخ .

په اساس د میلادنه دمخه د څلورمې زیری د پای نه پیل او د دریمې زیری تر پیل پورې رسیږي .

دوی د ښکار له پاره راز راز وسایل او دامونه استعمالول . د حیواناتو په لار کې به یې خدنگونه جوړول چې پوښل شوی به وو او حیوانات به په کې ولویدل او دوی به رانیول دونو ډډونه به یې په داسې بڼه ایښي وو چې په لږ تماس به پر حیوان را ولویدل او هغه به یې لاندې کړ . کله اوجال به یې د مرغانو او هوسیو د نیولو له پاره استعمالول . همدا راز دوی په ښکار کې دوو مړه مهارت پیدا کړي و چې د حیواناتو د غولولو له پاره به یې د حیواناتو پوستکي اغوستل او د حیوانو په خیر رنځرۍ به یې له خولې ویستلې او هغوی به یې د ښکار له پاره ځان ته را بلل .

د ماشومانو د نیولو له پاره به یې په اوبو کې بندونه اچول او یا به یې د اوبو مجرا بلی خواته اړوله او د نیزي ټوکړې او خنډ نه یې هم استفاده کوله .

د کرنې او مالدارۍ پیل :

په همدې دوره کې کرنې او مالدارۍ په ابتدایي توګه رواج وموند . دوی لومړی د حیواناتو په اهلي کولو پیل وکړ . دا په قطعي توګه معلومه نه ده چې دوی په څه ډول بریالي شول چې څاروی اهلي کړي . په دې برخه کې د پوهانو ترمنځ اختلاف دی او هر یو یې په بیلو ډولونو تشریح کوي ، مګر بیا هم اکثره پوهان په دې عقیده دي چې دوی د ښکار په ترڅ کې په دې بریالي شول چې حیوانات اهلي کړي (۱) . ځینی وایی چې دوی د ښکار په ترڅ کې کله چې حیوانات ښکار کړل نو واړه بچي یې ونیول او هغه یې وروزل او اهلي شول . مګر ځینی بیا داسې عقیده لري څرنگه چې ښکار هم په انفرادي او هم په اجتماعي او ډله ایز ډول کیده ، نو دوی به کله ناکله د حیواناتو یوه لویه رمه پیدا کړه او د طایفي ټول خلک به پسی ووتل . څاروی به یې په یو غار تنګ ځای او یا د درې په کوم تنګي کې محاصره کړل او یو زیات شمیر حیوانات به یې ونیول او خپلو استوګنځیو ته به یې راوستل او یو کلک شپول به یې ورته جوړ کړ چې د شپول به په حقیقت کې د دوی د ښکار د ذخیرې و د ساتلو ځای و او د ضرورت په وخت کې به یې ورته استفاده کوله . څرنگه چې د څارویو شمیر به زیات و او بلارب او وچ حیوانات به دواړه په کې وونو دوی به واښه او اوبه ورته ورکول او

پالنه به یی کوله ، چی دزمانی په تیریدوسره به بلارېو څارو یو بچی وزیرول . دغه بچی اومینمدی به یی دخلکو سره روږ دی شوې اوانس او الفت به یی پیدا کړ . ورو ورو به اهلی شول او دوی به ورڅخه استفا ده کوله .

هغه وخت چی آریایان د حیواناتو په اهلی کولو بریالی شول دا په اغلب احتمال سره دمیلادنه مخکی دخلورمی زریزی پای اود دریمی زریزی پیل دی . له بلی خوا اکثره پوهان په دې عقیده دی چی آریایانو د آمو او سیر دریا د سیندونو ترمنځ سیمه کی د څارویو په اهلی کوله بریالی شول . او دانگلز داوینا تائیدوی چی : «په خاص ډول سره دمنځنی آسیا بین النهرین او د آمو سیند اوسیرد دریا ترمنځ سیمه هغه لومړنی سیمی دی چی هلته په کی د لومړی ځل له پاره ژوی اهلی شوی دی . » (۱) دانگلز دا وینا اوس بیخی دتائید وړده چی کوم څاروی آریایانو اهلی کړل دهندوکش په لمټو کی په طبیعی او وحشی توګه موجود وو او حتی تراوسه پورې یی هم بقایا موجوددی . د څارویو د اهلی کولو شغل دکروندی نه دمخه پر مختګ وکړ او کروندی وروسته انکشاف و موند او دسوونو کلو په موده کی یی پرمختیا وکړه او د تولید دیوی منبع حیثیت یی پیدا کړ . ورو ورو دفوری استفادی ځای اوږ دی استفادی ونیو ځکه چی لومړی دوی فکر نه کاوه چی ګوندي مالداری هم اقتصادی ارزښت لری . مګر دسوونو کلونو په دوران کی مالداری انکشاف وموند او د مالونو دلبنیاتو ، وړیو او پړو ستکو څخه په شعوری توګه ډیره وروسته استفاده وشوه .

کروند ګری هم په لومړی وخت کی ډیره ابتدایی او په هماغو دښکاراو ځنګلی میوو دشکولو اورا ټولولو په وسایلو یی جریان پیدا کړ . دوی لومړی ځل په هماغه تیره لرګی پیل وکړ چی دځینو بوټو نیلی او ځمکنی محصولات به یی دځمکی نه راویستل . کوم تخمونه چی دوی په ابتدایی توګه داستفادی لاندې ونيول دغنمو اوربشو او نورو نباتاتو تخمونه وو . دوی به په هماغه لرګی ځمکه اړوله او تخمونه به یی په کی شیندل . دوی کچ بیل او ډبرینه تسکوره ډیر وروسته پیدا کړل او

(۱) کورنی دخاص ملکیت او حکومت پیدایښت . مولف . انگلز . دتاجیکی اولسی نظم دتاریخ څخه د . ی . س . براګینسکی تالیف ۱۹۶۵ مسکو ۲۲ مخ دښاغلی دوست په مرسته او مننه .

دکرنی په برخه کی دایو پرمختگ و . دوی لومړی زراعت اوکر نه د سیندونو په غاړو کی پیل کړه چی له یوی خوا به یی څاربه رسوبی مواد لرل اوله بلی خوا به داوبو سره نژدی وو . دوی ویالی نه پیژندلی او د موسمی سیلابونو او باران په واسطه به اوبه کیدل. دوی ډولچی اوبو کی ډیری وروسته جوړې کړی او که چیری به د دوی بوټی تری شول نو په ډولچو اوبو کو کی به یی اوبه ورته دخوړ او سیند څخه را اخیستی اوبو ټوټه به یی اچولی . دا ډولچی به اکثراً دڅارویو د پوستکو څخه جوړې شوی وی . دویالو جوړولو فن وروسته رایج شو. دزمانی په تیرید و سره به کله چی داځمکه خواره شوه او عضوی مواد به یی خلاص شول نو دکروندی له پاره به یی بل ځای لټاوه او هلته به یی کرونده پیل کړه چی په واقعیت کی کروندی هم گرځند اوسیار شکل درلود مگر په هغه اندازه گرځنده ؤ لکه چی ښکاریان اویا وروسته پوونده گرځندوو . دڅارویو په اهلی کولو سره پوونده توب انکشاف وکړ . دمالونو تکثیر رواج وموند او پوونده ؤ بیخی کوچی او گرځنده ښه غوره کړه . چیری به چی سمسوره ورشو پیدا کیدله دوی به خپل مالو نه او څاروی وروستل او پوول به یی . کله به چی دهغه ځای واښه خلاص شول ، نو دبل ځای په لټه کی به شول . له یوې خوا کروندی یوڅه انکشاف وموند او دډیرو خلکو شغل وگرځید اوله بلی خوا خلك ورځ په ورځ ډیریدل . دوی ځینی وختو نه لوی لوی ځنگلو نه هم دکروندی په خاطر سیځل او ایری به یی په زراعتی سیمو کی وشیندلی ، چی ترڅو ځمکو پسته شی اوښه حاصل ورکړی . ځینی پوهان عقیده لری چی کر نه اصلا دحاصل ټولولود چارو دانکشاف نه پیدا شوې ده چی دحاصل ټولی چاری ښځو سرته رسو لی (۱) . نو ابتدایی کر نه هم دښځو مولود اود کروندی ابتدایی پیل ښځو کړی دی او مالداری چی دښکار په ترڅ کی انکشاف موندلی دی دنارینه ؤ وظیفه ده داځکه چی دکرنی سیمی به عموماً دهستو گنو د ځایونو په څنګ کی وې او ښځو به دکور دچارو په ترڅ کی دبوټوپالنه هم کوله . مگر مالداری دکور نه دباندې د مالونو پیول او گرځیدل غوښتل اود باندې چاری دپخوانه نارینه و سرته رسولی . کر نه او مالداری دنړی دیوی خاصی سیمی نه خپره شوی نه ده بلکی دنړی په ډیرو ځایو نـوکی دوخت او مکانی شرایطو په توپیر سره پیل شوی ده . له بلی خوا دڅارویو او نباتاتو په نوع کی یی هم یوتر بله توپیر درلود . دپیل نیټه او عمری یوتر بله سره

په سوونو کلونه فاصله لری . ټولو ټولنو یو اوعین څاروی اوعین بوټی پاللی نه دی بلکې په بیلوبیلو ځایونو کې بیل بیل نباتات او جلا جلا حیوانات پالل شوی اوروزل شوی دی . دمیلادنه دمخه څلور زره کاله پخوا په باختړ ، اوسنی ترکمنستان او دآمو دسیند او مرستیا لانو په غاړو او کڅونو کې دکرني په ابتدایي چارو پیل شوی دی او آثاریي موندل شوی دی . سړی ویلای شي چې دمرکزي آسیا سیمې دکرني لومړني مراکز دی چې داروپا سره دمقبايسی په ترڅ کې ورڅخه یوزر کاله قدامت او سابقه لری . ځکه چې داروپا کرنه دمیلادنه مخکې ، ږیو زرو کالو نه زیاته سابقه نه لری . داروپا ځینو قبایلو دمیلادنه درې زره کالو پخوا دغنمو ، اوربشو ، ږدنو ، نسکو ، نخودو ، هوږی او داسی نورو بوټو لکه منی په کرلو ابتدایي پیل کړی دی حال دا چې دهمدې مودې سره په معاصر زمان کې دافغانستان په خاوره او دآمو دسیند په پورې غاړه آریایي سیمو کې دوی دغنمو ، اوربشو ، انځرو ، نخودو اونورو نباتاتو لکه پیاز ، کدو ، هوږی ، کاهو او کونځلو په کرلو کې پوره مهارت حاصل کړی ؤ او په سوونو کاله پخوا ورسره بلد شوی وو . په افغانستان (خصوصاً جنوبی برخو لکه . کندهار . ارغنداب) او کویټه کې داسی لرونه موندل شوی دی چې تاریخ یی د میلادنه پخوا شپږو زره کالو ته رسیږي اودکروندې او کرني شاهدي ورکوي .

(۱) دشوروی اتحاد دجیو بوتانیک یولوی عالم ن.ی. واویلوف په افغانستان کې دنباتی انواعو دتاریخی مراکزو په پیدایښت پسې ډیری څیړنې کړي دي اود خپلو څیړنو په نتیجه کې دی عقیدې ته رسیدلی دی چې دافغانستان دغرونو هغه لمنی چې دسیندونو په غاړو کې پرتي دي او کڅي یی جوړې کړي دي او دهند دنیمی وچي شمال لویډ یځي سیمي (پښتونستان) دغلو دانودپیدا یښت لرغونی مراکز دي چې دهمدی سیمونه دغه حبوبات نوروسیموته لږ دیدلي دي . په افغانستان کې دکروند گرو داسی ټاټوبي موندلی شوی دی چې دمیلادنه مخکې څلورو زرو کالو ته یی دو دانیو تاریخ رسیږي . (۲) واویلوف وایی : د ډیری لرغونی کروندې په باب ، هرات ، کندهار اودافغانستان جنوب ختیځي سیمي دزیاتی پاملرنی وړ دي . لومړی حیوان چې دسپی نه وروسته په ځنگلو نوکی ونیول شو او اهلی

(۱) دافغانستان تاریخ لومړی ټوک په روسی ژبه دښاغلی دوست په مننه

(۲) کابل مجله لومړی گڼه ۱۳۵۵ کال - ۸۹ مخ دښاغلی دوست څیړنه

کړی شو غویی و . میری او وزی ډیری وروسته اهلی شولی. دغویی اوسپی تقدس او احترام په آریایانو کی زښت ډیر زیات ؤ او د دوی د مذهبې عقیدې جزگرځیدلی وه.

زردشتی دین چی دآریایی پخوانیو عقایدو او عنعناتو یو منظم شوی شکل دی دڅارویو په برخه کی دهغو پخوانیو آریایی عقایدو بقایا ساتی او ډیرځله سپی او غویی په ډیر احترام او درناوی سره یادوی چی حتی دوی خپل یوشمیر مشران هم دنیږه غویی په بڼه بولی .

په زردشتی دین کی داسی ډیری جملې شته چی دهغو په رڼاکی پو هان دې نتیجې ته رسیدلی دی چی په آریایی ټولنو کی دتوتعیزم عقاید موجود و ، ځکه چی په مینو خرد کی داسی راغلی دی:

«گوپت شا دآریانا ویجو په ودانه سیمه کی ژوند کوی . دی دپښونه تر نیمايي تنی پورې غویی وزمه دی او نیمايي نه پورته ترسره پورې دانسان په بڼه دی . دی داوبو په غاړه ناست دی او دار باب الانو اغو عبادت کوی . (۱) په اویستا کی لنډی تیره داری سپی دیوگران کورنی ژوی په صفت ستایل شوی دی. آس اوخر هم ددې څارو یونه وروسته اهلی شول او آس دآریایانو خاص حیوان بدل کیږی ځکه چی آس په هندي بومیانو ، ایرانی بومیانو اود میزو پوتانیا په ټولو برخو کی هیڅ سابقه نه اری او په آسوری بابلی او دبین النهرین په نورو تمدنونو کی دآس هیڅ څرک نه دی موندل شوی . داسی ښکاری چی آس دهندوکش دلمنو یو اصلی حیوان دی چی دلومړی ځل له پاره آریایی ټولنو کی ډیر و . دآس درناوی او محبوبیت هم په آریایی ټولنو کی ډیر و آس اوخر هم دمیلادنه مخکی څلورمی زریزه کی اهلی شوی دی او ددوی سره یی دسپرلی او پیتی په چارو کی پوره مرسته کوله .

دکرنی الات او وسایل

دکروندې وسایل بیل بیل شیان وو. په یو ډول کینتی (کوانگ) باندي به یی ځمکه اړوله چی لاستی به یی دارگی څخه و او په سرکی به یی یوه تیره تیره یاد هوسی اویا بل حیوان ښکر ټومبلی ؤ . دکروندې او دنورو بوټو دریبلو له پاره له یو ډول لور او یا چاکو څخه کار اخیستل کیده چی دارگی نه به جوړ شوی و او خوله به یی یوه تیره ډبره وه . دغلو او دانو وږی به یی په کوتکونو ټکول او دانی به یی ورڅخه جلا

(۱) کابل مجله ۱۳۵۵ کال لومړۍ گڼه ۹۱ مخ

کولی . البته په ابتدایی وخت کې به داکار په لاسونو کیده او دا چاری به بنځو سمبالولی . کله به چې دغلی دانی دبوسو څخه جلا شوی نو په بغریو کې به ټکول کیدی چې دابغری به دتېرو څخه جوړی شوی وی . دنیولیتیک د دوری دآریایانوڅخه دحکاکی قلمونه ، تېرونه ، چا کوگان ، تخنج او داسی نور ډیرشیان پاتی دی چې دارکیالو جستپانو لاس ته ورغلی دی او دا وسایل اکثراً صیقل شوی وو (۱) . تېر به یوه تیره څوکی ډېره وه چې کورلاستی به پکې اچول کیده او په لاستی کې به دیوی تسمی په واسطه کلکه کړی شوې وه اوونۍ به یی پر غوڅوالی . دونو د لږ گیوڅخه یی دژوند په مختلفو ساحو کې کار اخیست او یو څه تحول یی په ژوند کې څرگند شوی ؤ . دوی دسیندونو څخه ډپورې وتلو له پاره دونو دتخودو ډونو څخه کار اخیست او یا به یی دونو دتختو څخه دبیری کار اخیست چې څنگ پر څنگ به یی څو تختی سره وتړلی او په سیند کې به یی لاهو کړې .

دکورونو جوړښت :

کله چې په همدی دوره کې د دوی شمیر زیات شو اونور په غارونو کې بسیا کیدلای نه شول اوله بلی خوادغذایی منابعو سره تلطبیعی غارو نومنظمه وجود نه درلود ، نودوی دکورونو په جوړولو پیل وکړ اود راز راز خونو جوړول یی پیل کړل . په ځنګلی سیمو او یا ځنګل ته نژدی سیمو کې دو دانیو په جوړولو کې دارگی څخه زیات کار اخیستل کیده اود هوارو ځمکو خلکوچي لرگی ورڅخه لیری ودختو او ډبروڅخه یی کار اخیست چې بیا به یی هم دپاسه پری لرگی اچول . دوی به دچراغ او یا اور بلو نی له پاره دغور و لرگیو او یا وړو نباتاتو دساقو څخه کار اخیست . نغری به دخونی په منځ کې وچي په سر خلاصی توګه به په کی اور بلیده اود لوګی له پاره به یی په بام کې دنغری دپاسه موری پرېښی وه . دوی دغه وخت دکت نه استفاده نه کوله اود ونوپه تختو او یا نیمه ډډونو کې به ځملاستل چې دونو څپولی به یی په کی اچولی وو او یا به یی نور پاسته وایښه په کی خواره کړی وو . د بالښت له پاره به یی همدغه وایښه نسبتاً هسک جوړول او پر ځمکه به عموماً د حیواناتو پر پوستکو او یا پوزیو باندي کښیناستل . دخوراک اوڅښاک سامانونه او لوښی یی عموماً دڅرمی ، لرگی

(۱) دا وسایل د کابل موزیم په قبل المیلاد غرفه کې موجود دی .

، د ونو پوستکی او ډبرین شيان وو، دا وېو د لوبښی به توگه یی د نری غاری کد وڅخه کار اخیست او دیو ځای نه بل ځای ته دا وېو د انتقال استفاده یی تری کوله .

په همدی دوره کی کلالی اود خاورینو لوبښو جوړولو اختراع منځ ته راغله اود پخو خاورینو لوبښو په جوړولو سره د دوی په ژوند کی پوره بدلون راغی . منظم پخلی اود خوراک او څښاک له پاره منظم او بیلا بیل سامانونه جوړ شول . دکلالی په څرخ سره پخپله دکلالی په فن اود خوراکو نوپه تنوع کی پوره انکشاف منځ ته راغی اود خوراکونو د هضم په برخه کی پوره اسانتیا پیدا شوه .

ځینی پوهان عقیده لری چی دکلالی هنر د ښځو اختراع ده او د تقدس مرحلی ته رسیدلی ؤ چی د عقیدوی اساساتو په بنا هغه ځای ته چی لوبښی به په کی جوړیدل دهرچا ننوتل منع وو . اوس هم د ډیرو کسبونو چار ځایونه (دستگا وی) د احترام او درناوی وړ دی او خاص مقررات لری چی د مثال په توگه د پښی دکان او یا د تودولو دکان یادو- لای شو . (۱)

آریایانو به د اقلیمی شرایطو په ملحوظ اود ورشو گانو اوڅر ځایونو په تغیر سره له یو ځای نه بل ځای ته موقتی او کله دایمی مهاجرتو نه هم کول او خاورین لوبښی به یی هم له ځانو سره نقلو ل مگر د مالونو څخه د حاصل اخیستلو اود موسم د بدلون نه وروسته به یی خپل خاورین لوبښی په یو محفوظ ځای لکه طبیعی غار یا سمڅه کی منډل چی د بارانونو او واورو د ضرر نه محفوظ وی دنوی کال په هماغه موسم کی به یی خپل لوبښی بیار او ایستل او استفاده به یی تری کوله .

پوښاک :

پوښاک چی اصلاً دیخ نه د ځانونو د ساتنی په منظور استعما لیده پخوانی شکل یی چی تراوسه موندل شوی دی یوراز کچری ، ملا بند ، ټټر بند او خولی وازی پرتوگ ؤ چی د حیواناتو د پوستکو څخه جوړیدل ځینی به د پرتوگ پر ځای یوه ټوټه د نامه نه لاندې بدن څخه تاوړله بیا هم د تودو ځایونو ډیر طوایف وو چی هیڅ لباس یی نه درلود او لږ به گرځیدل . ښکار یان او کروندگر د پوونده ؤ څخه وروسته د پو ښاک سره بلد شول . د دې عصر لباس اکثره څرمین او یا دوړیو

(۱) تاریخ جهان باستان ۷۵ مخ

کوڅی وو چی په لازمه اندازه به یی غوڅول . بیا هم د لباس نوع او زمان په قطعی توګه نه شی ټاکل کیدای او د ټولو طایفو په برخه کی صدق نه کو او دهری سیمی لباس په اقلیمی شرایطو او تولیدی منابعو پورې اړه درلوده اود دوی د ذهن انکشاف په کی زیات سهیم ؤ. د حیوانی منابعونه بر سیره د نباتاتو پانی او نباتی الیافونه او داسی نور مواد هم د پوښاک له پاره استعمالیدل . په همدی دوره کی وریشل او اوبدل رایج شوی دی اود دې فن په ظهور سره په لباس کی تنظیم او تنوع پیدا شوه او د وړیو څخه د لومړی مادی په حیث استفاده وشوه . اکثره خلک پښی ابله ګرځیدل او د پښو پوښاک ډیر وروسته رواج وموند چی لومړنی شکل یی دلرګی او څرمنی اویا نورو نباتاتو څخه ؤ .

اجتماعی او اقتصادی اړخ

په دې دوره کی د ښکار او کروندې سیمی دیوی طایفی د خلکو مشترک مال ګڼل کیده. دوی به په ګډه سره کار کاوه اود کروندې ظهور دوی په ډله ایز کار او ګډه وهڅو لاتیڼګ کړل . ځکه کروندې د ډیرو خلکو ګډ کار ایجا باوه . د دوی بیړی ، اهلی حیوانات او اورهم دیوی طایفی مشترک مال بدل کیده. مګر کوم شی چی په دی دوره کی د شخصی مالکیت بڼه پیدا کړی وه د کار او ښکار وسایل اوالات وو . غشی اولینده ، ګینتی، کولنګ، تبرچاکو او داسی نور شیان لکه پښتی سامانونه دهغه چا شخصی مال ؤ چی پخپله به یی جوړ کړی وو . حرفه یی صنعتونو تشکل کړی نه و او هر څوک دخپلو ضروری وسایلو جوړونکی وو . له دې شیانو نه وروسته دویم شی چی د زمانی په تیریدو سره یی د شخصی مالکیت بڼه پیدا کړه ، اهلی حیوانات وو. مګر د شیان هم په ډله ایز مالکیت کی راتلل او د اجتماعی او طایفه ایز مالکیت اجزا او برخه وی او په ډله ایز مالکیت کی تری د طایفی ټولو خلکو استفاده کولای شوه . په خوراکی شیانو کی هم ذخیری او پاسری رواج پیدا کړی نه و او د ښکار اوزراعت محصولات به سمدستی دخپلو انو او مربوطینو سره ویشل کیدل مثلاً چا به چی په ښکار کی کوم حیوان وو اړه نوغوبښه به یی دخپلو انوسره سمدستی ویشله او نه یی ذخیره کوله . له بلی خوا خپلوانویی هم دا طمع لرله چی خپله برخه په کی واخلي . ځکه چی متقابلې را کړی ور کړی دیوی قوی عنعنې په توګه لوړ مقام درلود . دا رواج د زرګونو کلونو څخه تراوسه پورې په زیاتو پښتنی قبایلو کی ښه پوره ټینګ دی . دا وسیدنې خونی

به ډیری لویې جوړې شوی وی چی حتی ترسلو تنو پوری به هم په کی
 خائیدل چی دا خلك به دیوی لویې کورنی غړی وواو واپه واپه فامیلونه
 په کی شریک وو . ددې خونونو دامنو دسیند پرغاړه دشوروی اتحاد
 دیو اتنوگرافیسټ (س . تولستوف) له خوا موندل شوی چی د کلتمینار
 په تمدن پوری اړه لری (۱) . داخونی به ډیری پراخی وی چی تل به
 په کی اور بلیده او اوریې مړه کیدوته نه پریښود. ځکه چی داورپیدا کیدل
 څه اسان کار نه ؤ او داور دمختلفو خواصو له کبله ورته په احترام
 او درناوی قایل وو . دا احترام حتی د تقدس مرحلی ته ورسید او په
 ویدی دوره کی ورته یو خاص رب النوع قایل شوی وو چی «اگنی»
 یی باله او ډیر نذرونه به یی ورته کول چی دهمدی تقدس اغیزه په
 ارستایي دوره کی په زیات قوت او شدت سره لیدلای شو چی خاص
 اور تونونه تاسیس شول او مخصوص کسان ورته مقرر شول. تردی پوری
 چی داور تقدس اوس هم په زیاترو آریایي اقوامو کی لیدل کیږی چی
 شرح به یی وروسته راشی .
 دهمدی دورې په پای کی دلویو خونو په موجودیت برسیره ، وړی
 خونی هم رایج شوی ری چی په یوځای کی دیوی طایفی خلکو څنګ
 پر څنګ سره ښلولی او نژدی او خپلوان فامیلونه به سره ډیر نژدی
 ګاونډیان هم وو . ورو ورو دزمانی په تیریدو سره دکار وسایل بشپړ
 یدل او ددی تکامل تر څنګه انفرادی تولید ډیرښت وموند . دکار
 دابیعی ویش عموماً دنراو ښځی دجنس په اساس ښآ شوی ؤ چی
 ښځینه ډلی او نارینه ډلی جوړی شوی . تردې پورې چی دهریو
 جشنونه او عنعنات هم سره جلا او بیل شول . څرنګه چی د
 محصولاتو تولید او غونډول او دکورس مبالغت او پخلی دښځی په لاس وو
 یعنی داقتصاد او تغذیې مهمه منبع دښځی ملکیت ګڼل کیده نو د دې
 امتیاز په بنا په دې دوره کی ښځونه یوازې داچی دنارینه ؤ سره
 مساوی حقوق درلودل بلکی اجتماعی موقف یی پرنارینه ډیر لوړو چی د
 همدی امتیاز له مخی دمور مشری مقام پوره ټینګ شو . دښځی اقتصادی
 مالکیت دا اجتماعی امتیاز سبب او باعث شو چی په اجتماعی تاریخ کی زښت
 ډیر اهمیت لری . همدا وجه وه چی په دې دوره کی چی دمور مشری
 مقام ډیر اوچت شو . ددی پرځای چی ښځه دنارینه کورته واده شی
 مړه به یی له کومو معمولو مراسمو دښځی (ناوې) کورته راوستل
 کیده او نارینه به د موضوعه مقرراتو په مراعات کک مکلف ؤ

(۱) تاریخ جهان باستان ۷۷ مخ

چی دمقرراتو نه دمخالفت په صورت کی میړه دښځی له خوا شړل کیدای شو (۱) مگر داچی مشری مور یا مشری نیابه یی شفاعت وکړ او بیرته به پاتی شو. بل چا دمیره دبیرته راگرځولو هیڅ حق نه درلود. همدا اقتصادی امتیازو چی ښځی ته یی اجتماعی امتیاز او لوړ موقف ورپه برخه کړی ؤ. واده په دی دوره کی خاص تشریفات نه لرل اود ښځی له پاره دردو لویا توافق کولو لوړ حق په برخه ؤ چی هیچا په کی مداخله کولای نه شوه.

مشری او ریاست

دیوی قبیلې هری طایفی یو مشر درلود چی ښځو اونارینه ؤ دواړو کولای شول چی درئیس او یامشرپه توگه غوره شی. په ځینو آریایی قبایلو کی زیاتی ښځی مشرانی وی اوپه ځینو کی به نارینه دخپلی طایفی ریاست په غاړه درلود.

دهری طایفی غړو کولای شول چی خپل مشر لیری کړی اوپه عوضی بل نفر دمشرپه توگه وټاکي. دمختلفو طایفو مشران به دیولوی مهم کار له پاره سره راغونډیدل اود ټولی قبیلې په چارو اوپېښوکی به یی تصمیم نیوه اومربوط مسایل به یی حل کول (۲). دطایفی او حتی دقبیلې مشرتوبه ارثی بڼه نه درلوده او یوازی دیوکس په شخصی صفاتو اومهارتونو پورې مربوط وه یعنی کوم څوک به چی دپوره تجربې خاوند ؤ پوهه او حوصله به یی لرله او شجاعت اوپه جنگ کی میرانه به یی لرله دطایفی اویاقبیلې دغړو دراړیو په اتفاق یا اکثریت به دمشرتوبه مقام ته رسیده اویوازی عمومی افکارو په دې برخه کی ستره اغیزه درلوده. شخصی ثروت او کورنی قدرت په دې برخه کی بی اغیزې ؤ. په ابتدایی کچه ټولنه کی دحکومت هیڅ بڼه نه وه بلکی یوډول دیموکراسی وه چی اوس یی ساری نه موندل کیږی. هری طایفی اوقبیلې خپل خاص مذهبی مراسم، جشنونه اواخترونه لرل او مخصوصه هدیره یی وه. دجنگ اوسولی په وخت کی دطایفی هرغړی دیوبل نه په دفاع مجبور او او مکلف ؤ. دطوايفوتر منځ چی دیوی لویی قبیلې ځانگی به وی یو تر بله یوبل راز تړون هم وجود درلود چی

(۱) کورنی دخاص ملکیت اوحکومت پیدایښت. دانگلز لیکنه: دروسی ژبی څخه دښاغلی دوست په مننه

(۲) دافغانستان پخوانی تاریخ د ښاغلی کهزاد لیکنه

هغه به دیوی قبیلی دڅو طایفو ترمنځه ؤ چی متقابلہ دفاع اومتقابلہ همکاری او مرسته وه .

دقبایلو او طوایفو دژوندانه سیمو به یو تربله ټاکلی سرحدونه او بریدونه درلودل چی یابه ځنگل ،غر او یا سیندو . دتیری او تجاوز په وخت کی به دمربوطو طایفومشران سره ټولیدل او قبیلوی جرگه به یی جوړوله . دقبیلی دټولو طایفو استازو به درای داظهار برابر حقوق درلودل اوهرچا به په آزادانه ډول خپله رایه څرگندوله . دبحث اومذاکری نه وروسته به یی درایود اکثریت په اساس مقابل لوری ته دجنگ او یا سولې اعلان کاوه . دجرگی غړو به چی دبحث او مذاکری دتنظیم له پاره درایو په ډیرښت یورئیس ټاکه ، دوی کولای شول چی دقبیلی مشر خلع کړی اوبل نفریی پرځای وټاکي په جنگی فعالیتونو برسیره مشر دا وظیفه هم درلوده چی لاس ته راغلی ولجی د خلکو ترمنځ په مساوی توگه وویشي اودهر ډول شخړی مخه ونیسی او همدی چارو د ده د دریځ اومقام په پینځښت کی ډیره اغیزه درلوده . طایفه یی نظام په بشپړه توگه دموکراتیک کیفیت درلود (په نننۍ مفهوم داقتصاد له پلوه نه) ځکه چی ټول آزاد او یو تربله یی دورونواو خویندو په څیر گوزاره کوله . ټولیو تربله د مساوی حقوقو خاوندان وو . د دوی ترمنځ داخلی اختلافات به دطایفه یی جرگی له خوا حل کیدل . فرد دطایفی او قبیلی څخه او طایفه او قبيله د فرد څخه په دفاع مجبوره وه . دخارجی تیری او تجاوز په مقابل کی دطایفی اوحتی دقبیلی غړی په کسات اخیستلو مکلف و او یا به یی دسولې په صورت کی دهغه ځپلی شخصی حقوق بیر ته ورته راگرځول . دا خبره دیادونی وړده چی د دوی ددموکراتیکو قوانینو څخه یوازی دطایفی او قبیلی غړو استفاده کولای شوه او داخلی اهمیت یی درلود . دباندې او دبلی قبیلی خلکو ددې دموکراتیکو قوانینو څخه استفاده کولای نه شوه .

کلتور

څومره چی دټولنی دتولید وسایل بشپړ یدل همغاړی ورسره دکار نتیجه هم زیاتیدله او انکشاف یی کاوه . تجربی پخیدلی اود دوی ژوند دترقی خواته روان ؤ . په ښکار او کار کی مهارت او تنوع د دوی ژبه او شعور هم پوځه پراخه کړل . دکروندی دمختلفو موسمونو په کیفیت او احوال پوه شول ، دځوان او زوړ حیوان په ابتدایی

کیفیاتو او احوال وپوهیدل دشمیراومحاسبی سره په ابتدایی توګه بلد شول اوږدو مزلونودوی دستورودحرکاتو سره آشنا کړل او په دی توګه یی دمختلفو پېښو او اعمالودنتیجی څخه دځان او چاپیریال په برخه کی تصورات او تجربه یی معرفت زیات شو . دناروغیو پرضد ییدجادو ټوټکو او کودونه برسیره دطبی بوټو تاثیرات کشف کړل مساژاو پوستکی موبل یی هم زده کړل . یونسل نه بل نسل ته دتجربو تراکم او دیوی طایفی او قبیلی نه بلی طایفی اوقبیلی ته دتجربو انتقال دوی بریالیو نتیجوته ورسول . لومړی لیک چی انځوری بڼه یی درلوده په طایفه یی نظام کی پیدا شوی دی چی هری علامی به ځانته مخصوص قرار دادی مفهوم درلود . مثلاً دوی به دتور برگ اس دانځورنه دیوه خاص مرض مفهوم اخیست . یابه دګنډی ګنډی رسی تصویر یوبل مفهوم درلود . دلومړی انځور لیک ایجاد د دوی دمجرد فکر پوره پراخوالی ښی . نوره ښوونه او روزنه یوازی په بدنی فعالیتونو او ورځنیو کارونو پورې مربوطه وه . مشرانو به دکشرانو مراقبت اوڅارنه کوله او هغوی به یی دزیات مهارت په منظور روزل چی دې ښوونې او روزنې به یولړ عملی ازموینی هم لرلی چی ترڅوبه په دی ازموینو کی دبریالیتوب په صورت کی دخپلی ټولنی کامل او عیارفعال غړی وپیژندل شو . دا ازموینی به دیو لړ شکنجو او ستونزو سره هم ملګری وی چی د داسی صحنودترتیب له پاره به دطایفی او حتی قبیلی غړو خپلی هڅی نه سپمولی او ګډون به یی په کی کاوه . دهرچا ورتګ آزادو او مخصوص جشنونه به ترتیبیدل چی بی زړه او ناکامو کسانو ته به دتحقیر په سترګه کتل کیدل او دبلی ازموینی له پاره به یی ځان تیاراوه . دپهلوانی اوغیرې نیولو فن داریایانو مخصوص مهارت ؤ او دی فن ته یی په ډیره درنه سترګه کتل او پهلوان به دهر چاله خوا نمانځل کیده . (۱)

هنر او انځورګری :

هنراو انځورګری هم په دوی کی په ابتدایی بڼه رواج موندلی ؤ . په غارونو او سمڅوکی د دوی یوشمیرانځورونه موندل شوی دی چی د څارویو دیوی رمی اویا انسانانوڅیری ویستل شوی دی . همدا راز دهمدی عصر یوشمیر مجسمی هم موندل شوی دی چی عموماً دښځو

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ ۱۲۱مخ

دی . دا مجسمی دا رانښی چی سینگار او و ښتانه تورول هم په دوی کی رایج وو . خالونه وهل او پوستکی رنگول چی دطبیعی رنگونو څخه به یی استفاده کوله په پراخه اندازه رایج وو . دکور وسایل او دپخلی لوبښی به یی هم سینگارول . دښځینه مجسمو دپیدایښت نه اتنوگرافستان دوه نتیجی اخلی .

یوه داچی دغه دوره دمور مشری خاصه مرحله ده چی داقتصادی امتیاز له کبله یی په ټولنه کی لوړمقام درلود .

بله داچی ددې مجسمو جوړول دیوی عقیدوی اړتیا په اثر منځ ته راغلی دی . ځکه چی دغه وخت جادویی طب زیات رواج درلود او د علاج کولو یوه مهمه وسیله وه . نو دا مجسمی دهغو جادوگرو طبیبانو نیاگانو مجسمی دی چی دهغوی له مړینی نه وروسته هم د تقدس په سترگه ورته کتل کیدل جادوگری او کوچی دښځو په واسطه منځ ته راغلی دی . (۱)

موسیقی

د اجتماعی ضروریا تو دیو عنصر په توگه په ابتدایی ډول موجوده وه . دوی مخصوص جشنونه او اخترونه لرل چی وخت ناوخت دځینو داسی پښو په صورت کی چی دری به خوشحاله شول هم خپل سازونه غږول . دموسیقی آلات یی هم په لومړی وخت کی دونو ډډونه ، لیندی او کړ کو (درمو) څخه وو . دموسیقی بادی الات هم وروسته په کی شامل شول چی دکر کی شپیلی وه ، ډول هم را پیدا شو . دموسیقی سره به اکثرأ اوږده اتڼونه . پالی او نڅاوی هم کیدل چی ښځو او نرو دواړو په کی گډون کاوه .

دود او مذهب

څرنکه چی دوی دنورو انسا نانوغوندي دطبیعت سره دمبارزی په ډگر کی خورا ضعیف او ناتوان وو نو پرتبیعی قوتونو دبریالی کیدو په هیله اوامیدی لومړنیو عقایدو دسحر اوجادو په بڼه ظهور وکړ ، ځکه چی دوی فکر کاوه چی گوندي دسحراوجادو په واسطه کولای شی پر طبیعت ځناورو اوونو باندي یوما فوق طبیعت اثر اچولی شی یا لا اقل به دطبیعی قواو دشر او خطرڅخه په امان اوسی چی د ښواو بدو په صفت یی یوشمیر نوری انگیرنی هم درلودی . دوی به دروزی د

(۱) تاریخ جهان باستان ۷۹ مخ

ډیرښت ودگیدی دمرښت دتفاول په عقیده خپلی گیدی په ځینو عجیبو او نادرو تیرو پورې سولولۍ چی وروسته دارسم به دیوې مشری ښځی او سپین ږیری له خوا اجراکیده د دی دود بقایا تراوسه پوری هم په ځینو افغانی قبایلو کی موجوددی . په دی توگه چی اوس خپلی گیدی اکثرأ دیو روحانی شخص دقبرپه شناختو او یا کومی داسی مقدسی تیږی پوری موزی چی کومه فولکوریکه افسانه ولری . غیب ویل هم دښځو وظیفه وه چی زړواو سپین سرو ښځو به دا وظیفه اجرا کوله دخوبونو تعبیر او په هغوباندی اعتقاد هم په دوی کی رواج موندلی ؤ چی ددې عقیدی بقایا هم تراوسه پورې په اکثر وولنو کی موجود دی او حتی یوشمیر مسلکی اشخاص او کتابونه هم منځ ته راغلی دی او مذهبی بڼه یی پیدا کړې ده.

لمانځه (Animism) ده . دوی به موجوده وه چی هغه دارواگانو یوه بله عقیده هم په دوی کی عموماً دخپلو مرو قهرمانانو اومشهور ونيکونو ارواگانی خپلی مرستی ته رابللی او هم یی یقین درلود چی طبیعی قواوې هم د دوی غوندی ساداری او یا ځینی نالیدونکی ارواگانی موجودی دی چی دانسان په سرنوشت کی پوره اغیزه لری . نو دوی به دغه ارواگانی دتنگسی په وخت کی په خاصو مراسمو منځلی اورا بللی او حتی نذرونه او خیراتونه یی هم ورته کول (۱)

دغه ټولی عقیدی طبیعت په مقابل کی دانسان دضعفاء ربیوسی نه پیدا شوی وی ، ځکه چی دوی هغه وخت د فکر شعور دتتوالی له کبله نه شو کولای چی دطبیعی پېښو پرله پسې جریان درک کړی اود هغو ترمنځ ارتباط کشف کړی نوکله به چی دوی دطبیعی پېښو لکه نیز (سیلاب) دځنگله داور ، وچکالی ، قحطی او داسی نورو پېښو سره مخامخ شول نوپرته له دې یی وبله لارنه درلوده چی ددې پېښونه لومړی مافوق طبیعت قواوی فرض کړی او هغه په دی پېښو دپاسه وبولی . نود دغو پېښونه دخلاصون او بچ کیدوله پاره به یی هغو فرضی قواوته نذرونه او عبادت کاوه اونمنځل به یی .

توتمیزم (totemism) چی دیو حیوان داحترام او درناوی عقیده ده هم په آریایی ټولنه کی موجوده وه او دمالداری د انکشاف نه وروسته او مخکی دواړو وختونو کی یی رواج درلود . په ښکاری دوره

(۱) په ویدی سرودونو کی دارازډیرې دعاگانی شته چی دنيکونو د ارواکانو رابلنه کوی او نذرونه ورته کوی .

کي يې دښکار يانو دسحراو کوډو بڼه پيدا کړه او په وروسته دوره کي يې لمانځني او درناوي مقام پيدا کړ. (۱)

له بلي خوا دکروندې دانکشاف سره سم دوي په ځينو نورو مافوق طبيعي قواو هم عقیده پيدا کړه. څرنگه چي دکروندې په حاصلاتو کي لمر ، باران ، وريځ او بو سيلاب، حرارت او سړښت لويه اغيزه درلوده نو دوي دخپلو هيلو په بنياد د باران او بو ، لمر ، آسمان اوداسي نورو طبيعي مظاهرو له پاره معنوي اومادي سمبولونه وضع کړل چي دې سمبو اونو دزمانی په تيريدوسره انکشاف وکړ اود دوي د مذهب يوه ستره برخه يې تشکيل کړه په ويني او اوستايي دورکي چي کروندې او مالداري دواړو پوره انکشاف کړی ؤ ددې طبيعي مظاهرو پوره اثرات موندل کيږي .

د آريايانو مهاجر تونه

دلومړني اشتراکي نظام ړنگيدل، د طبقاتو او دولت ظهور او تشکيل:

لکه چي دمخه وويل شول د آريايي اقوامو دلومړي خاص ټاټوبي ټاکل يو مشکل کار دی ځکه چي د پوهانو لاس ته لاتر اوسه پورې په کوم ځای کي مستند اسناد نه دي ورغلي چي د دوي دلومړني پيدايښت ټاټوبي او شجروي نسبت تثبيت کړای شي له بلي خوا دلته زمونږ موضوع دهغه وخت څخه پيل کيږي چي دوي د تدن يوي خاص مرحلې ته داخل شوي او د ژوند د تکاملي سير په رڼاکي ورڅخه نښي او بيلگي پاتي دي . نود دغو بقاياو په استناد پوهان دي نتيجي ته رسيدلي دي چي د آريايي اقوامو داستوگني د ځايونږ حدود وټاکي او هغه دا ورال د سيند او بحيري نه نيولي دهند وکش لمني دآمو سيند غاړي . دتوري بحيري اود کسپين د بحيري شا اوخوا ځايونه وو .

دوي په دغو سيمو کي خواره اوسيدل او بيلي قبيلي په کي پيدا شوي وي چي دزمانی په تيريدوسره همدغه قبيلي دبيلو بيلو قومونو بڼه پيدا کړه او يو تر بله سره ليږي شوي .

آريان په لومړي سرکي په دوه برخو ويشلای شو ، چي يوي ته يې عربي برخه ويل کيږي او داهغه آريان دي چي دوي داروپا خواته مهاجرت وکړ . ددوي د مهاجرت وخت پوهان دمیلادنه پخوا درې زره کاله اټکلوي . دوي مرکزي ارو پاتـه ورسيدل مگر د اقلیم ديخوا لي په اثر

کابل مجله ۱۳۵۵ کال دويمه گڼه دښاغلي دوست ليکنه او څيړنه

چی داروپا شمالي برخي ډيري سړي وي ، داروپا جنوبي برخو ته ښکته شول . دوی دغه وخت خپل اهلي مالونه له ځانو سره اروپا ته بوتلل او په ابتدایي توگه په کرونده هم پوهيدل دا لومړني آريايان دهلتانو په نامه ياد شوي دي . دوی دروم يونان او دمديتراني نوري شمالي برخي ونيولي . او داروپا د هغه لوی تمدن بنسټ يی کيښود چی تر اوسه پو ری شهرت لری و داکثرو علومو او پوهنو مبدأ په يونان کی دهمدی تمدن په پړناکی لټوی . د دی ډلی آريایی ټولنی دتمدن دبیلگو دزیاتي تشریح سره دلته زموږ کار نشته اوجلا بحث غواړی . لکه چی دمخه ویل شوی دی زمونږ اساسی بحث هغه آريایی ډله تشکيلوی چی په اوسنی افغانستان او نژدی شا او خوا پوری اړه لری . دغربي آريايانو (اروپايي آريايانو) د مهاجرت نه ورسته بيا آريايان په دوو ډلو ویشل کيږی چی یوه ډله یی دآمو سیندنه پوری غاړه اوبله یی دجنوبي غاړه آريايان دی . شمالي آريايان چی اکثره ساکی قبایل وواریوڅه اقلیتونه نور هم ورسره ملگری وو پوونده او بزگران ووچی د جنوبي آريايانو له خوا په (تورانيانو) مشهور شوی دی . تردیره وخته پوری پوهانو دافکرکاوه چی گوندی هغه قبایل چی دآمو سیندنه پورې غاړه پرانه وو او د پیړیو په دوران کی یی بیل بیل حکومتونه تشکیل کړی دی او د باختری دولت سره تل په جگړه کی وو چی په همدې مناسبت په اوستا او دهغه وخت په نورو مذهبي آثارو کی دتوراني په نامه یاد شوی دی غیر آريایی دی . مگر اوسینو تحقیقاتر دا ثابتہ کړې ده چی توراني قبایل سوچه آريايان اود دوی هم نژاده خلک دي .

جنوبي آريايان د هندوکش جنوبي لمنو ته دیوه اقتصادي عامل چی دور شواو زراعتی سیمو دتوسعی پرابللمؤ دخوپیړیو په دوران کی راخپاره شول اوبیلو بیلو قبایلو په بیلو وختونو کی دنفوسو او مالونو د زیادښت په اثری له دې ځایونو هم مهاجرت وکړ .

دمادی کلتورونو دخیړنو په نتیجه کی پوهانو ته دا ثابتہ شوی ده چی په افغانستان کی بیل بیل مادی کلتورونه تیر شوي دي . که څه هم په عنعنوی توگه داسی فکر کيږی چی گوندی په افغانستان کی دمادی کلتورونو ډیر لرغونی کلتور په باختر کی تیر شوی دی اونور کلتورونه ددی مرکز نه منشعب شوي دي مگر کوم شواهد چی تراوسه پوری دپوهانو لاس ته ورغلي دي ډیر لرغونی مادی کلتور بیلگی او

آثار دافغانستان په کندهار-هيلمند-سيستان او کوټه کی موندل شوی دی چی زراعتی سابقه لری .

دسيستان ، کوټی او کندهار مادی کلتورونه چی یوتر بله گاونډی پراته دی یوتر بله ډیر زیات ورته والی لری . بیا وروسته دهيلمند او ایرانی قبایلو د کلتورونو ترمنځ دورته والی پوره اساسات او روابط لیدل کیږی چی دهمدې روابطو په اثر پوهان دا حکم کوی چی ایرانی قبایل دهيلمند له لاری دخراسان او پارتیانا له لاری فارس او میدیاته لږ دیدلی دی .

لومړنی آریایی ټاټوبی

دآریایی توکمونو د خپریدلو اومهاجرتو په لړکی چی بیل بیل قبایل په جلا جلا وختونو کی لیږدیدلی او خپاره شوی دی لومړی دا ضروری ده چی وښیود دوی لومړنی ټاټوبی چیرته او کوم ځای و؟ دا خبره ډیره مشکل ده چی دتاریخ په څوزره کلنه دوره کی دیو توکم ټاټوبی ، خطالسیر ، دنوروسره اختلاط او دژوندانه کړه وړه ټول په قطعی او مستند ډول وټاکلشی ځکه چی ددی تحقیق په مخ کی یو زیات شمیر خنډونه او خلاگانې موجودی دی چی هیڅ امکان نه لری څوک پوره بریالیتوب ته ورسیری په دی چی له یوې خوا ددې توکمونو دژوندانه زیاته برخه په داسی دوره کی تیره شوی ده چی لیک اولوست نه وله بله پلوه دوی دداسی ابتدایی مواد و څخه استفاده کوله چی ډیرزر ضایع کیدل او یوتر بله متقابل اثرات له څیړونکی څخه لار ورکوی . همدا راز که مونږ دیو توکم یو ټاټوبی وټاکو، دا مسئله یو تسلسل پیدا کوی چی دغه ټاټوبی ته له کومه ځایه راغلی دی او بیا هلته له کومی خواراغلل او همداسی نور

بیا هم له هغه وخته راهیسی چی دوی په ورځنی ژوندکی دفلز څخه استفاده کړی ده او أثاریی له خاورو څخه راویستل شوی دی او یا دلیک او انځورونو نښی او بیلگی یی تراوسه پورې پاتی دی دهغو په رڼاکی ترکومه حده چی امکان لری دیو توکم تمدن او کلتور تریو څخه حده پورې څیړل کیدای شی . همداسوال دآریایی توکم دژوندانه د مختلفو اړخونو په برخه کی هم راوولایږی او پوهان لاتر اوسه پورې یوی قطعی نتیجی ته رسیدلی نه دی.

زښتو ډیرو ژبپوهانو ، ارکیالوجستانو او مورخینو دبیلو بیلو متودونو څخه په استفادی سره زیارویستلی دی چی دانډو اروپایی

تو کمونو لومړنی ټاټوبی وټاکي. داموضوع ډیرو پوهانو دخاصو اغراضو او خاصو فلسفو په رڼاکی خپرلی ده. ځینو ورته داند وجرمني نوم ورکړی دی ځینو آریڼ (Arian) (اوځینو بیا نور دیک (Nourdic) بللی دی. بیا هم د موجوده اسناد وپه رڼاکی پوهان دې نتیجې ته رسیدلی دی چې په قبل المیلاد څلور زره کاله کی اندو اروپایی قومونه موجودو چی هغه وخت دوی په یوه خاصه ژبه خبری کولی چی داژ به داجتماعی دوران له امله ډیره ابتدایی وه او دوی یوتر بله سره مفاهمه پرې کوله پوهانو دغه لومړی آریایی ژبه په اټکلی طور اریک Aric بللی ده چی دآریایی مختلفو قبایلو ژبی اولهجي ورنه منشعبی شوی دی .

پوهان بیا هم په احتمالی توگه دآریایانو لومړنی ټاټوبی دهندوکش لمنی او دمنځنی آسیا سیمی اټکلوی. دا سیمه دباختري تمدن په آثارو (اوستا) کی سره اویځه بلل شوی ده او دبنکلا ډیر توصیف یی هم شوی دی . نواغلباً اټکل کیږی چی دا سیمه به د«بلخ» او «سیر دریا» د سیندونو تر منځ وی ځینی پوهان آریانو ویجود بالتیک دبحیری غاړی اوسیمی اټکلوی او ځینی بیا عقیده لری چی دتوری بحیری په شاوخوا کی وه مگر په هر صورت زه گومان کوم چی آریانا ویجه دټو لو آریایانو لومړی ټاټوبی نه بلکی آریانو ویجو (آریان ویج) یوازي د هغو آریایانو مسقط الراس اولومړنی ټاټوبی وی چی په ویدی او اوستایی تمدن پورې اړه لری . ځکه چی له یوې خوا د آریانا ویجه یادو نه دټولو آریایانو په پاتی شو نومتونو، کتیبو او روایاتو او نورو موادو کی هیڅ وجود نه لری او یوازي دباختريانو په مذهبی اسنادو کی یادپړی او ضمناً دویدی تمدن په اساطیروکی یی داشتراك وجهی او بیلگی څرگندې دې . له بلی خوا دآریایانولین داو خپریدل څه په یوه نیټه او یا یوه پیری کی سرته نه دی رسیدلی ، بلکی دارکیالو جیکو اسنادو په بنا آریایان لادحاصل ټولولو (بنکار او میوو او بوټو خو ړلو) په دوره کی هم سره خپاره شوی او په بیلو ، بیلو ځایونوکی یی استوگنی کولی چی لکه څنگه چی دمخه وویل شول په اشتراکی یاطایفه یی دوره کی هم داموسیند غاړو ته را رسیدلی وو او بنکاری ژوندی درلود .

له بله پلوه دلیرداو خپریدو اوتولیدی مناسباتو دبدلون په دوره کی موږ دآریایانو نښی او بیلگی دچینی ترکستان (تورفان) نه نیولی تر میزو پوتومی (Mesopotomy) یعنی بین النهرین تر حدودو پورې لیدلای

شو او هم د اوسنی شوروی اتحاد داوکران په مختلفو سیمو او دتورې،
بحیری په شا او خواکی دیوې آریایی قبیلې (ساک) دمحلې تمدنونو آثار
او علایم پاتی دی .

آریانا ویجه یو داسی حای و چي دا یشیاو او سنیوتولو آریایی توکمو
نو اسلاف او نیکونه او دهغوی عشیری دهمدې سیمې څخه لیریدلی
دی چی دکتوری بقایاو مشابهنووی پوهان په شک کی اچولی دی
او حکم کوی چی آریانا ویجه دتولو آریایانو لومړنی ټاټوبی دی.
آریانا ویجه «اران وج» او (اریانم ویجو) داوستا په استناد د
(وانگوهی دیتا) دسیندپه غاره سیمه ده . اوس دا باید معلومه شی چی
دو انگوهی دیتا سیند چیری اوپه کوم حای کی دی ؟

په اغلب گومان سره اران وج دا یگزارت (سیر دریا) او دامو سیند
ترمنځ دآریایانو اصلی ټاټوبی ؤ. وانگوهی دیتا دامو سیند پاسنی
برخی ته ویل کیده .

دی خبرې ته باید پام وشي چی دآریایی قبایلو مهاجرتونو او لیر
دیدنی په یو کال او یا څوکلونو کی نه دی شوی ، بلکی دې مهاجرتونو
سوونه کلونه نیولی دی . له بلې خوا دوی مهاجرتونو دیوه پلان له
مخې په کوم مستقیم خط نه وو، بلکی دا مهاجرتونو ډیر تدریجی اوپه
کرار سره اجرا شوی دی . په دې مهاجرتونو کی دپوونده خلکو برخه
زیاته وه . کروندگرو ډیر کم پخپله خوښه او رضا مهاجرت ته زړه ښه
کړی دی ځکه چی پوونده دښوورشوگانو دپیدا کولو له پاره په مسافرت
مجبور وو او کروندگران نسبتاً دیشین او پر یو حای استوګن وو .
له بله پلوه څرنګه چی په دی دوره کی د شخصی مالکیت مفهوم عام
شوی و نود پوونده ومالکیت ددوی سره یو حای هر چیری موجود ومګر
دهقانانو خپل مالکیت له خانه سره منتقل کولای نه شو .

دا خبره هم باید په نظر کی ونیوله شی چی پوونده توب دکرو
ندګری څخه دمخه پیدا شوی اوپه تدریجی توګه پوونده کروندګر کیدل
مګر داسی هم وه چی یوه داسی کورنی او یا طایفه به هم وه چی
هم به پوونده او هم به کروندگران ووهم به یی مالونه ساتل اوهم به
یی دځمکو مالکیت په برخه ؤ اودحاصلاتو څخه به یی استفاده کوله
او یا معکوس کله ناکله داسی هم کیدل چی کروندگران به دڅه مودې
نه وروسته پوونده شول اودځمکی کرکیله به یی پرېښودل .
لکه چی دمخه وویل شول آریایان د(۳۰۰۰ قم) په حدودو کې

دآمو دسیند په غاړوکی استوگنه درلوده نوپه دې کی هیڅ شک نشته چی د دوی پوونده خلك به دافغانستان دشمالی صفحاتو ورشو گانوته دهمدې مودې سره سم رارسیدلی وو او دغه لومړنی آریایان به حتماً پوونده اومالداران ووچی وروسته یی دهندوکش په لمنوکی په کرکیله هم پیل وکړ .

په هر صورت اریانا ویجه یا اران وچ یوازي دویدی او اوستایی مدا- نیتونو داریایانو مقدس ټاټو بی وچی دامو او سیر دریا دسپیندو نوتر منځ کوم ځای ؤ چی اوس دغه سیمه حتماً دبدخشان په ولایت پورې اړه لری .

دوی د دغه لومړی ټاټوبی څخه دیخ او کنگل او دنفوسو اومالونو د ډیرښت له امله لیر دیدلو ته مجبور شوی دی او دهندوکش په لمنوکی خپاره شوی دی او ددې خپریدو په لړکی یی داوسنی بغلان او هندوکش جنوبی لمنوته سر رارسیدلی ؤ . بده به نه وی چی په دغه وخت کی د دوی اقتصادی واجتماعی وضعه یوڅه مفصله و خپرو او په تولیدی روابطو بی یوڅه رڼا واچوو :

په آریایی ټولنو کی دتولیدی روابطو بدلون :

خومره چی آریایی ټولنوکی دتولیدی مولدو قوتونو خصوصاً مالداری او کرنی تکامل مونده او وسایل یی بشپړیدل او ترقی یی کوله ورسره سم د دې زمینه برابریدله چی د دوی طایفه یی نظام مخ په پښتید وپیل وکړی او دمالکیت په ظهورسره دټولنی فورم او بڼه بدله شی او طبقاتی تیغونه وټوکیږی . کرڼه او مالداری په ټولو ځایونوکی دتاریخ په یوه اوعین دوره کی انکشاف نه دی کړی ، بلکی یوتربله سره تاریخی اختلاف او توپیر لری . په ځینو سیموکی دنیولیتیک په عصرکی کرنی او مالداری پوره پرمختگ کړی و ، مگر په ځینو ځایو نوکی کرنی او مالداری دزیر و(مفرغ) په دوره کی انکشاف وکړ . خوبیا هم په عمومی ډول سره دپوره پرمختگ او انکشاف عصر دمسودوره (Chalcolithic) یا (Eneolithis) عصر دی .

دآمو سیند نه پوری غاړه آریایانوکی (یعنی هغه وخت چه دوی لاپوره خپاره شوی نه وو) دا دوره دمیلاد نه مخکی څلور زره کاله پخوا پیل کیږی . دمسو په کشف اودهغه دخواصو سره دبلدیت په برکت د دوی دژوندانه په چاروکی لوی بدلون راغی . دوی دمسو په ویلی کولو پیل وکړ چی دتپرو دتبیودپاسه به یی ډیر اورد حرارت په

ذریعه ویلی کول . سره له دی چی د مسو په کشف سره د دوی دژوندانه په چاروکی پوره تحول راغی ، مگر بیا هم دی فلز ددوی اړتیاوی پوره لیری نه کړای شوی ، ځکه چی مس ددېرو څخه پاسته وواونه یی ونیښی غوڅولا ی شوې اودتبرونو خولی یی په ځمکه کی زراو ښتلی او له منځه تلل . دوی دمسینو الاتو په څنګ کی دېکړینو او هډوکینوالاتو څخه هم کار اخیست دوی دمسوپه څنګ کی دقلعی په کشف هم بریالی شول ، مگر قلعی دمسو څخه زیاته پسته او نرمه وه او ددوی دپرتیا په برخه کی یی پوره مرسته ونه شوه کړای . دوی دزمانی په تیرید وسره په دې بریالی شول چی مس او قلعی سره ګډکړی او یو نوی شی منځ ته راوباسی چه هغه زیر یامفرغ وو . داګډشی هم دمسو اوهم دقلعی نه کلک ؤ . دزیر و دوره دمیلاډنه ۳۰۰۰ کاله پخوا منځ ته راغلی ده ، مګر ترویج اوانکشاف یی ډیر تدریجی واوډیرپه ورو ورو رایج شول ، ځکه چی له یوې خوا مس ، قلعی اوسرب په طبیعت کی ډیر لږ پیداکیری اوله بلی خوا ددې فلزاتو استخراج په هغه وخت کی زښت ډیر مشکل کار ؤ . دمعادنو استخراج ډیر وروسته او دمیلاډنه مخکی په (۲۰۰۰) شا او خواکی انکشاف وکړ او دغه وخت دوی بریالی شول چی دمعادنو دویستلو له پاره ډیر اوږده او پراخ تونلونه وکارې چی تر (۱۰۰) مترو پوری یی اوږ دوالی رسید .

دفلزی الاتو څخه استفاده د لر ګی صنعت او استفادی په انکشاف کی پوره اغیزه درلوده اود دوی په ژوندانه کی یی پوره تحول راوست ، ځکه چی دوی موفق شول چی دپخوا په نسبت کلک سمبال او مزبوت کورونه او خونی جوړی کړی .

دوی په همدې دوره کی په یوه مهمه اختراع بریالی شول او هغه دا چی دهمدې فلزی الاتو څخه په استفاده یی دلرګیو څخه ارا به یا څرخ جوړ کړ چی دلومړی ځل لپاره په ختیځ کی جوړ شوی دی اوپه اروپاکی (۵۰۰) کاله وروسته یعنی د (۲۵۰ قـم) په شا اوخواکی وپیژندل شو بیا هم سړی دا ادعا په کلکه سره نه شی کولای چی ارا به یا څرخ یوازې اومنحصر بالفرد دآریایی توکم اختراع وه اوپه نورو پورې اړه نه لری ، مګر داسی شواهد ډیر موجود دی چی اریایایانو دڅرخ اویا ارا بی څخه په همدې دوره کی استفاده کړی ده او استعمال کړی یی دی . څرخونه یا ارا بی د ختیځ په اکثر و سیمو کی رایجی وی . په ختیځ کی دڅرخونو دپاسه نوری تختی نصب کیدلی او په

دې توگه دگاډی جوړول منځ ته راغلل . دا گاډی به د نرغوايي په واسطه رابنكل كيدې او دوی به د بارونو وړلو او نورو تشریفاتو چارو له پاره ترې کار اخيست . وروسته بیا په عسکری او سوق الجیشي مسایلو کې هم ترې کار واخستل شو . گاډیو یو وخت دو مړه اهمیت پیدا کړ چې دلویانو او مقتدرو کسانو د سپرلی یوازینی وسیله وه . دا خرخونه په لومړي وخت کې دیوې ټوټې لرګي څخه جوړیدل مګر وروسته یی د دروندوالي دورکاوی له پاره تحول وکړ او د پره دارو خرخونو په جوړولو بریالی شول . پره دار خرخونه تقریباً د میلادنه (۲۰۰۰) کاله دمخه جوړشوی دی چې ددی سپکو گاډیو په رابنكلو کې داسه نه استفاده کیدله . اریایانو د زیږو په دوره کې د مالدارۍ په برخه کې پوره انکشاف وکړ اود پوونده وداسی ټولنی یی جوړی کړی چې د موسم په تغیر سره به یی د مالونو د بڼی روزنی او پالنی په منظور منظم موسمی مهاجرتونه پیل کړل چې د آس او خړه څخه یی دیوې عمده وسیلې په توگه کار اخيست اود نورو قومونو څخه یی په تحرك او یون کې پوره امتیاز درلود او مالدارۍ یی د اقتصاد یوه عمده برخه وه .

په دی وخت کې دوی د کروندې او مالدارۍ د نوعیت په لحاظ په دریو ډلو ویشلای شو . لکه څنګه چې دمخه وویل شول یوه ډله هغه وه چې یوازی په کرونده بوخت وواوځایي استوګن وو . بله ډله خاص پوونده وو چې د کرنی سره یی کار نه درلود . مګر د دوی اکثریت داسی خلك وو چې هم یی کر کيله او هم مالدارۍ کوله . کله به یی زراعتی نباتات وکړل او د پخوانی فصل حاصل به یی واخيست داوړی په موسم کې چې په دښتو او ورشوګانو کې به واښه خلاص شول او یا به د گرمی په واسطه وچ شول نو دوی به مجبور شول چې سړو سیدو اود غرو لمنو او ورشو ګانو ته خپل مالونه بوځی . دوی به ۳-۴ میاشتې په غرنیو ورشوګانو کې اوسیدل او دمنی په موسم کې به دخپلو حیوانی حاصلاتو سره یوځای تودو سیمو او یا خپلو اصلی ټاټوبو ته راوکوچیدل . د دوی یو شمیر داسی مالداران هم وو چې اصلی وظیفه یی کرونده وه او دیشین وومګریو شمیر څاروی به یی ساتل چې دخپلو کروندو د وښو په واسطه به یی روزل او دخپلو مالونو څخه به یی لازمه استفاده کوله . د داسی ډول خلكو چې مالدارۍ یی د کرنی په څنګ کې یوه فرعی رشته بلل کیده مالدارۍ یی انکشاف وکړ او داسی هم وشول چې ډیر کروند ګریه پوونده و او پوونده په کروند

گرو و او بښتل ، مگر دلته باید پاموښی چی په هرکسب کې قبیلوی ارتباطاتو پوره دخل او نفوذ درلود.

آریا یان دنور و قومونو څخه وروسته داوسپنی سره آشناشول او دزیرونه ډیر وروسته یی . داوسپنی څخه استفاده وکړه . دا وسپنی نه استفادی واقعی نیټه د میلادنه (۲۰۰۰) کاله مخکی شاو خواوخت دی . چې په همدې موده کی یی په استفادی لومړی پیل کړی دی . دې فلز دخپلوممتازوخواصوله کبله ډیر زر عمومیت پیدا کړ او اوسپنیزو وسایلو داکثرو پخوانیووسایلو ځای ونیو . له بلی خوا دنورو فلزاتو په استخراج کی هم زیاته استفاده ورڅخه وشوه.

څرنګه چی اوسپنه په طبیعت کی دنورو فلزاتو په نسبت ډیره پیدا کیدله نو ډیرزر یی تعمیم پیدا کړ او دخپلو اړتیا وړکلك موادیی په زیاته اندازه ورڅخه جوړکړل. داوسپنی څخه یی لومړی تبر، ګینټی ، لور ، یوم او داسی نورشیان جوړکړل چی دی وسایلو دوی په دی قادر کړل چی ځنګلونه غوڅ کړی پتی او دکروندې وړځایونه په کی جوړ کړی . یوه او قلبه هم په ابتدایی توګه منځ ته راووتله اود لومړنی صنعت زمینه ورځ په ورځ برابر یدله .

دکروندی تاریخ په ختیځ کی د میلادنه (۴۰۰۰) کاله پخوا وخت ته رسیږی او په اروپاکی دزراعتی کلتوری نښی نښانی د میلادنه (۳۰۰۰) کاله پخوا ته رسیږی . آریایان هم دختیځ دنوروملتونو په څیر په اټکلی ډول د ق م - (۳۵۰۰) کلونوپه شا او خواکی دزراعتی کلتور خاوندان وو .

یو مهم اجتماعی او حیاتی بدلون

دکروندې او مالداری په انکشاف او ورسره موازې دژوندانه دنورو وسایلو دپراختیا سره یوازی دآریایانونه ، بلکی داکثرو ټولنو اوقبیلو په ژوندانه کی ورو او په تدریجی توګه یومهم تحول او بدلون راغی او اجتماعی پخوانی انسانی موقفونه او موقعیتونه یی سره ګډوډ کړل . دکار دانکشاف په ذریعه دانسانانو فکر او شعور هم ترقی اووده کوله او نوی تعبیرونه او رواجونه او حتی مذهبی قواعد او اصول وضع او جاری شول چی په لاندی ډول په پری یوڅه رڼا واچونه شی . دین هم دنورو اجتماعی پېښو تر څنګ انکشاف کاوه . آریایان ټولنو دکرنی او مالداری دانکشاف په وخت کی یولې محیطی ماورا الطبیعی سمبولونه او معنوی مظاهرنمخل چی دټولو ریښی او بنیادونه

او علل طبیعی او مادی وو . په دوی کی تعدد نمانځنه یا (Polothism) رایج ؤ او ټول هغه مظاهر او موادوچی دوی ترې د فیض او برکت او مادی نعمتونو د ډیرښت اوسمون طمع لرله او یا هغه قواوی او شیان چی ددوی د مادی نعمتونو د ضرر او وټی سبب کیدل دارباب الانو اعو په توگه نمنځل اود هغوی د خوشحالولو په منظوری هریو ته مخصوص عبادات او مخصوص قربانی کولی ، د هریو رب النوع له پاره یی دستاینی اونمنځی مخصوص الفاض او عبارات او حتی تاریخی اساطیر درلودل . قربانی به اکثرأ د مالونو غوښی ، لبنیات، طبیعی او کرلی نباتات او محصولات وو .

د دین په انکشاف سره بیلا بیل اجتماعی موقفونه رامنځ ته کیدل او تخصص ظهور کاوه .

کله چی دکار په ذریعه فکرانکشاف وکړ نو دوی دخپل محیط او ماحول په پیژندنه کی تریوې اندازی دیوهی خاوندان شول او د طبیعی غرایزو دانکشاف په مرسته یی د خیر د جلب او شر د دفع له پاره د طبیعت په مظاهرو پوره غور اوسوچ وکړ . څرنگه چی د دوی ذهن په دغه وخت کی د انکشاف په خاصه مرحله کی ؤ او دوی د طبیعی افا تو او مضراتو د دفع او ځان ساتنی په قوه سمبال نه وو علتونه یی نشوی درک کولای نو مجبورأ یی دغو قواوته په میتا فزیکي او ماورالطبیعی منابعو او علتونو قایل شول . دین هم دهغه وخت یو اجتماعی ضرورت ؤ چی څو ټولنه تریو حده پورې په فکری لحاظ بسیا او قانعه کړی .

دمذهبی مراسمو په انکشاف سره په ټولنه کی خاص اشخاص پیدا شول او طبقاتی بنی ظهور وکړ .

دهر موقوف خلکو دخپل ځان او ګټو د ټینګوالی له پاره هڅی پیل کړې اومذهبی حلقو هم دخپلو منافعو په منظور د قربانی مراسم دې حده ورسول چی دارباب الانواعو د خوشحالی رازیی په همدی کی وباله . کله ناکله به یی د دین منو قبیلو سره د جنگ په صورت کی دمخالفی قبیلی بندیان هم د قربانی اونذر په توگه خپلو ارباب الانواعو له پاره قربانی کول او یا بخښل ، مگر څومره چی ټولنی انکشاف کاوه اود تولید وسایلو ، مناسباتو اومنابعو بدلون پیدا کاوه د جنگ بندیان بیانه وژل کیدل ، بلکی روحانیونو او یا مقدسو ځایونه ته بخښل کیدل چی په کار کولو کی ورڅخه استفاده وکړی . له بلی خوا داقتصادی مناسباتو په پراختیا سره هم د بندیانو سره

په سلوك كې تغيير راغی اودمرگ پر خای یی دهغوی دکار څخه ابتدایی استفاده پیل کړه . دغه وضع په اجتماعی تاریخ کې ډیر اهمیت لری او په اجتماعی مناسباتو کې خاص باب پرانیزی چی دمړیې توب په دوره شهرت لری . البته دې خبری ته باید پام وشی چی دشرق دغه اجتماعی دوره دغرب (یونان او روم) دمړیې توب سره په څوار خونوکی یو څه توپیر لری اودغربی مړیې توب د دورې په بڼه باید ونه گڼل شی ځکه چی دلته دتولید طرزاو مناسباتو یی دغرب سره اختلاف درلود .

مړیې توب په لومړیو وختونو کې ډیر ابتدایی حالت درلود . حتی د ځینو خاصو خلکو څخه پرته چادې ته غاړه نه ایښوده چی یوپردی او اجنبی شخص پخپل کور کې وساتی . کله چی کروندې انکشاف وکړ باغونه او دمیوو مختلف النوع بوټي وروزل شول اوغوره میوه لرونکی ونی او بوټی اهلی ا وکینول شول ور سره په څنگ کې پټی او ویالی دیوم او گینتی په واسطه جوړشول مالداري هم پرمختگ وکړ او داهلی حیواناتو لوی پادی او رمی منځ ته راغلی قلبه اویوه اختراع شوه داوسپنی او نورو فلزاتو ډول ډول الات داستعمال وړ وگرځیدل دکار او زیار محصولات په هراړخیزه توگه پریمانه او زیات شول نود کروندگرو ترمنځ د ذخیرې او زیرمی فکر او اندیښنه پیدا شوه . دوی به خپل مازاد محصولات په خوندي ځایونو کې ذخیره اویا سره کول . مالدارنو هم په پریمانه توگه دخپلو مالونو څخه شوده ، غوښه ، وړی ، پوستکی ، لیمخی ، هډوکی اووچه سره تولیدول یعنی دواړه ډلی په دی بریالی شول چی دخپل لگښت نه زیات تولید وکړی . کړوه ند گرو هم ورځ په ورځ دخپل ځمکنی مالکیت سیمه پراخوله او لانکشاف یی ورکاوه .

همدا دلگښت نه زیات تولید داستثمار او مړیې توب اود مړیې توب دانکشاف اصلی او محوری عامل وگرځید اوتصاحب او شخصی مالکیت ورځ په ورځ پرمختگ کاوه .

پخوا به چی کله قبیلوی جنگ پېښ شونو فاتحو قبیلو به جنگ بندیان وژل اویا به یی خپلو ارباب الانواعو ته قربانی کول . په دې وخت کې نور دا بندیان نه وژل کیدل اود دې ضرورت پیدا شو چی دهغوی دکار او زیارنه د خپلو حاصلاتو د ډیرښت له پاره منظم کار واخلی او دانسان نه دبل انسان داستفادی په پېښی سره دمړیې

توب دوره عملا پیل شوه .

دې خبرې ته هم باید پام وشي چي دمري توب عوامل لومړی په کروند گروکي پيدا شول ځکه چي دا شرايط لاپه مالدارانو کي منځ ته راغلي نه وو . همدا رازي په کروند گروکي دير انکشاف وکړمگر په ډيرو مالدارو قبيلو کي دا دوره هيڅ راغلي هم نه ده . له بلي خوا بايد متوجه اوسو چي په افغانستان کي دپخوا وختو نو څخه ترهمداوسه پوري ډير زيات قبایل په عنعنوي توگه مالداران پاتي شوي دي او د دې هيواد يوزيات شمير نفوس ددې دورې يعني مريتوب څخه بچ پاتي شوي او علت يي د شرايطو نشتوالي ؤ .

دهمدي دوری په پيل سره په ټولنه کي طبقات منځ ته راغلل او دبدای او بيوزلي مفاهيم او موقفونه په جلا جلا ډول سره وټاکل شول او تر منځ يي حدود معين شول . دنرو او بنځو دواړو څخه دمريانو په توگه کار اخيستل کيده . دقبيلو او اشخاصو تر منځ دمالو نو دلوتو لوله کبله جنگ او جگړي پيل شوي او هرچا او هري قبيلي دخپل نفوذ دقلمرو ډير اختياله پاره هڅي او نښتي شروع کړي چي په دې جگړو کي به دمقتدرو او بدايو روحانيونو زيات لاس ؤ . په هره ذريعه به يي دخپلو مفادو په خاطر دا ډول سوق الجيشي کار ونه روا او گټور کار باله . مغلوبين به دخپلو مالونو سره يوځای دغالبانو مال اوحتي شخصي مالکيت گنل کيده .

دمري توب ظهور په واقعيت کي دتوليدي قوتونو دتکامل نه راپيدا شوي يوه طبيعي منطقي اجتماعي پيښه ده او په هغه وخت کي ديوه اجتماعي پرمختگ نه راپيدا شو . له بلي خوا مريي توب دکارویش اسان کړ .

دمريي توب پخواني شکل او فورم دپلار مشري (Patriarchal) مريي توب دی . په دې وخت کي يومريي دتوليد په چارو کي پوره اغيزه نه درلوده بلکي ديوه آزادانسان په خيراو ديوه ملگري او مرستيال په توگه به يي په کورني کي ژوند کاوه ، او مريانو نرو او بنځوته هغه وخت دنورو آزاد انسانانو سره دگډ ژوند او اختلاص حقوق ورپه برخه وو . مريانو نرو او بنځو به دآزادو ، يعني غالبانو سره واده هم کولای شو او ماشومانو به يي هم سره يوځای لوبی کولی ، چي ترڅو به دزمانی په تيريدو سره مريان په هماغه غالبه قبيله کي ورك او منحل شول او دددوي زوزات به دهماغي قبيلي فعال غړي شول اود قبيلي په ټولو مراسمو کي به يي له کوم توپيره

ګډون کاوه . مګر بیا هم باید دا خبره هیره نه کړو چی دلومړنیو مریونو دمرګ او ژوند واک به دخپلو خاوندانو په لاس کی ؤ .

دکالیو تولید :

دکروندې او مالدارۍ په پراختیاسره داجناسو مبادله هم رواج شوه او پر مختګی وکړ . دزمانی په تیریدو سره دژوندانه په ټولو اړخونو کی بدلون او انکشاف پیداشو ژوند دبسیط والی نه دترکیب او مغلقیتا خواته روان ؤ . نورهرچاپه ځانګړی ډول نه شو کولای چی پخپله هم غذایی مواد تولیدکړی ، هم وسله جوړه کړی اوهم دکروندی او یا دکور سامانونه جوړکړی . بلکی ژوند یوڅه مغلق شو اودهر فن او کسب له پاره دتخصص او مسلک ضرورت پیدا شو ، چی دهمدی اړتیا له کبله خاص کسبونه او مسلکی فنونه منځ ته راغلل . لاسی صنایع دکروندی څخه جلا شول او دتبادلې بازار ورځ په ورځ تودیده دآریایانو تر منځ دفلزی صنایعو سره آشنایی دمیلا دنه دری یادوه نیم زره کاله پخوا پیل شوی وه . د دوی پښان داوسپنی دپیدا کولونه وروسته دسندان ، پلک ، امبور ، قلم او سوهان سره بلدشول او وروسته یی ورته په پراخه پیمانه کار اخیست . د فلز کاری انکشاف دترکانی صنعت ته هم پراختیا ورکړه او په ټولنه کی یو شمیر خلک دپښی او ترکان په نامه او صفت منځ ته راغلل . مسلکی اوحرفه یی کلانان هم پیدا شول اودڅرخ په پیدایښت سره کلالی هم پرمختګ وکړ اودلاسی حالت نه دڅرخ په واسطه کلالی هم پوره پرمخ لاړه .

دکلانانو او پښانونه پرته نور صنعت کاران ، لکه : ترکانان ، جولانگان او تیری توږونکی هم پیداشول چی په پای کی دصنعت او کروندی ساحی هم دانکشاف له کبله سره جلا شوي .

دکالیو تبادلې به پخوا په انفرادی صورت نه وه بلکی د دوی دمشرانو او سپین ږیرو او سپین سروپه واسطه به اجرا کیدله چی د بلی طایفی او یا دشپنو او کروندګرو او یا حاصل ټولوونکو ترمنځ به کالی دهرې ټولنی دمشرانو په واسطه مبادله کیدل اوعوض اجناس به یی پخپله مربوطه ټولنه کی په مساوی توګه ویشل . یعنی دیوی اشتراکی ټولنی مالونه به دبلی اشتراکی ټولنی سره جنس په جنس بدلیدل .

داځکه چې په یو واحد ټولنه کې به یوازې یو جنس تولیدیده او په بله کې به بل جنس . نو پخپله په ټولنه کې دننه تبادله ناممکنه وه مګر وروسته دا راز تبادلي په هره ټولنه کې دننه هم ممکنې اورایجې شوې اود نورو اړخونو د پرمختګ سره موازې په تبادلو اود تبادلو په نوعیت کې هم تحول او بدلون دوشاره شو . کسب ګرو او صنعت کارانو به خپل صنایع د دهقانانو او شپڼو د اجناسو سره بدلول او یا به یې دخپل کار په مقابل کې په قراردادی توګه د حاصل څویمه برخه ترې اخیستله . د دوی ترمنځ به د اړتیاوړ تړونونه هم موجود وو یعنې کسب ګران به په دې مکلف وو چې دهغوی د اړتیاوړ کافي مواد برابر کړي او په مقابل کې کسب ګرو هم په دوی حق درلود چې لازم او ضروري مواد او اجناس په عوض کې ورکړي . دا تړونونه به هم دزمانې په تیریدو سره بدلیدل او کمی او کیفي تغیرات به په کې پیدا کیدل .

جنس په جنس تبادلي هم دزمانې په تیریدو سره ورو ورو انکشاف وکړ او ځینی خاص اجناس د مواد ودقیقت په توګه وټاکل شول . اجناسو قیمت پیدا کړ او د قیمت معیار ځینی شيان لکه صدف، قیمتي فلزات ، قیمتي کاني او داسې نور تعین شول .

د اجناسو د قیمت پیدا کولو سره جوخت د ذخیرې او ثروت غوښه ولو فکر پیدا شو او خلکو د اجناسو پر ځای د اجناسو د قیمت په ذخیره کولو پیل وکړ ځکه چې اجناس د مودی په تیریدو سره ورسټیدل او خرابیدل ، مګر پخپله قیمتي فلزات لکه سره زر ، جواهر او صدف هیش نه خرابیدل اوله بلي خوا یې کولای شول چې هر وخت پرې د خپلې اړتیاوړ مواد واخلي .

د قیمت ټاکنې د اجناسو په تبادله کې ډیرې اسانتیاوې راوستې اوله بله پلوه په ټولنه کې د زیات اجتماعی تحول سبب شو . څومره چې مبادلي تکامل کاوه اود ارزښت مفهوم لا دقیق شو پییسه دار زښت دمقیاس اود کالیو د ګرځیدو په توګه لا خپل ځان څرګند او جنس په جنس تبادلي (Troc) خپل ځای پولي تبادلي ته پر یښود .

د کرکيلی او مالدارۍ او ورسره جوخت د تبادلي په انکشاف سره هم په کورنۍ او هم په طایفه کې ژور اجتماعی تغیرات منځ ته راغلل . په طایفه کې اجتماعی طبقات او حرفه یی صنوف پوره څرګند شول او په کورنۍ کې هم کله چې نارینه د اقتصاد پوره واکمن شو ، نو اجتماعی موقف یې هم لوړ شو . ښځه چې مخکې د پوره اقتصادی واکمنۍ خاونده وه او لوړ اجتماعی موقف او مقام یې درلود دخپل

موقف نه يی تنزل وکړ او ورځ په ورځ يی واک له لاسه ورکاوه . د کورنه دباندې څه چی په کورکی دننه يی هم هغه پخوانی حکم چلول له لاسه ووتل او مهم علت يی داوچی ټولی اقتصادی منابع اود تولید وسایل دنارینه ولاس ته ورغلل اودتولید په ټولو اړخونوکی دحاکمیت او واک خاوند شو .

مگر داخبره باید په یادولو ، لکه څنگه چی دمخه وویل شول، دتمدن داسریع او منظم بدلون په کروندگرو کی ډیر پرمختگ وکړ اودیشین خلک ددې اقتصادی تحولاتومراکز وو . پوونده قبایل داقصادی شرایطو له پلوه دې مرحلې ته رسیدلی نه وو . نودغه بدلون هم په دوی کی دومره محسوس اوڅرگند نه و .

له بله پلوه سره له دې چی په ځینو ټولنو کی داقصادی تغیراتو دغو شرایطو ډیری آریایي قبیلې دخپل تاثیر لاندی همدی مرحلې ته راوستی وی مگر ډیر داسی قبایل په آریایانو کی موجود وو چی داقصاد په همدی مرحله کی بیا هم بنځه دپوره واک اوقدرت خاونده وه . ددې خبری مصداق په تاریخ کی ثابت دی ، ځکه چی هغه وخت هم په سارماتی Sarmati (قبیله کی بنځی بیا هم نسبتاً بڼه اجتماعی موقف درلود . ځکه دې طایفی اسونه درلودل او داسونو پادی (گلی) یی درلودی (۱) بنځویی عیناً دنارینه و غوندی داسونو په روزنه او پالنه کی پوره لاس درلود او دنارینه وغوندی یی وسله اچوله اوبنځی هم په آسونو سپریدلی .

له بلې خواپه غرچه قبایلو (غرجستان او دپامیر اصلی او سیدونکی) کی دنبځی مقام هیڅ تغیرنه وموندلی او هماغسی دتولید اواقصادی منابعو او وسایلو واکمنه وه او له دې امله یی دنارینه و څخه مقام او موقف لوړ و . ددې حالت بقایا اوس هم په غرچه قبایلو کی وجود لری . دمثال په توگه دغور دغلمین په دره کی اوس هم ټول اقتصادی منابع دنبځوپه واک کی دی اودکور مشرتوب دنارینه پرخای دنبځو پرغاړه ده . همدا اوس په دې سیمه کی یوه بنځه کولای شی چی خپلمیره له کوره وشړی اود ډیرو برخو څخه یی محروم کړی .

داسلام دورتگ نه پخوا په نورستان او شاوخوا نورو سیموکی هم دنبځی د واکمنی ډیری بیلگی موجودی وی او څرگنده محسوس کیدلای شوه چی بنځه دنارینه وسره سم او برابر حقوق لری ،

(۱) دافغانستان تاریخ په روسی ژبه دښاغلی دوست په مننه

بلکې دلازيات لوړ موقف خاونده و، او اوس يې هم ډير اثرات اوبقايا پاتې دي .

بده نه ده چې دواکمني د دغه مسير انتقال ته يو څه پام راواړوو: د مور مشري يا مورواکي نه پلار مشري ته انتقال ورو ، سست او په تدريجي توگه و اوپه راز راز ډولونو نوي انتقال موندلی دی . پخوا به ماشومان يوازي مور ته منسوب وو او د مور نسب دپلار په نسبت امتياز درلود . لکه چې دمخه وويل شول په غلمين کې اوس هم زوزات ټول د مور په نامه خلک پيژني او د پلار په نسبت هيڅوک شهرت نه لري . مگر اوس دښوونځيو، حکومتي ادارو او د نورو سره د تماسو نو د فشار له امله دغه وضع ورو ورو تحول کوي او فورم يې ورځ په ورځ اوږی ،

مگر وروسته يوازي دپلار طايفه دماشومانو اوليا گڼل کيدل اودمور دطايفي سره به يې هم روابط درلودل مگر په هغه اندازه نه چې دپلار په طايفه پورې په مربوط گڼل کيدل .

د مور مشري په نظام کې واده هم د ماتري لو کال (Matrilocal) په سيستم و .

(يعنې ميره به دښځې کورنی ته راودیده) او د ښځې دطايفي سره به يې استوگنه کوله چې دى وضعیت دپلار مشري په دوره کې بدلون وموند او معکوس حالت يې غوره کړ . له بلې خوا به د واده په مسله کې ميره او ښځې دواړو دانتخاب حق درلود . مگر وروسته دا حق يوازي پلار ته حاصل ؤ او بل چا په کې مداخله نه شوه کولای اوله دى وروسته د پلار مشري کورنی منځ ته راغلى . دطايفي اشتراك يوازي دکورنی اشتراك ته راتپي شو او د پلارنی نسب نه پيدا شو نسلونو به دتوليد دمشر کومنابعو څخه استفاده کوله او د يو ميره (Monogomy)) کورنی جوړه شوه . ښځې له دى وروسته په يووخت کې له يوميره نه زيات کولای نه شول او د ښځې په ناسته ولاړه او اجتماعي روابطوباندې اجتماعي ضوابط او مقررات وضع شول . ښځه دنارینه په متابعت مکلفه شوه مگر په مقابل کې نارینه چې په جنسي روابطو کې آزادى لاس ته کولای او کولای يې شول چې د خپلې ښځې نه پرته دجنگ په بنديانو کې د نورو ښځو (وينځو) سره هم بې له رسمى واده په آزاده توگه جنسي روابط ولري .

دښځې مقام په ځينو ټولنو کې دهمدې تحولاتو له کبله دومره راتپي

شو چی دزمانی په تیریدو سره ښځه هم دنورو مالونو غونډې دمپړه دمړینی سره ژوندی وژل کیده (په هند کی دستی) (Sati) دود او دستور او دنور و مالو نوسره به یوځای په خاورو کی منډل کیده دارسم په نورو آریایانو کی هیڅ رایج شوی نه دی او په ایرانۍ افغانۍ آریایانو کی هیڅ سابقه نه لری ، بلکی دا دود یوازی په هندي آریایانو کی معمول او مروج شو.

دشخصی او خصوصی مالکیت پرمختگ

کله چی په یوه قبيله کی دتولید دتکامل له کبله نابرابری منځ ته راغلې له هماغه وخته ییو هیرارسی (Heirarchy) (دمراتبو سلسلې) سیستم راپیداشو چی دلومړی ځل له پاره یی پښان او بیا نور اهل کسبه په یوکاسب تبدیل کړل اود پلار مشرۍ په کورنی کی هم دثروت توپیر رادوخاره شو . ځینو کورنیو غوره او ډیرې ځمکی ونیولی او خپل ملکیتی یی کړ چی ځینو به یی په څنگ کی مریونه او رمی هم درلودی مگر په مقابل کی به یی نورتش لاس او بیوزلی وو .

له بلی خوا په طایفه یی دوره کی چی مشران به اکثره په انتخابی توگه ټاکل کیدل اود دوی ترمنځ دمتقابلی همکاري نه پرته نور څه نه وو دخصوصی مالکیت په دوره کی دا وضع واو ښتله اود ثروت په تمرکز سره دوراثت مسئله هم دوخاره شوه چی دهر پلار میراث به بی له کومی دعوی او جگړی څخه نارینه اولادته انتقال کیده اودخپل پلار دمدادی او معنوی ارزښتونو مالک او خاوند به گڼل کیده . (۱)

له بله پلوه پخوا به مشرانو دطایفی دغرو ترمنځ داجناسو د مساوی ویش او دعدالت د تامین وظیفه درلوده اوکه خپل وظایف به یی سرته ونه رسول نودغرو له خوا به معزولیده مگر په دی دوره کی دا وضعیت بیخی له منځه لاړ. مشرانو ، متنفذینو او چالاکانو د خپلی خصوصی مالکیت په پراختیاییل وکړ اود تولید منابع یی په خپل لاس کی ونیولی او ضمناً یی دخپلی شتمنی دساتنی په منظور سیاسی قدرت هم ترلاسه کړ دمریانو په موجودیت سره یی دخپل سیاسی نفوذ لمن پراخه کړه دتولیدی منابعو په تصاحب سره په مقابلو جهاتو کی بیوزلی او تش لاسی پیدا شول چی دهمدې ناداری په موجودیت

(۱) تاریخ جهان باستان ۹۷ مخ

سره احتیاج اوپه نتیجه کی داطاعت مسئله رامنځ ته شوه اودپلار مشری داشتراکی ټولنی شتمنی یی دخپل ځان کړه . دقولبی په پیدایښت اود کروندی په تکامل سره انفرادی تولید هم پرمختګ وکړ او داتغیرد دی سبب شو چی لویه ټولنه له دننه پلوه ګډه وډه شوه دلویسی کورنی په منځ کی نوری وړی کورنی راپیدا شوی چی هری یوې خصوصی شته منی ، ټاټوبی اوبیلخوراک درلود .

دخصوصی مالکیت پر مختګ وروورو دثروت دخپریدو مخه ونیوله او دنارینه اولاد موروثی حقوقو استحکام وموند . دوراثت دټینګیدو سره سم اقتصادی او اجتماعی قدرت هم ورپه برخه کیده اوله بلی خوا دنجابت ، ټیتوالی - شرافت او سپکوالی مفاهیم په ټولنه کی رایج شول . دقدرت او ثروت خاوندان نجبا اواشراف او غریب اوبی وزلی خلک ټیټ او سپک وګڼل شول . دا مفاهیم او احکام هم دقدرت په ذریعه په خلکو ومنل شول . یوازی نجباواو اشرافو به په خپل نوم اونسب ویار کاوه اود خپلو نجیبو او شریفو پلرونو او نیکو یادونه به یی کوله چی دنجابت مفهوم هم ورو ورو موروثی بڼه پیدا کړه . میتافیزیکی انگیر نو او ماورا الطبیعی عقاید ودقدرت دخاوندانو دقوت دمزبو تولو په لارکی پوره مرسته وکړه . دروحانیونو او اشرافو ترمنځ متقابله همکاری ورځ په ورځ پسی ټینګیده او یو رایج معمول او دو دشو .

بیوزلی کورنی هم په وړو او کوچنیو نورو کورنیو وویشل شوی اود محیط دتنگوالی او بیوزلی له امله تیښتی ته مجبور شول اود ژوند دسحدون او رغاوونی په نیت یی نورو سیموته کډی وکړې . دوی ناچاره ووچی بله طایفه او بلځای کی هم دیورئیس اوبډای په تحت الحمايه کی په نیمه مستقله توګه ژوند وکړی .

له دې وخته وروسته هغه پخوانی طایفه ای قبیلوی روابطورو وروله منځه لاړل اود خپلو خپلوانو ټبرونو سره دمینی اواخلاص ځای دملکیت او قدرت مینی او علایقوونیو . ددوی روابط بیا په خپلوی اوعزیز ګلوی بڼانه وو ، بلکه دګاونډیتوب په روابطو بڼا شول چی دې راز ټولنو ته ګاونډی اشتراکی (ټولنی وایی .

داسی ټولنی چی ځینسی وړی اوځینی یی لویی وی هم دقومی اوهم دمختلفو طایفو دافرادونه متشکلی شوی وی چی دیو ثروت دځاوند ترلاس لاندی اداره کیدل ، مګر په دواړو صورتونو کی نور دوی یو تربله خپل ځانونه خپلوان نه ګڼل . دداسی ټولنو په شکل سره اقتصادی فعالیت پوره رونق پیدا کړ . ګاونډی ټولنی بیا هم یوڅه ناڅه د

طایفه ای خواصو او عاداتو خاوندانی وی او پخوانی خصلتونه یی بیخی له لاسه ورکړی نه وو .

اشرافیت یو داسی سازمان او تشکل ته اړه درلوده چی دده ثروت اوښته منی وساتی او دمریونو او ترلاس لاندې خلکو مقاومتونه مات کړی او څوک سر جگو لوته پری نه ږدی او یوی سیاسی روبناته یی ضرورت درلود چی دنوې پیداشوی طبقاتی ټولنی رشد او وده آسانه کړی . دهمدی منظور په اساس یوډول اتحادیی منځ ته راغلی چی دغو اتحادیو ته پتی یا «مخفی اتحادیی» وایی .

په دی وخت کی چی ثروت قطعاً اهمیت پیدا کړی ؤ . په دې اتحادیو کی میلمستیا گانی او مادی همکاريو پوره رول درلود او یوازی هغو کسانو په کی دشمول حق درلوداو غړی کیدای شول چې بډای اود ثروت خاوندان به وو اوبنی میلمستیا گانی به یی ورکولای شوې اود مادی مرستو جوگه به وو . بنځی ، واپه او هغه آزاد خلک هم ددی اتحادیو له غړیتوب څخه محروم وو چی بیوزلی به وو.

داتحادیو دغړو په شته منی به هیڅکله اوهیڅوک بلو سیدلای نه شو او متعز ضین به دغړیو له خوا په کلکه تنبیه کیدل او په گډه سره به یی مخالف قوتو نه ماتول اود هغوی شته منی او ځان تل د دوی له خواد تعرض اوتالا لاندې و. په دی توگه په ټولنه کی دارباب قدرت اونفوذ ورځ په ورځ زیاتیده او په مقابل کی دبنځومقام تنزل کاوه .

له بلی خوا بیوزلی ورځ په ورځ دمرو او بډایو پوروړی کیدل او که چیری په پورور کولو کی به یی ځنډ او یا انکار وکړ ، نوشته منی به یی ضبط او متمد ته به داسی کلکه سزا ورکړل شوه چی دنورو له پاره به هم دعبرت درس شو. دې اتحادیو به کله ناکله د کلیوالی او یا سیمه ایزی محکمې حیثیت هم درلود او داسی قیود او ضوابط یی ایجاد کړل چی داتحادیو ټول منافع په کی خوندي وو اودهر راز طغیان او بغاوت مخه یی نیوله په بل عبارت ویلای شو چی په دی دوره کی لومړنی اجتماعی قوانین منځ ته راغلل چی دقانون په تاریخ کی ستر اهمیت لری .

څو مره چی دبدایانو امتیاز او قدرت استحکام پیدا کاوه په هماغه اندازه پخوانی طایفه ای دیموکراسی له منځه تله او پر ځایی یی یوه نوې سیاسی مخبنا (روبنا) ، یعنی نظامی دیموکراسی قایمیدله . ددی دیموکراسی اداره هم دیورئیس اودیوی شورا په لاس کی وه ، مگر ددې دوه نظامونو ماهیت او خصوصیت یو تر بله سره ډیر توپیر

درلود .

په دې نظام کې رئیس دډیریشته منی خاوند او د زور وری کورنی څخه انتخابیږي چې شخصیت یې په ثروت ، دټبر په کثرت او دمیونو او اتباعو په ډیروالی اټکالری او وروسته مراتب هم په همدې توګه ټاکل کیږي .

دی ډول دیموکراسی ته ځکه نظامی دیموکراسی ویل کیږي چې په دی ټولنه کې پخپله جنګ اود جنګ له پاره تیاری هم خپل پخوانی مفهوم له لاسه ورکوي او بله بڼه غوره کوي ځکه چې پخوا به جنګ اکثراً دتجاوز د دفع اود ښکار اوحاصل دسیمو څخه دتجاوز او تیری دلیری کولو په خاطر و ، مګر وروسته چې ثروت تکامل وکړ ، جنگونه او جنګي تدارکات یوازی دثروت دغوندوولو په خاطر و او د نورو شته منی به یې لوتولی . دهمدی اغیزی له کبله دقبا یلو ترمنځ هماغه اوډب پېښیږي او دثروت دغوندو لوله کبله جنگونه پیل کیږي او مسلح قوتونه منځ ته راځي چې دخپل مشر قدرت په فوق العاده توګه تقویه کوي . یاپه بله وینا خصوصی ټولنې منځ ته راځي چې دطایفی نه مستقلی دی اود خپلو ګټو او زیانونو په خاطر جنگیږي . رئیس یامشر هم هغه کسان راټولوي چې دده اوامرو ته دزړه له کومې غاړه ږدي او دلوت او چپاول حرص په کې زیاتوی او خپلوان او عزیزان خپل اهمیت اوباور له لاسه ورکوي .

په دې ټولنه کې نجبا اوبیوزلی محکومین دواړه ګډون لري چې مریونه او تر لاس لاندی خلك ددوی دګټود تامین له پاره استخدام شوی دی او رئیس په پای کې دجګړه مارو مشروی او مطلقه قدرت ته رسیږي چې دهمدی قدرت پراختیا او توسعه د دولت دتشکل عامل ګرځي . دولت چې په واقعیت کې یو داسی ماشین دی چې دیوی طبقی تسلط پر بلې باندې تامینوی اوهغه وخت منځ ته راځي چې په یوه ټولنه کې طبقاتی توپیرونه بیخي مشخص او جلا شوی وی .

دآریایانو کلتوری اړخ

لکه چې دمخه وویل شول چې په آریایانو کې لومړی انشعاب د (۳۰۰۰ ق م) په شاو خوا کې راغی چې یوه ډله یې داروپا خواته لاړله او متباقی دمنځنی آسیا په غرونو او ورشو ګانو کې پاتې شول . د دوی سره په جنګ کې ځای پرځای سامی او غیر آریایی قومونه او قبیلې هم اوسیدلي چې دهغوی سره یې کلتوری تبادلي په

یوڅه کمه اندازه درلودې ، مگردا تبادلې دومره نه وی ، لکه څومر یی چی دخپلی بقا په نیت دهغوی سره اختلافات راغلی دی . که څه هم موږ دلته دانشعاب کلمه راوړه او دا زما په نظر سمه نه ښکاري ، ځکه چی د دوی ترمنځ دکوم اختلاف په اثر بيلتون اويا شپړ راغلی نه دی ، بلکی دپراختیا او وسعت له کبله خپاره شوی او هری خواته تللی دی .

پاتی آریایی قبایل هم لاپسی خپاره شول . د دوی دغرب په لور نور مدنیتونه موجود وو چی ددوی مخه یی نیوله ، مگر دجنوب لورته یی مخه او ورشوگانې پراخه وی . دهندوکش غر د دوی یو مقدس ځای او لومړی گرانه سیمه ده چی دسوونو کلونو په موده کی یی د دی غره دلمنو او شمالي او جنوبی درو څخه استفاده کړی ده . لکه چی دمخه وویل شول چی آریایانو دآمو سیند په غاړه کی د (۳۰۰۰ ق م) په شااو خوا کی دکلیتمینار په نامه یو تمدن درلود او دلته را رسیدلی وو نود دینیتی نه وروسته دآمو سیند جنوبی او غربی دروکی پسی خپاره شول . دوی اکثره بلکی له یوی مخی په دغه وخت کی پوونده وو . .

دلرغونی باختړ په ورشوگانو، دخوړونو په غاړو او پراخو د ښتوکی به یی خپل مالونه پیول او په دوبي کی به دهندوکش لمنو ته ختل چی ددې دود مظا هراوس هم په کوچی قبایلو کی موجود دی .

دا کلمه باید هیږه نه شی چی آریایی قبایل چی هر چیرته رسیدلی دی لومړی مالداران او پوونده وواو بیا ورسته کروندگر شوی دی ښایی دا کلیه په اکثر وورو قومونو کی هم صدق وکړي . دغه آریایان دآمو سیند په شمالي او جنوبی غاړو اود هندوکش په جنوبی او شمالي ټولو لمنو او دروکی خپاره شول او دخوړونو په غاړویی په لومړنی کرونده اوزراعت پیل وکړ او ورځ په ورځ یی زراعتی چارو ته پراختیا ورکوله .

له بلی خوا باید په یاد مووی چی له دوی نه مخکی د دوی نور وروڼه قبایل چی په تاریخ کی په دراوید یا نو Dravidis مشهور دی دهندوکش په لمنو کی خپاره شوی وو اود کروندې لومړنی چاری یی پیل کړی وی . نوی راغلی آریایی قبایل د دوی سره آشنا شول او په ځینو وختونو کی یی سره یو تریله مخالفتونه هم راغلی دی چی ښایی ځینو دځینو نورو په ورشوگانو او سیمو تعرض کړی وی او

یوه قبيله دېلي قبيلې د فشار په اثر په مهاجرت مجبوره شوی وی. د آریایانو خپریدلو د سوونو کالونوپه موده کې لاسی وسعت وموند او د اوسنی افغانستان جنوبی اوختیځو سیموته ورسیدل او نوی ورشوګانی او څرخایو نه یې کشف او تسخیر کړل. دوی دایون او مهاجرت په منظم او پرله پسې توګه نه وکړی بلکې د سوونو کالونوپه موده کې چې د ژمنیو او پسر لنيو ورشوګانو ترمنځ به یې تګ اوراتګ کاوه او تدریجاً به یې ځایونه او ورشوګانی هم پیدا کولی او یا بدلولی چې ددې ورشوګانو په شاوخوا کې به یې خپلو زراعتي حدودوته هم پراختیا ورکوله او کله به داسې مرحلې ته ورسیدل چې زراعتي اړخ به یې په پونده توب غښتلی او پیاوړی شو، نود دیشیني ژوند به یې غوره کړ او د کوچي توب نه به یې لاس واخیست. البته د دیشیني سیمه به یې نوی ځای اونی سیمه وه چې په همدې توګه یې خپل حدود پراخول اونی سیمې یې کشفولی او خپل قلمرو ته یې پراختیا ورکوله. د تاریخي- اجتماعي خاصو تحولاتو په ترڅ کې یې منظم قوتونه تشکیلول او د ګاونډیو قبایلو سره یې په متقابل اختلافاتو پیل کړی دی چې بحث به یې وروسته راشي.

آریایي قبایل د تاریخ په یوه خاصه اقتصادي او اجتماعي دوره کې د اوسنی افغانستان په مختلفو سیمو کې خپاره شول. دا مراحل په تیرو پانوکي ذکر شول اوس غواړو چې په کلتوري او مذهبي لحاظ ددوی په احوال یو څه رڼا واچوو.

آریایان دنورو قومونو غوندې په لومړي وخت کې ناټور ایستان وو او د طبیعت لمانځه یې کوله. په دوی کې په هغه وخت کې چې لاد تمدن په ابتدایي مرحله کې وو منظم تولیدي اجتماعي او اقتصادي تشکيلات راغلي نه وو او داسې شرایط منځ ته راغلي نه وو چې دوی سیاسي منظم سازمانونه پیل کړي. پخې کلاګانې، منظم عسکر او اجتماعي تشکيلات یې نه درلودل. نودوی په طبیعي قواو عقیده لرله او طبیعي مظاهري لمانځل.

ددې طبیعي قواو خیال او سوچ دوی ته دخپل ماحول او چاپیریال نه پیدا شوی و او اکثر ارباب الانواع او دیو تاګان یې دخپلي خوا او شا طبیعي مظاهر وو.

ځیني قبایلو خاص او جلا ارباب الانواع هم درلودل چې په نورو کې یې رواج نه درلود مګر ځیني داسې ارباب الانواع وو چې ټولو قبایلو یې نمانځنه کوله مګر یوې قبیلې به خاص خپل نژدی مرستیال او

پر خپلی قبیلې گران باله .

مور دلته د دوی دهغه وخت مذهب څیرو چی هندی ، افغانی اوماد او فارس قبایل سره یوځای وو او مشترک دو دونه اوگه ارباب الانواع یی نمخل . دا وخت تقریباًد (۳۰۰۰) تر (۱۶۰۰ق م) پوری دوره ده چی دوی دځینو سیندونو، لمر ، سپوږمی اورعد اوبرق ، باران او داسی نورو طبیعی مظاهرو لمانځنه کوله . ددې خبری دلیل دادی چی د دوی ارباب الانواع او دوداو دستور سره مشترک وچی د هندی ، افغانی ، ماوراءالنهر او ایران دقبایلو په پاتی شونو مذهبی آثارو کی د دغو ارباب الانواعو یوراز نومونه راغلی او تکرار شوی دی . دلته په لنډ ډول په مختلفو آثارو کی د دوی دعقیدوی پراوونو په مسیر یو څه رڼاچوو

کله چی د دوی په تولیدی قوتونو کی یو څه نظم او نسق پیدا شو ددوی مذهبی حلقی او عقیدوی روابط هم یو څه سمبال شول او لومړی نظم چی د دوی ترمنځ پیدا شو دلمر نمانځی اویا مهر-میترا -میر پرستی یا (Mitraism) بڼه وه.

لمر نمانځنه ځکه مونږ یوه مذهبی دوره وټاکله چی که څه هم دوی دنورو طبیعی قواو او مظاهرو سمبولونه نمخل ، مگر میترا د دوی تر ټولو لوړ ، لوی او ډیردستاینی وږ رب النوع وچی په ټولو آریایی قبایلو کی یی درناوی کیده او دزمانی په تیریدوسره یی غیر آریایی قبایلو ته هم سرایت وکړ او داروپا په مختلفو سیمو کی یی معتقدان او پیروان پیدا شول تردې پوری چی دمسیحی دین یوسر سخت رقیب او سیال گڼل کیده دارب النوع تردی اندازی پوری په آریایی قبایلو کی دنمانځنی وږو چی حتی دزردشتی دین په وروستیو وختونو کی یی بیرته ظهور وکړ اودا هورا مزدا سره څنګ په څنګ یاورنه لږکم دنمانځنی او درناوی وږ و . دمیترا نوم په ویدونو اود گاتونو څخه پرته په نوره اوستا کی ډیر ځله راغلی دی اوحتی په اوستا کی یوازی یو ځانګړی یشته ورته تخصیص شوی دی .

همدا ډول په هغه میخی کتیبه کی چی دترکی کی دا ناطولی د بغازکویی په سیمه کی په میخی لیک موندل شوی ده اود میلادنه مخکی په (۱۴) پیری پوری اډه لری دویدی عصر دنورو خدایا نو په څنګ کی دمیترا رب النوع نوم او ذکر هم راغلی دی . همدا راز دا سوربانی پال (دبین النهرین یو پاچا) دکتابخانی په یوه لوحه

کی دمیترا نوم د «شمس» رب النوع له نامه سره همغاړی یاد شوی دی. په گاتونو کی دمیترا رب النوع یاد شوی نه دی او دا ځکه چی زردشت دخپل دینی ریفورم په لړکی نه غوښتل چی دا هورا مزدانه پرته بل رب النوع ته دومره لوړمقام ورکړی ، مگر په خلکو کی د دی دیو تامینه او نفوذ په دی اندازه و چی د زردشت نه وروسته په نوره اوستاکی یی بیرته نفوذ او د خول وکړ او ډیره یادونه یی راغلی ده . (۱)

په اوستاکی که څه هم میترا ته د خدایي مقام پاتی نه شو مگر د ځلارنا او درښتیا اوقول او پیمان دپربښتی په مفهوم یی ظهور وکړ. په ویدی سرو دونو کی هم درنا، ځلا اوسمون دربالنوع په مفهوم یاد شوی دی .

په اوستا کی دغه ایزت (رب النوع) د ډیرو اوصافو اود قدرت د ډیرو و مظاهرو خاوند بلل شوی لکه : دپراخود ښتو ، چابکواسونو، دزروسترگو ، زروغوړو اوزرگونوچالاکیو او خاوند اوداسی نوریاد شوی دی . ددی رب النوع یا ایزت په باره کی په سلگونو بندونه اوستاین لیکونه راغلی دی او آریایی قبایلو به دجنگ اوجگری په وخت کی اویا د دروغو دافشا کولو په برخه کی له هغه څخه ډیره هیله درلوده او دده سره یی نوراته (۸) کسه مرستیالان گنل چی د «هرا» دغره په څوکو ناست دی اود آریایی قبایلو سیمی څاری . د څارویو ثروت او قدرت بڅښلو خاص قدرتونه دده په لاسو کی وو . دلمر (میترا) نمانځنی طریقه اومذهب نورو غیر آریایی قبایلو او ښارونو ته هم نقل شوه او دبین النهرین ، سوریی او ترکیی له لاری آن تر رومه پورې دا مذهب ورسید. په (۶۶) میلادی کال کی میترایزم دروم یورسمی دین وگرځید او «نرون» دروم امپراتور دارمنستان دپادشاه په واسطه همدې مذهب ته غاړه کیښوده اود دیو کلسین او اوگالر یوس امپراتورانو په وخت کی میترا دتولو ارباب الانواعو څخه لوړمقام ونیو او دتولو مشرو گنل شو. اوددې رب النوع له پاره یی خاص او ځانگړی معابد او مزدکونه جوړ کړل چی مزدکونو ته به یی

(Methreum) ویل . (۲)

دا مذهب دافریقا شمال بالکاناتو (دیونان نه پرته) د دانیوب سیند

(۱) ادبیات مزدیسنا

(۲) ادبیات مزدیسنا د ښاغلی پورداو دمهر یشت مقدمه

غارِه ، دهنگری درن سیند ، ایتالیا و داسی نورو بخایونوته ورسیداو
لمن یی حتی انگلستان ته هم پراخه شوه .

دمیترا په برخه کی راز رازافسانی او اساطیر جوړشول او دا
افسانه ډیره مشهوره شوه چی میترا لومړی دانسان په بڼه په یو غار
کی شپنوته راڅرگند شو او شپنوو پیژاند .

دهمدې افسانې په بڼا به یی میتریومونه په غارونو ، یاد ځمکی
لاندې بخایونو کی جوړول .

دا افسانه دوام مومی او وایی : کله چی میترا دانسان په څیره څرگند
شو ، نویو غویی یی حلال کړ دغوبنی او وینی څخه یی خپلو پیروا
نوته ډوډی او مقدس شراب جوړکړل او په خپلو پیروانویی و خوړل
او وینه یی په ځمکه تویه کړه چی ځمکه یی څر به او د حاصل له پاره
چمتو کړه . بیا وروسته بیرته په بله څیری واوښت او آسمان
ته وخوت . دمیترا په سرگردچاپیره دنور اورنای یوه شعله ده چی
دلمر (شمس) نه یی اخیستی ده ځکه چی میترا دلمر سره جگړه وکړه
اولمر مغلوب شو . کله چی لمردده قوت ولید نو خپله رنایی دده
دسر څخه تاو کړه . میترا داخرت نیاومن دی او په هغه نړی کی د
خلکو شفیع دی .

ددی مذهب پیروانو عقیده درلوده چی دخیر او شر ترمنځ دایمی جگړه
روانه ده او انسان په نیکو چارو مکلف دی او خیر په پای کی په
شر باندې غلبه مومی .

دمیترا نفوذ په اروپا کی د (۳۹۲) میلادی پوری ورځ په ورځ
زیاتیده او بڼه رونق یی درلود ، مگر ددی نیتی نه وروسته د مسیحیت په
استحکام سره مخ په زوال روان شو . (۱)

همد راز میترا په آریانا کی د زردشتی مذهب تر راتگه پوری په
ټول شدت او قوت نمانځل کیده ، مگر د زردشتی مذهب په ریفور
مستی بڼه کی یی مقام را ټیټ شو او اهورا مزدا دلوی خدای په صفت
وپیژندل شو او میترا اونور ایزتان یی مرستیالان او عمالو ته را ټیټ
شول او ځینی آریایی ارباب الانواع یی له برمه وغور ځول او پر ځای
یی نور معنوی مفاهیم ودرول .

(۱) د ښاغلی احسان طبری (بررسیهای درباره برخی جهان بینی ها و
جنبش های اجتماعی در ایران)

میترا دشفیع ، منتقم او عادل‌خدای‌په صفت پیژندل کیده چی د ظالمانو څخه انتقام اخلی او نیک‌کارانو ته په دنیا او آخرت کی دخپلو ښو کارونو اجر او ثواب ورکوی .

دمیترا یزم تصوفی اړخ :

په دې مذهب کی دا عقیده په کلکه سره موجوده وه چی دژوندانه په ټولو چارو کی باید عدالت او برابری وساتله شی . یوبه بل‌دور ور او خور په نامه یا دول او دعبادت او قربانی په مراسمو کی به یی یو ډول مساوات مراعات کاوه چی خاص دهمدې مذهب خاصه وه. (۱) په دې دین کی دتعمید مراسمو هم ځای نیولی و او هیڅ لیری نه ده چی دمسیحیت دا رسم دهمدې مذهب دا غیزو پاتی شونی دو دوی. په دې مذهب کی دقربانی مراسمو اهمیت درلود اود میترا د خوشحالو لوله پاره یی خپل څاروی حلالول. دتعمید مراسم په دې ډول اجرا کیدل چی څاروی به یی په یوه لوړځای کی دقربانی له پاره څملا وه او لاندی به یی ورڅخه یو جالی‌دارلوښی یا کوم رخت ونیو او دلوښی لاندې به یی هغه څوک کښیناوه چی دتعمید مراسم ورباندی اجراشی. دحلال شوی مال وینی به په شخص راتوی شوی او دهغه ټول وجود به پری ککړ شو. داوینه به د ده پر وجود وچه شوه او دیو یادری‌شوا روزنه وروسته به یی ځان مینځه. دا مراسم به هم دیو مشر یا روحانی شخص (ښځی یا نر) په واسطه اجرا کیدل . داشخص به ددی دود په اجرا کولو سره دنورو پلیدیو څخه پاک شو او رسماً به دی دین غړی شو .

دوی په تعبدی مسیر کی یو لړ مقامات درلودل چی ډیر متقی به یی آخرین پړاوته رسیدله . ددی مقاماتو شمیر اتوته رسیدله چی په دی ترتیب سره دی .

۱- کارغه ۲- پرهیزگار ۳- جگړن ۴- زمړک ۵- آریایی ۶- ابلاغ ۷- لمر ۸- پلار یا (پیر) .

همدا ډول ربانی عشایا دخدای دجسم سره دیو ځای کیدلو مراسم او دو دهم موجود وچی دیوې کتری‌دودی او شرابو په خوړلو سره به دوی دمیترا سره یو ځای کیدل اومیترا به په دوی کی حلول کاوه . دتعمید دود تراوسه پوری هم په ځینو پښتنو او آریایی

(۱) بررسیهای در باره برخی

قبایلو کی وجود لری او عمومًا خپل ماشومان دیو بخاروی په وینو ککړوی او غوښه یی خیراتوی . ماشوم دوینی تروچوالی پورې ډیر تودساتی او په نغری کی پراخه اوربلوی او غوښه په همدی اور باندی پخوې او پخه یی خلکو او خپلوانوته ویشی او کلکه عقیده ورته لری . د دې دود اثر او بقایا تراوسه پورې موجود دی او تر څو پخوانیو کلونو پورې یی غوره رواج درلود، مگر اوس دمکتبونو او تعلیمي مراکزو دا غیزو په اثر ورو وروله منځه ځی اولمن یی ورتو لیری.

دمیترا نمانځنی د مذهب عوامل:

آریایانو دخپل جغرافیایی ماحول د کتنی نه په دی معتقد شول چی لمر د دوه لویو نعمتونو بڅبونکی دی چی یویی رڼا او بل یی تودوخه ده . دا وستا د متونو څخه داسی ښکاری چی هغه وخت دغه سیمی ډیرې سړی وی اوداسی فقری او بندونه شته چی ساړه اود شمال باد په کې ډیر غندل شوی دی اوساړه یی دنورو ناوړو پیښو او مخلوقاتو په څیر داهمریمن یا انګرو منځه پیدایښت بللی دی . نولمر یی یو نعمت بللی دی . له بلی خوا د ژمی څو میاشتی د دوی در کود موسم د سړ وله لاسه دی او کله چی د لمر تاوبه په پسرلی کی ډیر شو نودشتی ، دغرو لمنی او ورشوګانی به شنی شوی اود کروند و فصلونو به په وده پیل وکړ . نولمر د ژوندانه د هر اړخیز فیض او برکت منبع اوسر چینه وه چی په دې سویه دوی هغه وخت په ټولو طبیعی مظاهرو کی په دی اندازه ګټور جسم درک نه کړای شو ، نودا یی د ټولو طبیعی قوتونو څخه پورته وباله او سحرا میز طلوع او غروب یی دوی بیخی مجذوب کړل.

دوی د لمر لویدلو او بیاراختلوته حیران شول او داسی فکریی وکړ چی یوه بله ماورا طبیعی قوه شته چی دغه رڼه او توده ګرده پنډوسکه هره ورځ بیایی او بیرته یی راوولی نوهغه یی د لمر خدای یامیترا وباله اود ټولو ارباب الانواعو د پاسه مقام یی ورکړ . دنن ورځی پوهنه دا تائید وی چی لمر د ځمکی پرمخ د ټولو انرجیو مور او زیږنده ده او د دې نړۍ په ټولو پیښو کی پوره اغیزه او اثر لری . نوکه څه هم دوی هغه وخت د لمر په دغو اسرارو پوه نه وو ، مگر د لمر خارق العاده اثرات یی طبیعی معجزات وبلل اود دی نظام د اداری له پاره یی یو مدبر او چلوونکی وټاکه چی همدغه پراخ مذهب تری پیدا شو .

دوی دخپل ژوندانه ډیری چاری په همدې دیو تا پوری مربوطې وگنلې او هغه یې دخپل ژوند په پېښو کې اغیز من او مؤثر وباله اود عبادت له پاره یې خاص مقررات او قوانین وضع او تفسیر یې کړل اود خپل وخت له پاره یې یو واقعیت وگاټه .

دمیترا له پاره په آریایا نوکی خاصی ورځی وټاکل شوی چی په دغو ورځو کې به یې جشنونه کول اود منی د «مهرگان» اود پسرلی (یختیر) (۱) جشنونه خاص شهرت لری . په دی دین کې د ورځی درې وخته عبادت کیده چی یوسهار دلمر دراختو په وخت کې دویمد غرمی او دریم دلمر لویدو په وخت کې و . او په هر وخت کې به یې دخپل ژوندانه خاصی غوښتنی او هیلې ورته وړاندی کولی .

دلمر درناوی تر اوسه پوری په اکثر و پښتنی قبایلو او ځای ځای په غیرو پښتنی قبایلو کې موجود دی اود کسوف په وخت کې دوی اوس هم دا عقیده لری چی زموږ د بدو اعمالو په واسطه لمر خپل مخ پټ کړی دی او ممکن چی په کومه سیمه کې اوس کوم ډیر بد عمل جریان ولری او په یابه په چالوی ظلم او تیری شوی وی . عامیانه پښتانه اوس هم د سختی سیلی لگیدل د کوم چا د ناحقه وژلو معلول بولی او فکر کوی چی دهغه مړی اروا په دی باد کې روانه ده او غواری چی خلك پخپل جسد او دغه ظلم باندی خبر کړی . همداسی د خسوف پېښه هم یوه بده انگیر نه ده .

په اوستا کې چی بیادغه رب النوع دایزت مقام ته راتیت شو بیایی هم د شفاعت صفت له لاسه نه دی ورکړی او عقیده یې درلوده چی میترا به دسروش اورشن سره یوځای درښتیاو یونکواری واکانی د چینوت (صراط) پل نه پورې باسی او د دوزخ د دیوانو څخه به یې ژغوری .

ساکی او پښتنی قبایلو تردیره وخته پورې دغه مذهب وساته او د هڅا منشیانو تر وخته پوری یې هم زردشتی دین منلی نه و ، ځکه کله چی د ساکو سره د هڅا منشی کوروش جگړه پېښیږی ، نو هغه وخت هم د ساکو مشره چی یوه ښځه وه او تامیره **Tamiris** (۲) نومیده او زوی یې د فارسیانو دیوی خدعی اوټکی په اثر کوروش

(۱) امکان لری د پښتو د (اختر) کلمه د (یختیر) اوښتی فورم وی .

(۲) - تامیره په یونانی لیکنو کې **Tamiris** راغلی چی (is) یی یونانی لاحق ده .

نيولي واوربيايي وواژه ، نودغه مشره هغه وخت دساكو په (ميټرا) باندې داسې سوگند يادوي چې كه زما زوى را خوشي كړى نو ، سوله به درسره وكړم او كه نه نو زه دساكو په خداى «دلمرخداى -ميټرا» باندې قسم خورم چې زه به ستاتنده په وينوماته كړم (۱) كله چې دخپل زوى دوژلو څخه خبره شوه ، نو كه څه هم پارسيانو دغه جنگ ته د كوروش په مشرۍ ډير پاڅه ترتيبات نيولي وو مگر د ساكو د جرئت او ميرانۍ په اثر يې د پارسيانو لښكرياو وازه يا بنديان كړل او يا وتښتيدل اوستركوروش دساكو له لاسه ووژل شو. دساكو ملكي د كوروش مړى پيدا كړ اوسريي دوينو په يوژى كې واچاوه او په دې توگه يې خپل سوگند پر خاى كړ .

ويدي كلتور او عصر

څرنگه چې هېڅ په تيرو پاڼوكۍ ور ته اشاره وكړه چې آريايان داوسنى افغانستان په درو اورشوگانو او د خوړو نو په غاړوكۍ د (۳۰۰۰) ، (۳۵۰۰ ق م) په حدود كې ميشه شول يو څه برخه يې دآمو سيند په پورې غاړه ورشوگانو درواو د غرونو په لمنو كې استوگن شول او ورځ په ورځ يې دڅارويواو نفوسو شمير زياتيده او دسوونو كلونو په موده كې يې نوى ورشوگانى ، پند غالى او مينى جوړولۍ او ديشين كيدل .

د ماوراالنهر آريايان دخپلو ليردونو په لړ كې آن دچين تر تورفانه پورې ورسيدل او په غرب كې يې دبين النهرين دمدنيت پولو ته لمن اوږده شوه .

دافغانستان په سيمه كې لومړۍ دشمالى صفحاتو په درو ، ورشوگانو ، كښيو اوغرو په لمنو كې ميشته شول او دلرغونى باختر (بدخشان ، كندوز ، بغلان ، سمنگان ، بلخ او شبرغان) په سيمه كې يې دژوندانه دمختلفو اړخونو په پرمخ بيولوپيل وكړ او مختلف قبايل دهغه وخت دشرايطو دتقاضا سره سم دقبيلوى اتحاد په بڼه په جلا سيمو كې ميشته او استوگن شول . دوى دخپل لومړى راتگ په وخت كې اكثره پوونده او مالداران وو ، په كراركرار ديشين شول او دكروند گري چارو ته يې پراختيا وركړه .

(۱) دافغانستان ژبى اوتو كمونه د(ساكى ژبى) بحث

دوی په لومړی وخت کی پوړونده وو او کروندگری یی یو فرعی کسب و . دا خبره سپینول ډیر سخت دی چی معلومه شی دوی کله او څه وخت په کرونده پیل وکړ او د دیشینی ژوندیی غوره کړ ، مگر دا خبره یقینی ده چی په تولیدی قواو باندی دمازادو نفوسو د فشار په اثر دوی کروندی ته دیوی غذایی منبع په توگه توجه وکړه او دا توجه په یوه ډیر طولانی وخت کی وه . دباختر (کندوز او بغلان په کڅیو او دبلخ سین په غار و اولمنوکی) دوی خپل لومړنی زراعت پیل کړ او بیا وروسته دنورو شا اوخوا سیمو آریایانو هم دغه شغل تعقیب کړ . دا خبره پوره معلومه نه ده چی کرونده د دوی خپل ایجاد دی او که دوی دغه فن له گاونډیو قبایلو او قومونو څخه زده کړی دی ، ځکه چی په قطعی توگه د دوی ترمنځ دغه بیلتون یو مشکل کار دی . ویدی عصر هغه دوره ده چی په دې وخت کی دتولو ختیځو آریایانو دو دونه ، معتقدات ، دژوندانه طرز او تولیدی منابع اود تمدن او کلتور ټول اړخونه سره یو شان وو .

د دوی په ژوند کی سادگی موجوده وه او کالی یی وړین او څرمین وو . دوی دغه وخت دوړیو اوبدل ، دڅرمنو رنگول اوساده دباغت زده و ، دوی دفلزاتو څخه په ابتدایی ډول استفاده کولای شوه او د اوسپنی الات اود ښکار اودفاع وسلی یی لرلی چی مهمه وسله یی غشی او لیندې وی . اسونه ، پسونه وزی ، خره ، سپی اوغویان یی ساتل . (۱)

ټولو یوشان عمومی جشنونه او اخترونه لرل او په ځینو قبیلو کی بیا خاص جشنونه هم موجود وو چی دنورو قبایلو سره به یی توپیر درلود . په جشنونو او میلو کی به یی اتنونه نڅاوی او نور مذهبی حرکات کول چی نرو او ښځو او خصوصاً ځوانانو به په کی حتماً گډون کاوه .

دقربانی مراسمو او په ټولنه اودین کی دنویو بالغانو دشمول له پاره خاص مراسم موجود وو . داسونو ځغلول او پهلوانی په کی په پراخه اندازه رایج وه ، بلکی دافنون د دوی ډیر ویاړ او په ټولنه کی دلوړ والی او عزت وسیله وه .

دغه وخت په دوی کی دښځو په ژوندانه قیود او ضوابط وضع شوی نه وو ، بلکی ښځو دنارینه وسره سم او برابر حقوق درلودل ، حتی

(۱) نگاهی به تاریخ جهان - دښاغلی جواهر لعل نهرو لیکنه

په ډیرو قبایلو کې ښځو دنارینه و څخه فوقیت درلود او حتی په ډیرو آریایي قبایلو کې دموږ مشري حالات موجود وو . تر دغه وخته پورې د دوی اقتصادي وضعیت د درجې ته رسیدلی نه و چي دپلار مشري شرایط چمتو کړي اود ښځو مقام په ټولنه کې راتپتشی . دسلگونو کلونو په دوره کې د دوی په اجتماعي او اقتصادي حالاتو کې بدلون راغی ، ځینو قبایلو کروندې ته مخه وکړه کورونه ، کلی او دا ستوگنې دایمي مرکزونه یی جوړ کړل او دیشیني ټولنی منځ ته راغلی .

پوونده قبایل دژمي دورشوگانو دلتون په هڅه کې دافغانستان جنوبی او شرقی درو او کڅیو ته راورسیدل او دزمانی په تیریدوسره کړوند گر شول . پوونده قبایلو به کال په کال خپلو ورشو گانو ته پراختیا ورکوله او یو کال به دبل کال نه زیات لیری تلل او پسرلی او اوړی به خپلو غرنیو باندو او مینو ته دخپلو مالونو سره ختل . دا جریان د ډیرو پیړیو په موده کې روان و او ورځ په ورځ د دوی په ژوند اود ځمکې او ورشوگانو په پراختیا کې پر مختگ راته . دوی د دی سفرونو په لړ کې دنورو ډیرو غیر آریایي قبایلو سره مخامخ کیدل او په کلتوري او مذهبي اړخ کې یی یو تربله متقابل اثرات پریښودل او اخیستل .

دویدی عصر مذهبی خوا :

دزردشتي دین ترراتکه پورې دوره د«ویدی» عصر په نامه بولو ځکه چي آریایانو په دغه وخت کې یولې فکري او ذهني محصولات تولید کړي دي اوترموږ پورې را رسیدلی دي چي اثرات یی تراوسه پورې په مختلفو قبایلو کې شته . دغه فکري محصولات د دوی د ژوندانه دمادی او معنوي اړخونو غوره څرگندوی دي . دوی یولې عقاید اود ژوندانه قوانین منځ ته راوړل چي د دوی د ژوندانه د مختلفو اړخونو او خپل ماحول څخه راپیدا شوی دی . د دوی پوهانو دغو کلماتو ته مذهبي رنگ ورکړ او دارباب الانواعو په ستاینه کې یی یو راز منظومي ترانی جوړی کړې چي د تقدس مقام یی ونيو او وروسته به په ارثي توگه سینه په سینه په یاد وساتل کیدلی او په خپلو مراسمو او حتی دژوند په اکثر و اړخونو کې ورڅخه استفاده کوله اولوستل به یی . دغه وخت هندي ، ایرانی او افغاني آریایانو ټولو گډ عنعنات ، مشترک عقاید او شریک دودونه

درلودل او دژوندانه په شتو ناتوکی یی دگه طرز تفکر پیروی کوله . ددی وخت دوره موږ دمیلا دو نه (۲۰۰۰) کاله پخوا ټاکلی شو ، ځکه چې د (۲۰۰۰ ق م) نه وروسته دغه قبایل دمختلفو اجتماعی او اقتصادی سببو نو له کبله سره لیری شوی او مختلفو سیمو او مختلفو جهتونو ته لیر دیدلی دی .

دغه عقاید په نورو اریایا نوکی دزردشتی دین دراتگ له امله پخپل اصلی حالت پاتی نه شول اودزردشتی دین دریفورمی عقیدې په راتگ سره یی خپل اصلی شکل بدل کړ او وروسته داجتماعی اوسیاسی شرایطو او حالاتو له کبله په زردشتی دین کی هم بدلون راغی او بڼه یی بدله شوه . مگر یوازی دافغانستان شرقی ، جنوبی اود ماوراءالنهر اریایان ووچی خپل پخوانی عقاید یی تر ډیره وخته پورې وساتل او هغوته یی دستانی او تقدس په سترگه کتل .

په پای کی پخوانی اریایی عقاید یوازی هغو اریا یانوته پاتی شول چی دافغانستان په شرقی ، جنوبی اوجنوب شرقی اود پخوانی هند په سیمه کی خپاره شوی اومتوطن شوی وو . دغو آریایانو خپلی مقدسی ترانی دخپلو روحانیو نو په ذریعه تر پیر یو پیر یو په یادوساتلی او دخپلو لرغو نو او نویو ارباب الانواعو یادونه اوستاینه به یی کوله .

ددغو ترانو او ستاینو څخه دشفاهی ادبیاتو یوه لویه مجموعه جوړه شوې وه چی یوازی دروحانیونو او مخصوصو خلکو په حافظو کی به ساتل کیده او دهرې کورنی دغروب به هم یو څه په یادوو . ددغه ویناو دخوند ورکولوله پاره په دوی کی مسلکی خلک پیدا شول چې دغه غو بنسټنی او کلمات یی دشعر اونظم په قالب کی واچول او خاص اهنگونه یی ورته جوړ کړل چی کیفیت یی خوځله زیات شو . په دغه ترانو او یا سرودونو کی په ارباب الانواعو برسیره ډیری حماسی صحنی هم تمثیل شوی دی او دخپلو ډیرو دښمنانو او غلیمانو غندنی هم په کی راغلی دی . دوی به دغو خوږ ژبو مسلکی روحانیوته ریشیان ویل چی مفردی «ریشی» دی . ریشیان به دخپل وخت په متداولو ټولو پوهنو پوهیدل چې اکثر ویی مذهبی رنگ دراود او ددوی اجتماعی اړخونه یی هم احاطه کول .

دغه روحانیون هم متبرک ، هم شاعران ، خطیبان اوهم ادیبان گڼل کیدل . دوی به دمشاورینو او روحانیو نودواړو صفتونو دځاوند انوپه څیر په اجتماعی ژوند کی پوره اهمیت درلود او په مذهبی اوسیاسی چارو کی به یی خواصو او عواموته لارښوونی کولی . دزراعت او کروندې او داسترو گڼی دځایو نودودانیو په پر مختگ سره دمالکیت پیښی ددوی په اجتماع

عی ژوندکی پوره بدلون راوست او یووخت ددغو روحانیو نو څخه یو خاص او جلا کاست یا طبقه جوړه شوه چې بحث به یی وروسته راشی . ددغو سرودونو څخه یوازی څلور آثار دهندي اریایانو سره محفوظ پاتې شوی ووچې هغوی ددغو شفاهی ادبیاتو لویه خزانه دزمانی دضیاع څخه وساتله او دلیک په ذریعه یی ثبت کړل.

یابه بل عبارت موږ اوس یوازی هغو ترانو او سرودونو څخه خبر یوچې یوازی شرقی اریایانو ثبت کړی دی او دزمانی په تیریدو سره دهغوی په ذوق او داجتماعی شرایطو په تحول سره په کی ډیر بدلون راغلی ودهغو نورو سرودونو او ترا نوڅخه ناخبره یو چې دامودسیند دپورې او دې غاړې او دافغانستان نورو قبایلو سره موجود دوو اودژوندانه لارښو دپی گنل کیده .

دغه سرودونه چې دهندي قبایلو په واسطه ساتل شوی او ثبت شوی دی اکثره لومړنی او پخوانی لرغونی سرودونه یی دافغانستان په شرقی او جنوب شرقی درواو ورشو گانو کی ویل شوی دی چې داسی ډیر نومونه په کی موندل کیږی چی حتی داوسنی افغانستان دسیمو اوسیند ونو اوسنی نومونه په کی ذکر شوی دی .

داسرودونه سره له دې چې دیولوی غنیمت په توگه ترموږه رار سیدلی دی ، مگریو شمیر ډیر نور یی ضایع شوی او دنور وادیانو په راتگ سره یی اوس هیڅ څرک هم نه موندل کیږی . موږ دغه ورک شوی سرودونه دباختر سرودونو په نامه یادوو (۱) دغه معلوم اریایی سرودونه همدغه ځوانان نه دی چې اوس موجود دی ، بلکی دا دآریایی توکم دیولوی ادبی مذهبی اوسیاسی کلتوری او تمدن یووړ او کوچنی ښکارندوی اوبیلگه ده چې پخوانی فورمونه او ښی یی له مینځه تللی دی او په قوي احتمال سره دغه سرود ونه دلرغونی اریانا په باختر کی ویل شوی وو ، ځکه چې هغه وخت هم اریایانو په باختر کی طبیعی قوتونه او سیمبولونه نمځل او دهغوی عبادت یی کاوه او په دی او سنیو سرودونو کی هم هماغه لرغونی ارباب الانواع پخپل قوت او ښه ساتل شوی دی له بلی خوا په دغوموندل شویو او معلومو سرودونو کی د «بهلیکا = بلخ» (یا-کا) او کیانی کورنی دنومو یادونه مؤږته دایقین راکوی چې ددې سرودونو لومړنی ټاټوبی او منشأ حتما په باختر کی وه او د مهاجر تونوپه لړکی یی فورم او محتوا دواړه په هند کی بشپړ شوی او تغییرات په کی راغلی دی.

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ دښاغلی کهزاد لیکنه

په ویدی سرود ونوکی ترټولو لرغونی ریگ وید (ریگ بید) دی مگر دپوهانو دتحلیل او تجزیې په رڼا کې دا ثابت شوی ده چې دغه سرودونه هم ټول دیو وخت او عصر نه دي، بلکې دپېرو زمانو او دورود شفاهي ادبیا تو اوعقاید ومجموعه ده، نوله دی خبرې نه دا ثابتېږي چې دغو سرودونو څخه پخوانورې هم دورې هم تیرې شوی دی اوله دې سرودونو څخه پرته نورې شفاهي ترانې اوعقیدوې سرودونه هم موجود وو چې اوس بیخي ورك اوله منځه تللي دي.

دوت (Dutt) پخپل اثر *The Afghanistan of India* کې لیکي چې: درېک و دادمتن دپړواختلافاتو څخه داجوتیږي چې دامجموعه دیوې پراخي دورې یو کوچنی اووورپاتي شونی یادگار دی او هغه څرگند تیرونه چې په ویدی دوره کې پخپله دسرودونو په ژبه او سبک کې لیدل کیږي دا خبره ښکاره کوي چې دوی د موجود و سرودونو څخه پخوا خامخایو څه نور زیات سرودونه هم موجود وو چې له بده مرغه هیڅ ثبت شوی نه دی او اوس یې هیڅ څرک نه ښکاري. (۱)

درېک وید په متونو کې ځای پرځای د (پخوانیو پوهانو یا پخواني سرودونو) جملې او ترکیبونه لیدل کیږي چې له دې جملو څخه په څرگندېدل دا خبره جوتیږي چې ددوی نه پخوا هم په اریایانو کې ریشان او پوهان موجود وو چې همدغسې سرودونه به یې ویلي او جوړ کړي وی ددغو وړ کوسر ودونو بیلگې او مظاهر په زردشتي او ستاکی لیدلای شو. اوس به بده نه وي چې پخپله دوی د سرودونو دمعرفي په برخه کې یولنډ غونډې اجمالی بیان وړاندې کړو:

د «وید» کلمه او دویدونو تاریخي جریان:

«وید» دپوهنې معنی لري او مقصد ترې هغه پوهه او معلومات دي چې ددوی دپوهانو شاعرانو او ادیبانو له خوا ویل شوي او دمقدسو شفاهي عباراتو په دودې یاد ساتل. ددې پوهې به برخه کې موږ تراوسه پورې څلور کتابونه پېژنو چې نومونه یې دتاریخي قدامت اولرغونتوب په ترتیب سره په دې ډول دي:

- ۱- ریگ وید - ۲- یجروید - ۳- سماوید - ۴- اتهرواوید. چې لومړیو اثارو ته یې په مجموعي توګه ترانې رید *Tray - veda* یادري گوني پوهنې ویل او دڅلورم یعنی اتهروید زمانه وروستني ده چې دمانو *Manu* دقانون همزولي او همدغسې دی، ځکه چې دمانو په قانون کې هم دري وید

(۱) دپښتو ادبیاتو تاریخ دپوهاند حبیبی لیکنه

ونه یادشوی دی او خلورم یعنی Atharva-veda (نوم نشته او دغه دری وید و نه یی دتر ایم بر هم سنا تنم Trayam brahma Sanatnam په نامه یادکړی دی ، مگر دمانود کتاب په یو ځای کی بیاد خلورم ویدنوم هم اخلی چې له دې څخه څرگند یږی چې خلورم وید هم جوړ شوی دی او میدان ته را وتلی دی . (۱) دویدی متونو دهغه وخت په هند کی مفسر اوفقیه مدهاتیتی Medha-tithi هم دخلورم وید نوم ذکر کړی دی . په لرغونو او پانیشا دو نوکی چی ډیر پخوانی یی منډک Mundakya او جهاندوک Chandogya دی دخلورم وید ذکر او نوم راغلی دی . داسی نور ډیر لرغونی هندی آریایی اثار موجوددی چی دخلورم وید تائید او منبست کوی .

په هر صورت موږ په منلی تو گه تراوسه پورې خلور ویدونه پیژنو چې دشرقی آریایانو په واسطه حفظ او ساتل شوی او تر موږ پورې رارسیدلی دی .

ریگ وید یو منظوم اثر دی چې داریایانو ډیر لرغونی څاړه او طبیعی اشعار یی ساتلی دی .

یجروید یو خاص مقفی او مسجع رنگ لری ، سام وید یاسماوید دا هنگونو مجموعه ده اود فورم اوتاریخ له مخی یوتر بله سره توپیر لری . په لومړیو دریو ویدونو کی تر ټولو ډیر لرغونی ریگ وید Rig-Veda دی یا په بل عبارت ریگوید دنور ویدونو مور یا نیاده چې نوروید و نه د همدې وید دافکار رونه متاثر دی . (۲)

ویدونه دهغه وخت مقدس عبارات دی چی دنازلی شوې وحی حیثیت یی درلود پیروانو یی ددغو شفاهی اثارو تعلیمات کامل گڼل اودخپل دین دډیرولوړ واسناد واومدار کوپه سترگه یی ورته کتل . دا تعلیمات ددوی دژوندانه په ټولو شئوناتو حاکم او کنترولان وواو دوړ وکتوب نه دزړ بڼت اومرگ تروخته پورې یی په هره مرحله کی ددوی وظایف او وجایب ټاکل .

وروستنی ټول نور تعلیمات اوقوانین دهمدې مذهبی اسناد وترا غیزولاندې منځ ته راغلی دی او ټولو مذهبی رسومو عبادتونو او اجتماعی ادا بوړ څخه نشنت کړی دی .

که څه هم ددغو ویدونو شمیر خلورویا دریوته رسیږی ، مگر

- (۱) گزیده سرودهای ریگویدا دمقدمی (۱۶) مخ
- (۲) گزیده سرودهای ریگویدا دمقدمی (۱۶) مخ

ډیری نوری رسالی ، لیکنی اوداسی نور کتابونه هم ور پورې نښلول شوی دی چې د مذهبی دودونو اونمانځنی اداب اوقوانین په کی تشریح شوی دی . په لنډ ډول که چیری ددغولرغو نو ختیځو اریایانو لرغونی اثار صنف بندی کړونو په دغولاندې څلور وډلویی ویشلای شو .

۱- سمهیتا (یاسنهیتا) **Samhita** چې د وید ونو تفسیر او تشریح ده

۲ براهماناگان **Brahmanas** چې د وید ونو تفسیر او تشریح ده

۳- ارنیکا یان **Aranyakas** دی چې په ځنگله کی د جوړ وشو یو

متنو نو مجموعه ده .

۴- اوپانیشادونه **Upanishads** چې د ویدی فلسفې پیرنه اوبیان دی

نو په دې ډول سره موږ هر وید کتلاي شو چې هم براهمانا هم ارنیکا او هم اوپانیشاد لری . دریگړید متون یوه داسی مجموعه ده چې د څو نسلو نود خلکو د افکار و محصول دی اوله همدی امله یی په سرودونو کی هم اهنکی او د سبک یووالی نشته او په معنوی لحاظ یی هم سرودونه سره توپیر لری ځکه پخوانی او لرغونی سرودونه یی طبیعی اوساده متعددو ارباب الا نو اغو څخه پیل شوی او وروستی یی د فلسفی وجود د وحدت په افکار واغیزه من شوی او یو فکری تحول په کی ښکاری .

له بله خوا د مور مشرۍ اود تولید د ساده دورې او ټولنی نه نیولی د طبقاتی ټولنی خصوصیات او ممیزات سره په ګډه توګه په کی راغلی دی . دیو ژور تحلیل او تدقیق نه وروسته کیدلای شی چې دغه سرودونه داقتصا دی او اجتماعی ټولنیز و پرمختګونو په اساس صنف بندی شی او دهرې اجتماعی او اقتصادی دورې د خصوصیاتو په رڼا کی سره بیل او جلا شی . په دغو معلومو سرودونو کی یوازی دهغو سیمو ، کڅیو ، غرونو سیندونو او جګړونو مونه راغلی دی چې سړی په زغرده سره ویلای شی چې دغه سرودونه د باختر سیمی څخه د مهاجرت نه وروسته ویلی شوی او ډیر لرغو نی یی هغه سرودونه دی چې د هندوکش په جنوبی لمنو او کڅیو کی ویلی شوی دی . دغه سرودونه چې د شفاهی حالت نه کتبی ښی ته یی تکامل کړی دی او تر موږ پورې رارسیدلی په پیریو پیر یوله یوی سینی نه بلی ته اوله یو مغزنه بل ته په څو ځله نقل شوی دی او بیا وروسته لیکل شوی دی . سړی د ټولو شفاهی اثار ودمسیر او جریان له مخی دا حکم کولای شی چې دغه سرودونه مکمل او بشپړ نه دی او برسیره پر دی چې د آریانا دشمالی لمنود سرودونو برخه په کی نشته او هغه ثبت نه دی د شرقی آریانا یا د هندوکش د جنوبی لمنو ټول سرودونه هم په بشپړه

توگه ثبت او ضبطشوی نه دی . یوازي هغه سرودونه ثبت شوی دی چې دڅو پېر یو په دوران کی دیونه بل ته رانقل شوی اوترهغه وخته پورې رارسیدلی وو . له بله پلوه دځینواریایی قبیلو ترمنځه دځمکو دمالکیت دتکامل په دوره کی یولړ اختلافات اوشخړی وی چې تردیرو ومودویی دوام کړی دی . هرې قبیلې یوشمیر ادیبان، شاعران او سرود جوړوونکي لرل او په دغه جگړوکی به یی خپل اتلان ستایل اومدحی ترانی اودارباب الانواعو څخه هیلې اود هغوی مرستی به یی په کی ترسیمولی . نودریگوید پرته دغه ویدونه چی خاص داباسین دغاړو دمقتدرو او حاکمو اریایی قبا یلود ذهن سره برابر سرودونه دی طبعاً اوحتماهغه سرودونه په کی ضبط شوی نه دی چې ددغو آریایانو دمخالفو او معاندو قبایلو دریشیا نو له خو اوپل شوی اوددوی غند نه اویانوره مخالفه وینا په کی شوی وه، یاد هغو قبایلو دخاصو اتلانو او یا ارباب الانواعو ستاینه اونمنځه په کی راغلی وه .

له بلی خواد زمانی توپیر له مخی دغه سرودونه په اغلب احتمال سره د (۲۰۰۰ قم) نه را وروسته وخت محصول دی ، یعنی داد هغه وخت سرودونه دی چې دباختر نه داوسنی افغانستان شرقی ، جنوبی شرقی او جنوبی خواته په مهاجرت پیل کړی دی اود اقتصادی تکامل له مخی دوی نوی دپلار مشری په دوره کی داخلیری او په کرونده ، دځمکو په مالکیت او اجتماعی تشکیلاتو په بنسټ کیښودلو پیل کوی .

دغه سرودونه چې اوس دبشر په لاس کی دی او په مختلفو ژبو ترجمه شوی اود پوهانو له خوا په کی دیرې څیړنی شوی دی موږ دمعلومو سرودونو په نامه یادوو او هغه سرودونه چې دزمانی په اوږده موده کی دمختلفو پېښوله کبله له منځه تللی او ورک شوی دی دنامعلومو سرودونو په نامه بولو .

که څه هم څوک په واقعی توگه دا ویلی نه شی چې دغه نامعلوم سرودونه څومره ؟ کله ؟ او چیری ورک شوی دی ؟ مگر داسی اسناد او مدارک دتاریخ او ژبپوهانو په لاس کی شته چې داتری ثابتیری چی ددغوسرودونو څخه دمخه یولړ نور سرودونه هم ویل شوی وو چې اوس زموږ په لاس کی نشته اوداسی تاریخی پېښی منځ ته راغلی دی چې ددغوسرودونو ځای نورو نو یوشیانو اومواد وړک کړی دی اودغه سرودونه یی له منځه وړی دی .

دریگویدا سرودونه په واقعیت کی دلرغونو اودشرقی اریایانو دنو

يو سرودونو داتصال حلقه اوکړی ده، ځکه که له یوې خوا دنویو سرودونو سره ارتباط لری اوپیوندونه یی ورسره نښلی ، نوله بله پلوه په کی داسی سرودونه ، عبارات اوجملی راغلی دی چې دپخوانیو سرودونو، پخو انیو ریشیا نواو نوروسند رویادونه کوی . مثلادریگویدا په ځینو سرودونو کی داسی جملی راغلی دی ؛ «پخوانی پوهان» یا «پخوانی سرودونه» چې ددې فکرو څخه موږ په دې پوهیږ وچې دآریایانو ذهنی او فکری محصول یوازې همدغه معلوم سرودونه نه وو، بلکې دوی دویدی معلوم سرودونو دزمانی څخه پخواپه (۵-۶) سووکلونوکی حتما داسی نور ډیر شفاهی ادبیات لرل چې اوس له منځه تللی دی .

له بل پلوه دریگویدا اوگاتونودژبودیر نژدی ورته والی چې تردیره وخته پورې یی اروپایی پوهان په دې اشتباه کی اچولی ووچې گوندې دگاتونو ژبه دویدی ژبی اوبستی اومنحرفه بڼه ده داثابتوی چې یووخت په لرغونی اریانا (لرغونی باختر) کی ددغو قبایلو ژبه سره یوه وه او بیاوروسته په کی لهجوی انشعاب اوبیلتون راغلی اونورې ژبی تری جوړې شوی دی.

موږ داسی اټکل کولا شوچې یووخت داسی وچې داموسیند دواړوخوا او د «اریک» ژبی نه وروسته یوه بله مشترکه ژبه هم درلوده چې دد غواریایانو او سنیو ژبو مور وه.

څرنګه چې معلوم سرودونه اکثرادهندوکش په جنوبی او شرقی درو ، داباسین پر غاړو او دپنجاب په ورشو ګانو کی ویل شوی دی ، نونا معلوم سرودونه د هندوکش په شمالی درو ، ورشو ګانو او دخوږونو په کڅیوکی هغه وخت ویل شوی دی چې داریایی قبایلو شمیر ډیره واوپه همدغو ځمکو بسیا وو او داجتماعی او اقتصادی تشکیلاتو له پلوه یی دومره پر مختګ کړی نه و. دزردشتی دین تر راتګه پورې دتولو شرقی اریا یانو ترمنځ دغه سرودونه یوشان وو او په عقاید و، افکارو ، دودونو او کلتورکی یی سره توپیر نه و، مګرد مهاجرتو نو او بیلو ، بیلو اجتماعی او اقتصادی پېښودراتګ په اثری په تولو اړخونو کی ورځ په ورځ اختلافات پیدا کیدل اویوتر بله سره لیری کیدل .

د «وید» کلمه ښایي ډیره پخوانۍ وی اوممکن چې په لرغونۍ اریاناکۍ به هم داسې سرودونه ووچي د غواریا یانو به دغه سندري اونغمی مقد سی گنېلی او «وید» به یی ورته وایه . که څه هم موږ داوستا اووید ونود مذهبي افکار ودمقایسی په صورت دې نتیجی ته رسیږو چې ددوی دعقا ید واوونورو فکری اوشعوری اثارو ترمنځ ډیر نژدیوالی اوپیوستون لیدل کیږی اولکه څرنګه چې دریگویدانه پرته نورویدونه ددوی د اجتماعي، اقتصادي او فکري انکشاف خاص مراحل څرګندوی . زردشتي دین هم ددوی د اجتماعي تشکيلاتو یوه انقلابي اوپرمختللی بڼه ده چې دوی دشرایطوله مخی مجبور وچي پخپلو عقاید وکی هم تغیر او بدلون را ولی . موږ دلته دویدي سرودونو سره نورڅه کارنه لرو او یوازې دهغو ېر خوسره علاقه لرو چې په هغو کی زموږ د لرغونۍ هیواد دکلتور او تمدن په اړ خونو څه رڼا چولی شی اودژوندانه په مختلفو مراحلو اوتکاملی پړاوونو په برخه کی یی څه ناڅه معلومات راکوی .

اجتماعي بڼه او تشکيلات :

لکه څرنګه چې دمخه مو وویل چې په اریایي ټولنه کی دکروند ګرو اولسو نوپه منځ کی دمالکیت په پیدا کیدوسره دښځو مقام له پخوانی برمه را ولوید اونارینه ویی ورځ په ورځ صلاحیتونه ځان ته منحصر کول او مقام یی لوړیده چې په پای کی دبل اجتماعي مترقی پړاوت په رسیدلو سره یی دمشریا «پاتی Pati» مقام ونيو اودمړیي توب دوره پیل کیږی مګر په پونده واو کوچیانو کی تردیره وخته پورې دښځو مقام د اقتصادي صلاحیت له کبله پر ځای پاتی شو او دکروند ګرو ټولنو په نسبت یی مقام تنزل ونه کړ . ځکه چې په پوونده ټولنو کی شخصی مالکیت (پرتله له څارویو څخه) موجود نه واود مالونو ورشوګانی دقبیلې مشترک مال ګڼل کیده او فردی مالکیت پرمختګ کولی نه شو اوپه کوچیانۍ ژو ندکی دکروند ګرو په اندازه دمریانو څخه استفاده نه شوه کیدلای . مګر له بده مرغه یو بل مهم عامل پیدا شو چې په پوونده قبایلو کی هم دښځو مقام دپخوا په نسبت راټیټ شو او نارینه دښځی په نسبت دډیرو صلاحیتو نو خاوند شو .

څرنګه چې د (۲۰۰۰م) په شااوخوا کی اریایانو دځمکی او ورشو ګا نود تنګوالي او دنفوسو دډیروالي له امله په پوونده بڼه مهاجرتونه پیل کړل ، نوله یوې خوا یی دورشوګانو اواستوګنی ځایونه په سردنور وقبایلو سره جنگونه راغلل او له بلې خوا یی دځینو عواملوپه اثر پخپلو منځو کی هم یو تر بله شخړی اولا نجي پیدا شوی چی دغه مهاجر قبایل له

یوی خوا مجبور شول چې خپل بشری قوتونه سره متحد کړي او پخپلو منځوکی اجتماعي تشکيلاتو او اولسي جرگوته خپل پام واړوي ، نودوی مجبور وو چې خپل ځوانان اود جنگ افراد چې حتما به نارینه وومنظم کړي او دمقابل لوري جنگ ته یی ولیږي او دخپل ژوندانه دبقاپه خاطر مقامت وکړي نواریایان چې هغه وخت دنورو قومونو په نسبت زیږه او زړه ور وو پخپلو خریفانو باندې دغلبی نه وروسته فاتح مشران او زړه ور ځوانان دروځانیو نو بنځو او نرو اوسپین ږیرو له خوا نما نخل کیدل او ستاینه به یی کیدله . همدی جنگو نواوجگړودنارینه ومقام ته یوقوت ورکړ اومقام یی لوړ شو .

داهم یو مجبوریت واو په اجتماعي ژوندکی پر مختگ ودهمدې پروسې پربنا په دوی کی یولړ اجتماعي نورتشکيلات هم منځ ته راغلل چې که څه هم بنځو به په کی کلون کاوه ، مگر اداری صلاحیت یی دنارینه وپه لاس کی و . دزمانی په تیریدوسره دهمداسی پیښو په اثرچې اکثره به دنو یو ورشوگانو اوتاتو بو په سرجگړوته مجبور یدل په دوی کی هوقتی او دایمی جرگی او مجلسونه رایج شول .

له بلی خوا په دوی کی اجتماعي اولسي مفاهیم رایج شول . دکورنی نه نیولی دتولی قبیلی دسیمې اومحیطدپیژندنې له پاره یی یولړ مفاهیم وضع کړل او هر واحد ته یی یونوم کینود چې دغه تشکيلات په عنعنوی توگه په دوی کی پاتی شول او حتی تر نن ورځی پورې اوس هم دغه نو مونه دافغانستان په ختیځو ولایاتوکی پخپل پخوانی شکل اوفورم پاتی دی چې اوس یی اکثره خلك په معنی نه پوهیږي او ځینو میرزا یانویي هم شکل وربدل کړی دی .

دایوه خبره باید په یادو لرو چې دافغانستان په شرقی سیموکی دشما لی سیمو په نسبت دغوايانو روزنی ډیر پر مختگ وکړ اودغوا يانو په څنگ کی دگندهارا په حوزه کی وزې او پسونه هم روزل کیدل ، مگر هغه لوړ مقام چې ددوی په نزد غوايانواو خصوصا لنگوغوا گا نو در لود او د تقدس مقام یی ونیو پسونو اووزو دومره مقدس او اوچت حیثیت نه درلود ځکه چې ددوی اکثره اجتماعي ویشونه او تشکيلات دغوايا نو دور شو گانو ، پنه غالو او روزنځیو په اساس کیدل او ددوی بشری اولسي نظام هم په همدغو نو مویاد یده .

دویدی عصر کورنی چې دوی به «کولا Kula» بلله په پښتنوکی اوس هم د«کهول - کوول» کلمه دکورنی دغړو مجموعی ته ویل کیږي . دا لومړنی تشکیل وچې په تدریج سره عشیری او قبیلی دبر خویش

ته رسیده دويدی سردونو د یادونوله مخی بنځو او نرو په ډیروبر خو کی مساوی اوسم سمکی حقوق درلودل، مگر بیا هم ذکر شویو دلایلو او د کروندې سره د بلدید لو په اثر په جنسی حقوقو کی نارینه ته دا ولایت مقام ورکړ شوی و، ځکه چې په ویدی سرودونو کی اکثر د کورنی په غرو کی لومړی دنارینه ونومونه اخیستل کېږی او بیا وروسته مور او لورد پلار او زوی نه وروسته یادېږی. خو بیا هم یو شمیر شاعرانی اوریشیا فی بنځی په کی وې چې ستر روحانی موقوفونه یی په برخه شوی وو. (۱) اوس غواړو چې ددوی په اجتماعی ژوند کی دهغو کلماتو تشریح اویا دونه وکړو چې دهمدی پوښه واده و اقتصادي منبع، یعنی غوایانو په نامه پوری منسوب عشیروی اوقبیلوی مراتب پری مرتب او جوړ شوی وو:

گوترا: Gothra گوشتی د گوترا یا Goshti کلمه ددوی د عشیروی کالونی یا ټاټوبی په مقابل کی استعمالیده چې معنی یی: (دغوا یا نو روزنځی یا پند غالی) دی چې یوی طایفی یا عشیری به دخپلو مالونه له پاره یوه مشترک ورشو او ګډ پند غالی درلود. اوددغه پند غالی مشراو اداره چی ته به یی «گوترا پاتی» وایه چې دده د مشرۍ لاندې به دغه مالونه او غوایان روزل کیدل اود وښو ورشو ګانو نورو تربیوی چارو اداره به یی کوله. دوی به دغوایانو مشترک ورشو او څرخای ته گوشت— Ghoshta (ویل. دغه کلمه اوس هم دننګرهار ولایت دکابل سیند په کوزنی برخه کی ژوندی ده او دیوې او لسوالی نوم دی (۲). دغه سیمه واقعا له یوی خواد سیند د غاړو د پراخی طبیعی ورشو او له بلی خوا دنژدې غرو د لمنو په لرلو سره دغوا یانو یو غوره روزنځی او پالنځی دی.

ګرامه: په دې کلمه کی هم دغوا یی مفهوم پروت دی او اوس هم په ځینو پښتنی سیمو کی «ګورم» هغی پادې ته ویل کېږی چې دیواولس یا قریی د ټولو خلکو دغوا یا نو مجموعه وی که څه هم ځینو خلکو دغه کلمه دمطلق «اولس» یا عشیری په مفهوم تعبیر کړې ده مگر زیات احتمال دادی چې درسته ده چې دا ولس معنی ورکوی، مگر هغه اولس چې دغوا یا

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ (۴) مخ

۲- په یوه پښتو متل کی ددغې سیمې نوم داسی یاد شوی دی؟ (په گوشته کې ځوانان شته)

نوله پاره یی یوه مشترک ورشودرلوده اویا په بل عبارت چی غوایان یی یو بجای خریدل . (۱)

گوجانا : دا کلمه هم دگوشتی په خیر دیو اولس او عشیری مشترکی ورشو یا پند غالی ته ویل کیدل ، مگر دگوشتی په اندازه به پراخه نه وه . دغه کلمه اوس هم په همدی بڼه دشینوارو دهسکی مینی په او لسوالی کی ژوندی ده اود یوې داسی قریبی نوم دی چې دازارنا وخور په غاړه پرته ده او هم پراخه غرنی ورشو په څنګ کی لرې چې دغه نوم اوس په یوڅه تغیر سره په (گجنه)
Gajana

یا دیری او اوس یی څوک په اصلی معنی نه پوهیږی . ویلای شو چې دڅو گجنو څخه یوه گوشته او دڅو گوشتو مجموعی ته به یی «گرامه» ویل . اودڅو گرامه مجموعی ته به یی «ویس» وایه . د اجتماعی او اقتصادی پرمختګ او دځینو دفاعی چاروله کبله دوی په یو لړ نورو اجتماعی مراتبو هم مجبور شول اودمشر توب او کشر توب ، اتحاد او اطاعت مفاهیم په کی رایج شول . دوی دگرامه ، گو جانا ، او ویس دچارو دتنظیم اوسودون اوداجتماعی اتحاد له پاره واړه اولوی مشران وټاکل چې تر ټولو لوی ، یعنی دقبیلې مشر به «ویس پاتی» یا «راجا» بلل کیده . (۲)

تردغه وخته پورې چې ددوی ژوند اساسا په مالدارۍ متکی واو کو چیانی بڼه یی درلوده اود ځمکی شخصی مالکیت لاپه کی دومره پوخ او منظم حالت نه درلود . که څه هم په دوی کی اجتماعی مراتب منځ ته راغلی وو ، مگر (ویس پاتی) اوراجا په دغو کوچیو او لسونو کی دمطلقیت مرحلی ته رسیدلی نه و بلکې یوډول دیموکراتیک او مذهبی اصول ووچې ددوی په ژوندی حاکمیت درلود او رئیس او مشر به دنورو مشرا نوله خوا ټاکل کیده او لیری کول اوپر بجای یی دبل مشر ټاکل دومره گران کار نه و ، که چې هغه وخت دقدرت پایی او ارګان یوازې قبیلوی محبوبیت او قبیلوی قدرت وچې دخلکو له خواورکول کیدای شو اوبیرته ترې هم اخیستل کیدای شو .

دویدی عصر اریایانو دخپلو ماتوګودو درغو او اولانچود حلولو له

۱- په پښتو کلاسیکو ادبیاتو کې د(عشیری ، څو عشیرو دمجموعی) معنا یی لرله - وگوری (زړه پانګه)

(۲) دافغانستان پخوانی تاریخ

پاره داسی نور اجتماعی تشکیلات هم لرل چې اوس یی هم په اکثر وېشونکی قبایلو کی دپاتی شونی په توگه دجرگی اودجرگی دمشخصو افراد ووجود او مقررات تر نن ورځی پورې پاتی دی. په ویدی عصر کی دقبیلو دداخلی او خارجی مسایلو اولانجو په برخه کی دلازمو اقداماتو او تجویز ونو دنیو لوله پاره دوه مهمی جرگی موجودی وی چې یوه به نسبتا وړه اوپه کلی او اولس کی به جوړیدله او لازمی اولسی دیمو کراتیکی فیصلی به یی کولی . دیو اولس او قریی خلک به سره راغونډ شول چې بنځو به هم په کی گډون کاوه او دا اولس ماتی گوډې به یی رغولی چې دې مجلس ته به یی سبها (Sabha) وایه چې اوس هم دهمدی کلمی په استنا د دهند اولس جرگی ته «لوگ سبها» یعنی (دخلکو جرگه) ویل کیږی . د دې جرگی دصلاحیتو نو او تصمیمونو سیمه به کوچنی او وړه وه اود محلی خلکو داخلی لانجی به یی فیصله کولی .

دویم مجلس چې د«سمیتی» په نامه یادیده دڅوگوشتو اوحتی ویسو نو مشرانو به دکومی مهمی پېښی په پیدا کیدلو سره لویه غونډه جوړو له اودمشرانود بحث او مباحثی نه وروسته به یی درایو په اکثریت سره لازمی فیصلی کولی او ددوی لوی مشر یاراجا به په کی هم گډون کاوه . په بحثونو اودافکارو په اظهار به هیڅ راز قید اوبند یزنه و ، بلکی هر مشر به خپل نظریات او افکار په ازادانه توگه څرگند ول اودنور وله خوا به پرې غور کیده .

دریگوید دیو سرودنه داسی څرگند یزی چې تر دغه وخته پورې په دوی کی دثروت معیار یوازی څاروی او مالونه وواود ځمکی مالکیت لاپه دوی کی دومره اهمیت پیدا کړی نه و. په یو سرودکی داندرا ب النوع ته داسی خطاب کوې ؛ «ای اندرا ! ستاملگری یعنی هغه کسان چې اسونه ، گا ډی ، رمی او شتمنی لری په سمیتی جرگه کی گډون کوی .» (۱) ددې سرودنه دوه خبری څرگندیزی ؛

یوه داچې په دوی کی په اجتماعی او اقتصادی توگه دمالونود ډیرښت اودمالداری دثروت په اساس اجتماعی توپیر پیدا شوی و .

دویمه داچې دثروت معیار یوازی څاروی وواو ددغه ثروت دډیرښت له کبله دوی دیو امتیاز خاوندان شوی ووچې دمشرانو په جرگه کی یی دگډون حق ترلاسه کولای شو . دغو جرگو له بلی خوا دمقننه قوی حیثیت درلود او ددوی موضوعه مقررات به پخپلو ټولو مربوطو او

لسونو کی نافذوو او په اجتماعی ژوندکی به پری عمل کیده . ددغو اولسی مقرراتو څخه دسرغړ وونکوله پاره مجازات هم وو . چا به چې ددوی دفیصلو اومقرراتو څخه په ښکاره توګه مخالفت کاوه نولومړی به یی ور باندې اقتصادی او اجتماعی تعذیرات او بند یزونه ولګول اومجرم به یی په تجرید کی پریښود . په پښتنی قبایلو کی ددغو بند یزونو دود په ډیر شدت سره عملی کیږی چې دوی ورته «دتیری غورځول ، ناغه پرې ایښودل» وایی چې مفهوم یی دمجرم سره دهرراز روابطو پری کول دی او پخپلو ټولو اجتماعی شئوناتو کی دمجرم دبرخی اخیستو محرومیت دی . دمجرم سره به هیڅ رازتعاون اومرسته دهیچا له خوانه کیږی او که چاور سره روابط وساتل اویایی ورسره مرسته وکړه ، نودوضع شوی تړون له مخی دهغه سره هم هماغسی چلند کیږی .

که چیری به جرم شدید واوشرم او خجالت به یی ډیرو خلکوته راجع کیده ، نو مجازات به یی سخت اوداقتصادی او اجتماعی بندیزونو څخه برسیره دمجرم دسر اوځان دخطر احتمال هم موجود و . دغه دودهم اوس په پښتنو کی رواج لری اوهغی ته «سیخ کول» وایی . په شینوارو کی دغه مفهوم اودود په ډیر شدت سره اوس هم جریان لری . دسیخ کولو څخه مقصد دادی چې دمجرم دشتمنی په اندازه څاروی او پسونه اخلی اوقربانوی یی .

البتہ پخوا دغه مالونه ددوی دیورب النوع له پاره نذرانه کیدل او ټولو خلکو به دهغه اورد پاسه چی دوی به بل کړی و وریتی شوی او په سیخونو کی ټومبلی غوښی خوړلی او دریشیانو او مشرانو له خوا به په خاصو مراسمو سره ورته ویشل کیدلی مگر اوس یوازی دغه دود د اقتصادی او اجتماعی مجازاتو له پاره پاتی دی اونور رسمونه یی له منځه تللی دی .

دویدی عصر په پوونده قبایلو کی یوراز خاصه دیموکراسی وه چې اوس یی نمونه په نړی کی موندلی نه شو . هلته دایمی اومستقر حکومت او دولت وجود نه درلود اوداجتماعی مراتبو سلسلی یی هم کومه خاصه بڼه نه درلوده ، بلکې ده رې مرتبی شخص به په فعالانه توګه پخپلوور ځنیو چارو بوخت واو دانسان څخه دانسان داستفادی (استثمار) شکل په کی بیخی وجود نه درلود . مگردغه پوونده قبایلو بیا هم یولړ قوانین او مقررات درلودل چې په مذهبی رنگ به ککړوو او دځینو اجتماعی مقرراتو پر ځای کولو کی به یی هم دخپلو ارباب الانواعو خوشحالی ګڼله

او مخالفت به یی دهغوی دقهر او غضب در پارلو باعث گانه . خومره چي دو یدی عصر قبایلو دخپلو مهاجرتو نوپه لړکی شرقی او غربی هیوادوته لیر دیدل او دنور و غیر اریایی قبایلو سره مخامخ کیدل هماغو مړه یی په ژوندانه کی بدلون او توپیر پېښیده او دحمکو دمالکیتونو او دایمی جايداد ونودتصاحب له امله یی په اجتماعی مراتبو کی تغییر او بدلون پېښیده او ددایمی ټاټوبو په استقرار سره یی طبقاتی تضاد ونه دو څاره کیدل . لکه چي دمخه مووویل دحمکی دمالکیت په انکشاف سره په دوی کی دیو انسان استفاده دبل انسان څخه پیل شوه او دجگړو بندیان به یی دخپلو کارونو داجرا کولو له پاره استخدامول او بزگری چي یو وخت په اریایانو کی دیو ډیر شریف شغل په صفت یادیده وروسته یو ټیټ شغل وگنل شو او پخپله اریایانو که څه هم دحمکو اصلی خاوندان به وو ددهقانی چاروته لاس نه نژدی کاوه .

داریانا په دننه سیمو کی بیا هم داسی قبایل موجود وو چي دپرا خو حمکو خاوندان او دیشین وو ، مگر بیا هم په دوی کی یو ډول دحمکو اشتراکیت وجود درلود چي دمغولو تر زمانی پورې یی دودونه او قوانین پخپل حال پاتی وو ، په داسی توگه چي دقبایلو تر منځ چي کومی دکرو ندې حمکی ویشل شوی وې څو کاله به یوی قبیلې ورڅخه استفاده کوله او بلې قبیلې به دبلی حمکی څخه گټه اخیسته دټاکلې وخت نه وروسته به دغه حمکی یو تر بله سره بدلیدلې او بیا به د څو کالو له پاره یوې قبیلې دبلی په حمکو واړول . طبیعی منابع ، ورشو گانی ځنگلو نه او داوبه خور ډیرو سایل اوس هم په اکثر قبایلو کی شریک مال گنل کیزی او عامه استفاده ترې کیری .

واده : لکه چي دمخه مووویل دی خومره چي ژوند پر مختگ کاوه او پیچلی کیده په هماغه اندازه په اجتماعی مناسباتو کی تغییراته او مغلقه بڼه یی پیدا کوله . دواده اصول دویدی عصر په لومړیو پړاوو نوکی ډیر ساده او بسیط وو او دمستقیمی موافقی او خوښونی څخه وروسته په ساده ، مگر مذهبی اصولو سرته رسیدله . البته دمور مشری په دوره کی حالات بل شان وو چي بحث یی دمخه تیر شوی دی ، مگر دپلار مشری په عصر کی ډلار او مور اوحتی ورور موافقه شرط وه او دخوښو نی او انتخاب په مسئله باندی یو څه قیود وضع شول . البته دغه قیود بیا هم دومره سخت نه وو او د انتخاب قطعی خنډ نه واقع کیده . ځکه چي په دوی کی ځینی داسی میلی او جشنونه وو چي هلته به نراوښځی ځوانان او زاړه په ازادانه توگه سره گډوډگر ځیدل چي ددغو جشنونو څخه یی

ډير مشهور جشن د «سامانه» په نوم يادېده چې ددغو ځوانانو به خپل ډير بڼايسته کالي اغوستل او د پيغلواو زلميانو له پاره يوتر بله دانتخاب بهترينه او غوره موقع وه. (۱)

دنوی کال ميله هم ډيره پخوانۍ ده مگر کله چې دوی ډير وتودو او د استوا کرښی نژدې مدارو نو ته ورسيدل او ځینی قبایل په سروسیمو کی پاتی شول د جغرافیایي محیط د توپیر په اثر په دغو میلو کی یولږ څه توپیر ونه پیدا شول.

د پلارواکی په دوره کی چې دوی دیشین شول او په ژوند کی یی ستر اجتماعی او اقتصادی تحولات پیدا شول دواډه په مسئله کی هم کړکیچونه دو څاره کیدل.

دمور مشری په عصر کی نارینه دښځی کورته راوډیده او په اصطلاح دطلاق صلاحیت هم دښځی په لاس کی و، مگر وروسته د پلار مشری په عصر کی به ښځه دنارینه کورته راوډیده او دولور منحوس دود په دوی کی هیڅ رایج نه وکه څه هم مالی تحفو په کی اهمیت درلود. دواډه اساس په عشق اومینه ټینگ او غایه او هدف به په کی داو لاد پیدا کول وو. بی او لا دی په دوی کی دومره لوی غم گڼل کیده چې گواکی بی اولاده میړه او ښځه هیڅ نه لری. په ویدې سرودونو کی دارباب الانواعو څخه ډیره کلکه هیله داو لاد ده، اودغه داو لاد غوښتنی په باب ډیر شفاهی ادبیات اوس هم په اکثر و پښتنی قبایلو کی موجود دی چې دې ته دښځی لمن زرغونیدل وایی. دبیت نیکه دعا او هیله کته مته دویدی سرودونو داو لاد غوښتنی د هیلو سره سمون خوری.

په دغه لاندې سرود کی له یوی خواد بشر دیوې طبیعی غریزی دتمایل ترسیم شوی دی او له بله پلوه دابنکاره کوی چې دښځو په نسبت نارینه فوقیت او لوړ اجتماعی موقف درلود. سرود دادی:

«زلمیان دپیغلوله آواز سره دومره مینه ده لکه چې رب النوع خپله ستا ینه دبشر له خولی واورې.»

دوی به په ودونو کی خاص دودونه لرل اټنونه، نڅاوی، موسیقی اوسندری به په هره بڼادی کی معمول رسم او دودو. ښځو اونر ودواړو به په کی گډون کاوه.

مجرد او یلغوز ژوند په دوی کی لوی عیب و او خلکو به ورته په سپکه سترگه کتل. لکه چې په سرود کی دواډه ضرورت ته داسی اشلا

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ دکهزادلیکنه.

ره شوې ده؛ «ښځه دسړي له پاره دومره ضرورده لکه چې ژي دلیندې له پاره ضرورده» (۱)

هغه وخت چې په اریایی ټولنو کې طبقاتي تضادونو شدت موندلی نه و، نود پلار مشري په دوره کې هم یوه ښځه رایج وه، مگر کله چې طبقات او دولت منځ ته راځي دلویانو او روحانیو نوله خوا دڅوښځو کول او ساتل رایج شول. په عامو خلکو کې دویم واده ډیره لږ او نادرشو. ښځه به دنکاح دیوه معمولي عبارت نه وروسته چې دمیره له خوا به ویل کیده کورته راوستل کیده اودکورنۍ نغري داورنه به یې په داسې حال کې څوځلې گرځوله چې ښځه به مخکې او میره به ورپسې روان و. د نغري اور ددوی په نزد ډیر مقدس و او دغو گرځیدلو لوی فلسفي مفهوم درلود.

سوما - یاھوما :

دغه دیوبوتي نوم دی چې اوس په پښتو کې د «اومه» Ouma په نامه مشهور دی (۲). پانې نه لری اومندوکی یې بندونه لری. دیوبوتي ونه وړه ده او په غرنیو سیمو کې شین کیږی. دمنډو کومنځو نه ډډوی او دویني په خیر سور رنگ لری. په فلکلوري طب کې دډیرو مرضو نو اوزخمونو له پاره استعمالیږی. ددی بوتی څخه په ویدی او اوستایي عصرونو کې یو ډول مخصوص شراب جوړیدل چې دوی به دمیلوا وجشنونو او داسې نورو بنادیو په مراسمو کې څښل او مستی او جرئت به یې ورکاوه په دی مشروب کې به نور لبنیات او خواړه مواد لکه شات هم گډه یدل او په مخصوصو مراسمو سره به دپیغلو نجونو له خوا دسپوږمۍ په شپه راشکول کیدل اودریشیا نوله خوا به دسوما دمخصوصو سرودونو په ویلو سره په مخصوصو لوبنو کې ټکول کیدل او بیا به تخمیر کیدل. دامشروب او بوتی په دوی کې ډیر مقدس و او اکثر دقربانیو په مراسمو کې هم تری کار اخیستل کیده. ددې بوتی له پاره یې په همدې نامه یو خاص رب النوع ټاکلی و او دنورو نعمتو نو هیلی به یې هم ورځینی کولی. دسوما رب النوع یې دخلکو او نورو ارباب الانواعو ترمنځ دقربانیو او دسوما دشرابو رسو ونکی باله. خصوصاً «اندرا» چې د «وارونا» نه وروسته دویم رب النوع

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ (۱۵۲) مخ

۲ - ددغو بوتی نوم په زړه یونانی کی - Ephedra دی په لوید یڅو طبی کتابونو کې په همدغه نامه پیژندل کیږی.

واود جنگ گتونگی اومرستیال بلل کیده دسوما په ذریعه ددوی حامی او مددگار گرځیده . نودوی به دسوما یا هو ما شراب دکوم سیند په غاړه څښل اودخپلی عقیدی سره سم به یی دهوما په واسطه داندره توجه جلبوله .

دسوما شیر به د تخمر نه وروسته دوړینو دستمالو اوصافیو څخه چنید له او بیا په یولوی لرگین خم کی اچول کیده اود پخیدلو اوجوش تر مرحله پوری به پرینودل کیده کله به چې په جوش راغله اود تخمر موده به یی پوره شوه ، نو په مخصوصو کاسو کی به درو حانیونو په ذریعه ویشل کیده او ټولو به په گډه دریشی تر لارښوونی لاندې مقدسی سند ری ویلی اوراز راز دعا گانی او هیلې به یی کولی . دوی به اکثرا د باران غوښتلو مراسم هم دسوما د شرابو په څښلو سره اجرا کول او غوښتل به یی چې خدایان باید اوس خوشحال شوی وی اودغه لوبښی چې موږ په کی دسوما نذرانه ارباب الانواعو ته وړاندې کړه باید چې له بارانه ډک شی لوبښی به یی تردیره وخته پورې په داگ پرینسی وواو زری کورته نه وړل . (۱)

دسوما کلمه چې په اوستا کی هوما راغلی ده عینا همدغه مفهوم لری اودغه مشروب په اوستایی دوره کی هم رواج درلود ، که څه هم په گاتو نو کی په صریحه لهجه ددې مشروب غندنه شوی ده مگر د زردشتی دین د تحولاتو له امله بیرته مقدس گڼل شوی او پخوانی ویدی دود بیرته تازه شوی دی . هوما شراب په اوستایی دوره کی هم مقدس وواو په مخصوصو دودونو سره به د پخوا په شان دغه شراب جوړیدل او روحانیو نوبه پر مخصوصو تشریفاتو سره خلکو ته ویشل او نذرانی به یی وړاندی کولی . د هوما په باب په اوستا کی یو مخصوصه

افسانه راغلی چې داساطیر وله جملی څخه ده او دهغوځایو نو نومو نه اخلی چې دغه بوټی په کی شین کیږی . دغه ځایونه ټول په اوسنی افغانستان کی په ډیر کم اسمی تغیر سره اوس هم موجود دی . له دې جغرافیایی معلوماتو ځینی داسی اسناد په لاس راځی چی ویدی سرودونه اوزردشتی دین دواړه په همدی خاوره کی پیدا شوی ، روزل شوی او وروسته بیا شرقا او غربا نورو اریایی قبایلو ته خپاره شوی دی .

په اوستا کی دغه افسانه په دی ډول ده :

دهوما بوټی په اسمانونو کی ؤ یو گوربت چې سینا نومیده دغه بوټی

Haratibareza

یی دهره برزیتی (هریتی بریزا)

(۱) برگزیده سرود های ریگویدا - ۳۰۶ - ۳۰۷ مخونه

دغره له پاسه کيښود اوله دی لوړو غرونو څخه یی بیا واخیست او په «یوپایی ری سینا - دگوربت ترا لوتولوړ» یعنی هندوکش په لوړو غرونو ، ستیرا Staera دتیرا په غرونو ، کوسرا دا(دغورد کوراسون غرونه) په پاورنه (پروان) سپی ټاګونا گیری (سپین غر) اونور وغرونو دپاسه یی خپور کړ . (۱)

په اتهرویدکی ددې گیاه دشنه کیدو ځای «موجاوات» یعنی داوسنی منجان غرچې دبدخشان او نورستان ترمنځ لوړ غردی یادشوی دی (۲) امکان لری چې دغه مشروب داسلام تر راتګه پورې په افغانستان کی موجود وی مګر داسلام دین په راتګه سره یی جوړول منع شوی او له منځه تللی وی . دافغانستان په اکثره تاریخی کیندونوکی یوډول لوی ختین پاخه خمونه موندل کیږی چې اکثره احتمال لری دهمدې مشروب د جوړولو له پاره جوړ شوی وی اونمونۍ یی په هر ځان کی زښتی ډیری دی اوس بده نه ده چې دویدی کلتورنه وروسته په خاصه توګه داریا یی قبایلو په مهاجرت یوڅه رڼاواچوواوو گورو هغه قبایل چې دغرب ، شرق اوجنوب شرق خواته لاپلڅه نومیدل او څنګه خپاره شول .

له اریانا څخه هند اوفارس ته دځینواریایی قبایلو مهاجرت اوخپریدل

هغه وخت چې اریایی کوچیو اوپوونده قبایلو داریانا څخه هرې خواته هجرت کاوه پخپله داریانا دهغه وخت مرکز ، یعنی لرغونی باختر او اوسنی افغانستان کی ځای پرځای دایمی اولسونه میشته شوی اونسبتا داجتماعی ژوند ډیر پراوونه یی تیرکړی وو. دغه دایمی استوګن چې عمو ماکړوند گراو دځمکو مالکان وو دپخوکلاګا نو او ابتدایی ښاری ژوند خاوندان وو . دوی دخپل لومړنی مدنیت اساس په کندوز اوبغلان او دا سی نورو کلتوری اواقصادی مرکزونو اوسمسورو سیموکی کيښوداود لته یی لومړنی دایمی استوګنځی جوړ کړل اوپه مسلکی کرڼه بوخت شو ل ، مګر دتاریخی قرائنو څخه داخبره جوت ده چې دغه سیمه دنورو پو ونده اریایی قبایلو معبر او لار وه او دمنځنی اسیا څخه وروسته هم ډیر قبایل داموسیند څخه را اوښتی دی اوددغو دیشینو قبایلو سره یی جګړی او شخړی راغلی دی . داسی ښکاری چې دوی ددغه مرکز په پر ښود لو مجبور شوی او دبلخ دسیند غاړو ته کوچیدلی دی یا

(۱) دافغانستان پخوانی تاریخ.

(۲) دافغانستان پخوانی تاریخ .

داسی احتمال هم‌شته چې ددغه ځای اوبلخ مدنیټونه سره همزولی اوهمغاړی دی اوهرځای لومړی دخپلووړو مرکزونو څخه اداره کیدل ، مگر وروسته چې دبزرګر واو پوونده قبایلو ترمنځ دبیلټون ډیری پیری تیری شوی دی ددغو دوو شغلونو دځاوندانو ترمنځ جګړې اولانجی پیښی شوی دی اودیشین و اړه حکومتونه ددوی ددفاع له امله په اتحاد او دیوګډلوی قوت په جوړولو مجبور شوی دی .

په هر صورت په ویدی زمانه کی که دامودسیند نه پورې غاړه ساګ ، دیر بیکان اوداسی نور قبایل پوونده وو په څنګ کی یی دڅوارزم په سیمه کی دکړوند وله پاره داوبه خورډیرپراخ او پخپل عصر کی پر مختللی سیستم موجود و . داموسیند جنوبی خواته هم همدا حال و ، که له یوې خوا یو شمیر زیات قبایل پوونده وو ، نوله بلې خوا په لرغونی باخترا (کندز ، بغلان ، سمنګان ، بلخ ، شبرغان) اراکو زیا ، دکابل په حوزه هرات ، سیستان او دکندهار دواډی په امتداد کی دکړوندې مدنیت پر مختګ کاوه اومحلی دیشین حکومتونه اودولټونه جوړشوی اوجوړیدل . اریایی پوونده قبایل دطبیعی لاروڅخه دخوړونو اوسیند ونوپه غاړه واو دورشو ګانوپه امتداد هرې خواته پرله پسې لږ دیدل اونویو نو یو ځایو نو ته رسیدل .

داخلک یو ځل اوپه یووخت روان شوی نه دی ، بلکې دسوونو کلونو په موده کی په متناوب ډول خپاره شوی ، دوی به دموسم په تغیر سره بیرته خپلو لومړنیو ټاټو بوته راګرزدل اوبیا به دموسم په تغیر سره دخپلو مالونو دښی روزنی په خاطر بیرته تلل . دهمدې تګ اوراتګ په پیړیو کی به ځینی خلک دپوونده توب نه پاتی شول اوددیشینی ژوند به یی غوره کړ اودزمانی په تیریدوسره به ځای پر ځای دیو دایمی کړوند ګرژوند ځاوندان شول .

۱ - دهند خواته داریایی قبایلو مهاجرت :

که څه هم دا خبره ډیره ګرانه ده چې په یقینی ډول سره دباخترا څخه داریایی قبایلو یالومړی قبیلې دمهاجرت نیټه وټاکل شی ، ځکه چی پوونده قبایل اکثراً په لږ داو کوچ کی وی ، نو پونده قبایل باخترا ته درار سیدو سره سم په کوچ اومهاجرت کی وواوړ یو ځای تمیدل ، ددوی دمالدارۍ په زیان تمامیده . مګر بیا هم دوی دباخترا اوهندوکش دغرو په لمنو کی دخو سوو کلو نو په موده کی خپاره شول اودنفوسو او مالونو دډیرښت د فشار له امله هری خواته ولږ دیدل موږ هغه قبایل په دی حساب کی نه

راولو چي دلرغونی اریانا یاد اوسنی افغانستان په داخلی سیمه کی پاتی شول یوازی همدومره یادونه یی کووچي دکومولارو څخه دباختر نه ولین دیدل موږ هغه قبایل مهاجرو لوچي داریانا دیولو څخه دختیځ او لویځ په لور دباندې ووتل او هلته یی نوې او قوی مدنیتو نه تشکیل کړل. دباختر څخه ددې قبایلو د مهاجرت نیټه د میلاد نه مخکی (۲۰۰۰) کلونو په شا اوخوا کی اټکلېږی اودهغه په لور دنورو قبایلو د مهاجرتو نو په نسبت مخکی رسیدلی دی .

دمور خینو د اټکل له مخی دوی په (۱۶۰۰ ق.م) په شا اوخوا کی داندوس د سیند په غاړو میشته شوی وو او د پخوانیو مدنیتو د تماس په اثر یی هلته دیوځلاند مدنیت بنسټ کیښود (۱)

دهند په لور اریایی قبایل دباختر د شرق اوجنوب اوجنوب غرب په لارو ، درو او خوږونو په غاړو وکرار کرار لیږدیدلی دی . دکابل (کوبها) کرو مو (کرمی) گومل (گوماتی) راسا (کونړ سیند) سوتی (سوات) ارغنداب (سراسواتی) هتومنت (هیلمند) د سیند ونو په لار واو درو روان شوی او په دغه هره دره کی یی سوونه کلونه تیر کړی او تدریجاً یی خپلی ورشوگانی پراخه کړی او ودانی یی په کی جوړې کړی دی.

دوی لــه یوې خوا په هغه اندازه ورشوگانو ، کڅیو اوسیمو ته اړتیا لرله چې دوی ته یی کفایت کاوه اودخپلو نفوسو اومالونو په تنا سب یی نوې ځایونه اوسیمی نیولی نود دوی په لیږد کی هیڅ راز بېړی ته ضرورت نه و ، له بلی خوا دوی په دې نه پوهیدل چې کوم ځای ته به ور سېږی ! مگرنوې ورشوگانی او استوگنځی یی لټول له بلی خوا د دوی پخپلو منځوکی هم یولړ قبیلوی اختلافات راتلل چې اکثره به دځمکو او ورشوگانو په تصاحب پېښیدل چی دې کار هم دوی ډیر ځنډول .

دریم داچې ددوی دخپل منځ نه پرته په دغو سیمو کی یولړ نور قبا یل هم اباد ووچي ددوی نه مخکی دغو سیمو ته راغلی اومیشته وو چې په تاریخ کی د ډراوید یا نوپه نامه بلل شوی دی . ددغوبومی اوسیدو نکو سره ددوی ډیر اختلافات اوجنگونه پېښیدل اویوتربله یی سره په بده سترگه کتل .

که څه هم موږ دلته دباختر څخه داریایی قبایلو مهاجرت بیانو و ، مگر دا یادونه ضروری گڼوچي وخت په وخت نور پوونده قبایل هم دمنځنی

(۱) نگاهی بتاريخ جهان ، جواهر لال نهرو .

اسيا څخه داموسيند جنوب ته د مهاجمو مهاجرو په بڼه راتلل او تلل او کله به دخپلو گاونډيو قبایلو د فشار په اثر دی خوا ته په مهاجرت مجبوریدل چې ددی مهاجرو قبایلو راتگ وروسته د باختري دولت او مدنیت له پاره یو لری سرخوړی جوړه کړه د باختر حکومت هم ددوی د مخنیوی له پاره تدا فعی استحکامات جوړ کړل اودهغو له جملی څخه د ډیرو زرو ودانیو پاتی شونی اثار اوس هم پاتی دی چې اغلب احتمال لری چې د کندوز کلمه هم اصلا کیان دیس یا کیان د ژوی چې د باختر د کیانی کورنی د حکومت په وخت کی یوه پځه چونی او بالاحصارو. (۱)

اوس خپلی اصلی موضوع ته راځو اودهغه خواته داریایی قبایلو مهاجرت په لنډه توگه څیړو .

په ویدی سرودونو کی یولړ داسی اساطیری نومونه راغلی دی چې دمر کزی او غربی اریایانو له پاره هم مشخص او مقدس وو او ځینی واقعات یاد شوی دی چې د ټولو له پاره هغه وخت گډافتخارات وولکه دیمه (جمشید) نوم چی هم په مرکزي او غربی او هم په شرقی او جنوب شرقی اریایانو کی د تقدس مقام لری او په ویدی سرودونو کی داسی عبارات راغلی چې هلته یماد مریورب النوع اوداخر وې جهان شفیع اومخور بلل شوی دی . یمه په اوستا کی هم د ډیر ښکلی او دمر کزي مدنیت لومړی موسس او حتمی د ښاری ژوند بنسټ ایښودونکی بلل شوی دی . د بلهیکا ، بلخیکا بلخ او بلخیان کلمی په ویدی سرودونو کی ځای پر ځای یادی شوي دي . او حتی یوشمیر خلك د بلخیانو یعنی د بلخ نه راغلو خلکو په نامه بلل شوی دی .

ددې له پاره چې د شرقی اریایی قبیلو موضوع په اجمالی توگه وڅیړو ، نو اریایی قبایل ختیځ ته د مهاجرت د تقدم او تاخر له مخی په دریو برخو ویشو .

۱- د بهاراته گروپ : پخپله بهاراته قبيله چې هم پخپله د نفوسو د ډیرو والی له کبله ډیره قوی وه او هم د متحدینو قبایلو په موجودیت سره ډیره پیاوړې وه اولومړی قبيله وه چې د اریانا د سرحد ونو څخه اوښتی اوداندوس (سند) دواړو غاړو ته ورسیده او د ویدی سرودونو وروستی اکثره برخي په همدی قبیلې پورې اړه لری . دې قبیلې دهند دهغه وخت اکثره شمال او شمال مغربی برخي ونيولی اودهغه ځای د بومی اوسیدو نکوسره یی څوسوه کلنی پرله پسې جگړې او شخړې هم راغلی دي . همد

۱- امکان لری د کندوز کلمه (کند+یز) وی چې (کند) د ښار په معنا ساکی کلمه ده اودیز- دیس = سیمه ده

غه قبيله وه چې لوړ اجتماعی تشکیلات اواقصادی پرمختګو نه یی په برخه شول اودباختر ددولت نه وروسته لومړنی قبيله وه چې دنورو قبایلو په نسبت په کې دمخه اجتماعی طبقات اوتضاد ونه دوڅاره شول اودزمانی په تیریدو سره مختلف طبقات اوکاستونه په کې تشکیل شول .ددې قبیلې سره د«سرنجیاناً»قبيله همملګری او متحده وه .

۲- یادو ګروپ : په دې ګروپ کې پنځه قبیلې شاملې اوسره متحدې وی چې نومونه یی دادی : یادو - تورواشا - درهيو - انو - اوپورو - دا پنځه واړه قبیلې دپنګه جانا یعنی پنځو قبیلو په نامه هم شهرت لری.(۱) ددې ګروپ اودبهاراته ګروپ ترمنځ کله ناکله جګړې اواختلافات هم پېښ شوی دی .دې ګروپ دبهاراته ګروپ نه وروسته دباختر دورشوګانو څخه مهاجرت کړی دی .همدا علت دی چې دبهاراته قبیلې په ځینو سرودونو کې دغه ګروپ غندل شوی اودوی یی دبی دین په نامه هم یادکړی دی .

۳- دپکتها یاپښتا ګروپ : په دې ګروپ کې هم پنځه قبیلې شاملې دی

۱- پکتها ۲- شیوا ۳- بهالانا ۴- الینا ۵- ویشانن (۲)

په ویدی سرودونو کې ددغواکثرو قبایلو یادونه شوې ده اویا دوګروپ دنویو راغلو په نامه یادشوی دی اوداسی ښکاری چی حتماً وروسته ورغلی دی . مګر دپکتهاګروپ قبایل دومره وړاندې لاړنه شول او زیا تره یی داریانا دننه اومنتهاداریانا سرحد ونوته ورسیدل او په دغو سیمو کې خپاره شول .

زما په شخصی عقیده د«شیوا»قبيله دساك قبيله ده چې دتاریخ په اوږدو کې دغه دوه قبیلې سره تلیو ځای متحدې اویو ځای راغلی دی له بلې خوا د اوسینو نویو نظریا توله مخی چې دژېپو هنی اوتاریخ په قوا عدوبنادی داسی ښکاری چې ددغودوار و قبایلو ژبه یوه وه . اوس هم چیری چی ساك دی ژبه یی پښتوده اودګومان له مخی داسی اټکل کیږي چې دغه قبایل تردیرو وختو نوپوری پوونده وواویو تربله سره په تماس کی وو. که ځینو لیکنو ته اعتبار ورکړو، نوساڪ قبایل هم د پښتنو غوندی خپاره وو اوپه ویدی سرودونو اویا دنور وجغرافیه اوتاریخ لیکونکو په اسناد وکی دپکتها قبیلې ذکر راغلی دی ، یوازی د یوی برخی ذکر یی راغلی او په ټولو پښتنو نه اطلاق کیږی داداجتماعی څیرنوله مخی هم سمه ښکاری چې پوونده قبایل تل سره په یو ځای کی نه وی ، بلکې

(۱) پښتانه دتاریخ په رڼاکی

(۲) همدغه اثر

هری خوا ته خپاره واره شوی ژوندکوی .

لکه څرنگه چې په بهاراته گروپ کی بهاراته قبيله مهمه وه همدا راز په یادو گروپ کی یادو اوتور واشاقبیللی مهمی اوستری وی . په همدې ډول په پکتها گروپ کی د پکتها او «شیوا» قبایل ډیر مهم اوډیروو . د شیوا کلمه بنایي چې دزمانی په تیریدو سره شیواک شوی وی اودعبارتو نود او بنټون نه وروسته دشیواک څخه ساک جوړ شوی وی .

له بلې خوا دیادو گروپ او پکتها گروپ یو تر بله سره نسلاً نژدی (۱) اود بهاراته گروپ څخه نسبتاً لری وو. له بله پلوه په ویدی سرودونو کی یادوگر وپ قبایل دپار سوا قبیللی سره یوځای اونژدی بنودل شوی دی ، نوله دې څخه داسی ښکاری چې پښتانه هم اوساک هم دبهارتیا نوپه نسبت دپار سیا نو سره نژدی او خپلوان وو . (۲)

دا خبره اوس دژبپو هانوله خواهم تثبیت شوی ده چې پښتو ژبه دشرقی ، یعنی هندي زړواریایی ژبو په نسبت دغربي لرغونو اریایی ژبو سره دخپلوی نژدی روابط لری .

دختیځ خواته داریایانو د مهاجرت په برخه کی غوره منبع پخپله ویدی سرودونه او ځینی نور خپاره واره منابع دی چې د ویدی سرودونو په نسبت دومره معلومات نه لری . دتاریخ څیړونکو په عقیده اریایی قبایل دهند خاورې ته د (۱۶۰۰ ق-م) په شااو خوا کی رسیدلی دی ، څرنگه چې اریایان زیږه ، دطبیعت دهرراز سختیو اوکړ اوونوسره روږد دی اوپه جنگ کی ماهران وو ، نوپه خپل قوم اوغیرت ډیر مغرور او اوسرکښ وو. داو اړو ځمکو خاوندان چې ددوی په نسبت متمدن اوامن خوښوونکی خلک وو ددوی ډیر غلوناو او مخامخ کیدو قدرت یی نه درلود ، په ورو ورویی ځایونه دوی ته خوښی کول اوارایایان یی پر ځای میشته کیدل . په اریایی ویدی سرودونو کی ددغو شخړ واو جنگو نو ډیر مظاهر او اسناد موجود دی چې دهغو مخالفو بومی خلکو ډیرلوی عظمت ، قدرت او تمدن ترې څرگند یرې .

په ځینو سرودونو کی ددوی دخطالسیر ښه څرک اواسناد موجود دی لکه چې په یوسرودکی چې دوی سندهو (اندوس) ته خطاب کوی داسی

(۱) په هغه جگړه کی چی دلسو ملکانو په جگړه مشهوره وه دغه وروستی دوه گروپونه چی مجموعاً لس قبیللی وی دبهاراته قبیللی په خلاف سره متحدی شوی وی .

(۲) پښتانه دتاریخ په رڼاکی - ۱۱۹ مخ

وايي :

«ای سندهو ! ته لومړی خپلی څپه وهونکی اومستی اوبه دتريشتاما ، را سا ، سوتی اودکوبها » دسيندونوسره گډوی او بيا پخپله عراده «گومانی» او «کرومو» راکاږی (۱) يالکه دغه بل سرود چې «ماروت» د بادرب النوع ته په خطاب کی ويل شوی دی «ایماروته ! له اسمان یاد هواله منع ياله نژدې ځایونو څخه راوالوزه او راشه اوله موږ څخه ډیر زرمه څه اسا (کونړ سيند) کرومو (دکرمی سيند يادړه) انی تابها ، کوبها (کابل سيند) مه پریږه ده چې تاوځنډوی یاد «سارایو» مست سيند ستالا ره بنده کړی» (۲) په ځینو ویدی سرودونو کی د«سراسو اتی» سيند یاد شوی دی او پوهان عقیده لری چې ددغه سيند کوم اوصاف او څرنگوالی چې په ویدی سرودونو کی راغلی دی هغه حتماً دهلمند مست سيند دی اوڅیرونکی عقیده لری چې اریایان یوازی دختیځ لورته نه ، بلگی داریانا دجنوب لورته یی هم مهاجرت کړی و او دهلمند اوارغنداب دمستو سيند ونو په غاړ و او کڅیوکی یی څوپیرۍ تیرې کړی اودبلوچستان دهغه وخت دېومی خلکو سره دشخړواولانجونه وروسته دهند خواته لېږ دیدلی دی .

لکه څرنگه چې دمخه وویل شول چې د مهاجرتو نو نیټه مود (۲۰۰۰ ق م) څخه پیل شوی وگنله اوهند ته موددوی رسيدل د (۱۶۰۰ ق م) په حد و دودو کی وټاکه نو طبعاً (۴۰۰) کاله دوی دافغانستان په غرو ، کڅیو وړ شوگانو درواو دخوړ ونوپه غاړو تیر کړل چې یو شمیر یی همدلته ځای پر ځای میشته شول او اوس هم اوسیري مگر یو شمیر یی داریانا دحدودوڅخه واوښتل اودهند په هوا رومیدانوکی یی نفوذ وکړ او هلته دیو ځلانده تمدن خاوندان شول . دریگوید په یو سرود کی دېومی خلکو سره دجنگ صحنه اودهغوی قدرت داندر ارب النوع له خولی داسی تمثیلوی :

«ما ځمکه اریه ته و بڅنبله اوباران دهغو کسانو له پاره یروم چې ماته نذر راوړی !»

دسوما په مستی کی می د «شمبرې» Shambara
(۹۹) کوټونه وران کړل - سلم کوټ می هغه وخت وران کړ چې د«دیوداس

-
- (۱) دافغانستان پخوانی تاریخ .
(۲) دافغانستان پخوانی تاریخ .

«تهتکوه» سره می مرسته کوله «....» (۱)

دیو داس دبهاراته قبیلې مشرو اودسو داس دکورنی څخه و . سوداس دبهاراته قبیلې هغه مشرو چي دده دپلویانو اومخالفانو تر منځ د«راوی» سیند په غاړه یو مشهور جنگ پیښ شوی اودا جنگ پخپله داریایی قبا یلو په منځ کی ډیرلوی اومهم جنگ دی چي دلسو ملکانو په جنگ شهرت لری . په ویدی سرودونو کی ددغی جگړې علت اوشامل اړخونه یاد شوی دی . موږ دلته دپیښی د علت څخه تیرین واوزموږ له پاره اهمیت نه لری ، مگر دهغو قبایلو دنومو سره علاقه لرو چي په دغه سرودونو کی یاد شوی دی ، ځکه چي دغه قبایل اوس هم زموږ په گران هیواد کی شته اوزموږ داجتماعی تاریخ له پاره ډیر اهمیت لري .

ددې قبایلو دتشخیص په برخه کی داخلي او خارجي څیړونکو یو څه تحقیقونه کړی دی ، مگر بیا هم په یقینی توگه دغه نومو نه اویځایونه یی پوره تثبیت شوی نه دی او دلته یی دنومود فقه اللغت څخه تیریږو ، خود غومره وایو چي :

داقبایل دباختر څخه دشرق ، جنوب غرب او جنوب شرق خواته په بیلو وختو نو کی روان شول اودکورنی چارې یی په همدې ملک کی دپو و نده توب په څنگ کی پرمخ بوتلی او پوره مهارت یی په کی پیدا کړ . په دغه قبایلو کی داریانا په حدودو کی دننه اجتماعی طبقات پیدا شوی نه وو ، مگر کله چي دهند خاورې ته ورسیدل اودهغه ځای د بومی خلکو سره ډیر و جنگونو څخه وروسته دپراخو ځمکو خاوندان شول او اجتماعی مختلف طبقات په کی پیدا شول چي پوهانو دغه اجتماعی طبقی څلور گنېلی دی :

۱- روحانیون یاریشیان

۲ تور کښان ، یا اشراف حاکم طبقات

۳ ویشیا یادکسب او حرفی خاوندان

۴ ټپته یا شوږ ره طبقه .

۱- دروحنیونو وظیفی :

که چیری ویدی سرودونه په غوروکتل شی ، نو اکثره یی په قربانی ډک دی اوهر څوک دخپلی یوې هیلی او ارزود سرته رسو لوله پاره مجبور ؤ چي دخپل توان سره سم قربانی ورکړی . فردی اوهم اجتماعی قبیلوی

(۱) گزیده سرودهای ریگویدا (۹) منځ

قربانی موجودې وی . د قربانی به دیو خوړ یاسیند په غاړه درو حانیو نویه ورسطه اولارښوونه اجرا کیدل. دسوما شراب به هم روحانیو نو تر تیبول اوویشل . داور بلول په هره قربانی کی حتمی وو، ځکه چې دوی فکر کاوه اګنی رب النوع (داورخدای) چې دنورو معبودا نواو انسانانو تر منځ واسطه ده دغه قربانی نور ومعبود انوته رسوی اوهغوی خوشحا لیرې اودهیله من یارزو منوهیلی سرته رسیږی . له بلی خوا ویدی سرودونه چې د روحانیو نوله خواوېل شوی دی په نذراو قربانی ډیرتا کید او ټینګار کوی اوپه دی کار کی ددوی مادی اومعنوی ډیر فواید او ګټی وی . دزمانی په تیریدو اوداجتماعی او اقتصادی حالاتو په پر مختګ سره ددغو روحانی ډلو څخه یوقشر اوطبقه جوړه شوه. روحانیون دهغه وخت دټولنی په ټولو چا روکه بنادی به وه اوکه ویر بیخی شا مل او مسلط وواوتولی چاری ددوی په لارښودنه اومشوره کیدلی ، تر دی پورې چې دوی به دراجاګا نواو امیرانو دمشاورینو حیثیت هم درلوداودروحا نی چارونه پرته یی په سیاسی چاروکی هم کار درلود .

په پای کی دوی دپراخ اوعظیم قدرت او ثروت خاوندان شول . در یګوید په ځینو سرودونو کی داسی یالکه دغه بل سرود چې د «ماروت» عبارات هم شته چې دوی دځانو نوله پاره ثروت ، دامیرانو له پاره شهرت او جلال اودعواموله پاره روزی غواړې. روحانیو نو پخپله بی دمندهبی چار و څخه بل کار او کسب نه درلود اوداشرافو اونجباؤ په څنګ کی یی په بیغمه دټولنی دغوره تولید اتو څخه استفاده کوله . په ډیرو ویدی سرو دونوکی دغنیمت اودو لګی د مالونوپه برخه کی ډیری یادونی شوی دی او داسی ترې څرګند یری چې ریشیانوبه اشراف تلد جنگ له پاره تحر یګول او لمسول او دارباب الانواعو څخه به یی دوی ته مرسته اوتعاون غوښته . کله به چې دوی دښمن مات کړ ، نود غنیمت اودو لګی مالونه به یوازې درو حانیو نو اواشرافو ترمنځه ویشل کیدل ، دداسی ډیرو امتیاز ونوله کبله له دوی نه هم داشرفو تر څنګ دټولنی یو بډای او شته من قشر جوړ شو .

۲- اشراف یا امیره طبقه :

دغه یوه سیاسی طبقه وه چې دغه وخت په دوی کی هغه پخوانی دیمو کراسی چې هرچا به خپل کار پخپله کاوه او رئیس یامشر به دقبیلی یا قوم دافرادو په واسطه مستقیم یادلو یو جرګو دغرو په واسطه ټاکل کیده له منځه تللی وه ، ځکه دوی دقبیلوی ژوند څخه ښاری اودپوونده

توب له حالت څخه دگنې اومه دنی ټولنی دتشکیل حالت ته نرقی کړی وه. او لسی قدرت لکه دپخوا غونډې په اولس کی خپورنه و ، بلکې تمرکزی پیدا کړی ؤ اودعوامو څخه خواصوته منتقل شوی ؤ . اجتماعی تشکیلاتو داقتصادی پر مختگ په اثر ورځ په ورځ وده موند له اواشراف په ارثی توگه دټولنی نه لوړاو اوچت مقام ته رسیدل ، تردې پورې چې ځینو شاهي کورنیو دروحنیو نوپه مرسته داسی اساطیر دځانونو له پاره جوړ کړل چې دشاهی کورنی دنسب شجره به ددوی ارباب الانواعو ته رسید له .امیرانو اواشرافو ددیو کراتیک او مشروط مشر توپ نه دمطلقیت او دیکتاتوری مقام ونیو او دعواموهرڅه دخواصوله پاره قربان او بخار شول . دې طبقی هم دکار او کسب سره کومه علاقه نه درلوده ، بلکې دژوند انه چاروته لاس وروړل یی دځانونو لپاره شرم اوعار گانه . د دې دواړو طبقو ټولی چارې به ورته مریانو اووینځو سرته رسولی اودمر یانو قشرخپله ټوله خپلواکی او ازادی له لاسه ورکړې وه .

۳- دکسب اوهنر خاوندان :

دخلك هغه صنعتگران ووچي خپلی ټولنی ته یی راز راز لاسی وسایل لکه دکرونډې سامان ، داغوستلو له پاره رختونه ، فلزی الات ، دترکانی محصولات اودهغی ټولنی ټول مایحتاج افزار او اسبابونه جوړول .

داخبره باید هیره نه شی چې اریایی قبایلو تردغه وخته پوری پومبه نه پیژند له او داغوستلو له پاره یی دحیوانی محصولاتو ، یعنی وړیو او پو ستکو څخه کار اخیست پومبه دهندد پخوانی تمدن په مراکز ولکه هرپه او موهنجو دیروکی ډیر پخواپیژندل شوې وه اود استفادې تاریخ یی دځینو پوهانو داتکل پر خلاف دمصر څخه ډیر پخوانی دی . اریایی قبایلو هم دپومبی سره دبلدیت په مرسته داغوستلواونساجی پرمحصولا توکی ډیرپر مختگ وکړ اوراز رازنځی ټوکران یی جوړ کړای شول . په لومړ نیو ویدی سرودونو کی دنځی ټوکرانو هیڅ یادونه نشته او دوړینو ټو کرانو یادونه کوی اودسوماد شرابوپه تصفیه اوځبیبیلوکی دوړینو شمکلیو «دغوړیود چنولو له پاره کوچنی ټوکر» او صافیو یادونه کوی اوروحنیو نوبه هم دسوما شرابو دجوړولو او تصفیه کولو په مرا سمو کی دغواگانو پوستکی اغوستل.

داهم باید له یاده ونه باسو چې دغوا یا نود وژلو دتحریم مسئله یوه اجتماعی او اقتصادی پینه وه اوعلت یی داوچې کروندی ډیرمختگ په

اثر غوایانو ته ډیر ضرورت واو غوایان دیوی او زراعتی چاروله پاره یوه محرکه قوه وپیژندل شوه او ددې اقتصادي عامل داغیزی له کبله دقر بانی په مراسمو کی هم تحول پیدا شو.

دشپنه توب او پوونده گری په عصر کی دغوایانو قربانی نه یوازی دا چې منع نه وه ، بلکه دارباب الانواعودخوشحالی له پاره یوه مهمه ذریعه وه او دوی به دخپلو فتوحاتو او بریالیتوبونونه وروسته هغه مالونه او غوایان په خاصو مراسمو قربانی کول چې دمقابل لوری نه به یی راوستلی وو او غواگانی به یی داجتماعی مراتبپه سویه سره ویشلی کسب گری طبقی هم دومره اهمیت نه درلود ، مگرداچې یوه ضروری ډله وه بیا هم ور ته دومره په سبکه سترگه نه کتل کیدل .

۲- شوډرا - یاسوډ ره ډله :

دا طبقه دټولو طبقاتو څخه خواره او بیوزله او هغه بومی خلك وو چې دفا تحواریایانو له خوا نیول شوی او ټولنه یی داریایانو سره په جگړو کی شیندل شوی اودماتی سره مخامخ شوی ددوی ځمکی اوجایدا دونه یی ور څخه ونیول او ددوی څخه یی دیونا، نی ټولنی په څیر دمریانو او وینځو کار اخیست او داکار حتمی دی درجی ته ورسید چې کله نا کله به دیورا جا په مرگ سره مریونه او وینځی هم دده دنورو مالو نو په څیر ورسره یوځای وژل کیدل . ددی طبقی څخه که څه هم ددې اریایی ټولنی ټول ثقیل اودرانه کارونه دوی اجرا کول ، بیا هم کرکه کیدله اوتماس او نژدیکت ورسره اکیداً منع وو. دغه تاثیرات دهند په ټولنه کی د (۱۹۴۵)ع کال پورې پخپل شدت او قوت پاتی وو ، مگر مهاتما گاندی دغه بندرپات کړ او ټول یی یوشانور ونه وبلل ده به پخپله هم ددوی سره یوځای گوزاره کوله او ورسره دمینی او الفت اظهار به یی کاوه .

دغرب خواته مهاجرت

که څه هم ځینی پوهان دغرب خواته داریایی قبایلو د مهاجرت په لړی کی یوازی «ماد» او «پارسوا» قبایل دمخه یادوی ، مگر خبره داسی نه ده

، بلکې یولې نور قبایل چې حتی ددې قبایلو نه قوی اوزور وړ وو امکان لری چې دغه دوه قبایل دهغوی د فشار له کبله دلرغونی پارس یا اوسنی ایر ان ته په کوچ او کډه کولو مجبور شوی وی . دغه قبایل د تمدن او کلتور له مخې د باختري ، ماد او پارسوا او ختیځ اریایي گروپ په نسبت وروسته پاتی وو ، مگر د بشري قوت له مخې د دغو ټولو قبایلو څخه کم او وروسته نه وو ، بلکې په تاریخ کې یې ځای پر ځای داسې پیښې منځ ته راوستې دي چې د دغو قبایلو سره دا اختلافی مسایلو په ترڅ کې دمخامخ کیدو په اثر یې دغه نور تمدن قبایل مات کړي او حتی ایل کړي هم دي ، مگر څرنگه چې دوی تر ډیره وخته پورې پوونده وو او مرکزی دیشین اجتماعی تشکیلات او منظم کلتوري نه درلود ، نو د دوی خپل لیکلی اثار یا هیڅ پاتی نه دي یا هغه څه چې پاتی شوی دی د نشت سره برابر دی . نورو گاونډیو قبا یلو په خپلو اثارو کې ډیر غندلی دي او حسودانه عبارات یې د شدید مخا لفت څرگندوی دی دغه قبایل اکثره د پارتیانو او ماوراء النهر خلک او او سید ونکی دي چې د تاریخ په اوږدو کې هری خوا ته خوزیدلی دي .

د تاریخي اسناد وڅخه چې ډیر کړکیچن او اول دی داسې څرگندیږي چې هیڅ قبیلې کوم مستقیم خط تعقیب کړی نه دی او د زمانې د غورځو پرځو په دوران کې یې مختلف حالات او پیښې لیدلي دي او یوه قبيله کله څو ځایه شوی او په بیلو جهتونو تللی ده . البته د ابیلتون د دوی دیو اقتصادی حیاتي او اجتماعی ضرورت له مخې شوی چې اوس یې موږ کټ مټ نه شو تصویرولای . کله یوه قبيله د بلې قبیلې د فشار په اثر دیو ځای پرېښو دلوته اړ شوی او یا یو وړوکی مدنیته د نورو قبایلو له لاسه تالا ترغی شوی او ځای یې نورو قبایلو نیولی دی . کله یوه قبيله د بلې له خوا مغلو به شوی لیدل کیږي مگر بیا څه موده وروسته ورڅخه یوه حاکمه او مقتدره قبيله جوړه شوې وی .

لکه څنگه چې د باختري څخه د ختیځ او جنوب خواته اریایي قبایلو په مهاجرت پیل وکړ په همدې ډول یې غرب ، شمال او شمال غرب او جنوب غرب خواته په مهاجرتو نو پیل وکړ او پوونده قبایل ورځ په ورځ له خپل اصلی او لرغونی ټاټوبي (باختر) څخه کوچیدل . تر کومه ځایه پورې چې تاریخي اسناد زموږ سره مرسته کوي د غرب خواته د «ماد» او «پارسوا» قبا یل شهرت لری او د باختر څخه لومړی د جنوب ، جنوب غرب او بیا د غرب په لور لاړل . دا قبایل هغه وخت چې د مرکزی اریایانو له خوا په بلخ کې د تمدن او کلتور یو پراخ او منظم مرکز جوړ شوی ؤ لا پوونده او مهاجروو او کوچي

ژونديی درلود چې دهمدی کو چونوپه لړکی لومړی دجنوب غرب خواته لاپل اودپارو پاميزاددغرونو په لمنواوکڅيوکی خپاره شول اودسوونو کلو نو په موده کی یی دمالدارۍ په څنگ کی ابتدایی کرونده هم زده کړه .دې قبایلو هم دشرقی اریایانو په څیردسیند ونو اوخوړ ونو غاړی او طبیعی معبرونه تعقیب کړل . داریانا جنوب ته ،یعنی دهیلمنداوارغنداب دسیمو نه وروسته دفراه رود ، خاشرود اوهریرود له لارې دلوپ ددښتی دطی کولونه وروسته داوسنی ایران مرکز اوشا اوخوا سیموته ورسیدل .

داامکان ډیر موجود دی چې دغه قبایل د«اوسیتی =ساکو» ، پهلوا ، پښتنو ، پارتیانو اوارمنی قبایلو دفشار له لاسه تدریجاً داریانا څخه په وتلو او کډه کولو مجبور شوی وی، ځکه هغه وخت چې دوی پارس ته رسیږي ددوی اودباختر ددولت ترمنځ دغه سیمی اوورشوگانی دپاسنیو ذکر شویو قبایلو په لاس کی وی اویځای پریځای یی جلامد نیتونه تشکیل کړی ووچې کله ناکله به د باختر لرغونی مدنیت ورڅخه په تنگ ؤ ، داړی اویر غلونه به یی ورباندې کول . ددغو قبایلو دحملو څخه داسی څرگند یږي چې ددوی څخه یومقتدرقوت جوړشوی واو دقدرت له مخی یی دباختر دولت سره سیالی اوراقبت کاوه .

له بله پلوه که چیری ایران ته دماداو پارسو اقبایلو دورتگ نه د مخه دځینوهغو قبایلو نومونو وگوروچې دهمدې قبایلو دفشارپه اثر دځمکی پریښود لو اووروسته ددوی ددولت دتشکیل په وخت کی اطاعت اوغاړه کیښود لوته مجبورې شوی دی ، نویوه قبیله د«کاسیانو»په نامه مشهور ه وه اودغه قبیله اکثر تاریخ پوهان اریایی بلکې پښتنو سره نسلا مشتر که قبیله بولی .نو که چیری دااحتمال درست وی نود دغو قبایلو نه پخوا دهندې قبایلو سره همزولی اریایی قبایل داوسنی ایران خاورې ته رسیدلی وو او ماد اوپارسوا ددویم مهاجرت خلک دی . ددغو قبایلو په ورتگ سره دنورو قبایلو اثرات بیادتاریخ په پانوکي وړک شوی اوله منځه تللی دی .

مادا وپارسوا قبایل هغه وخت چی داوسنی ایران خاورې ته ورسیدل ډیر ضعیف اوډیره موده دآشوریانو (داوسنی عراقی سامی نسله خلک وو) تر فشار او اثر لاندې وو .

پوهان ایران ته دماد اوپارسواقبایلو نیټه د(۱۳۰۰ ق-م) وخت ښیي چې هغه وخت دوی دپووندهوپه بڼه هلته رسیدلی وو اومالونه یی درلودل . که څه هم اریایانو دهغه وخت په تاریخ کی هیڅ غیر ار

یایی قوم ته ایل شوی نه دی اوکه چیری ورباندې دبل قوم له خوا فشار راغلی دی نو فوراً یی هغه ځای پرېښی او بلی ځوا ته تللی دی ، مگر دا دوه لومړی اریایی قبیلې دی چې د پردیو اطاعت ته غاړه ږدی او د آشو ریا نو ظلم او تیری ته سرو نه ټیټوی . امکان لری چې ددوی دبیرته راتگ مخه هغونورو اریایی قبایلو نیولی وه چې دهغو د لاسه داریانا د خاورې په پرېښود لومجبور شوی وو او د دغو مقتدرو قبایلو د موجودیت له امله به بیر ته د ختیځ لور ته راتلای نه شول .

ددی سره آشوری نسل دومره ګډشو او اغیزه یی ورباندې وکړه چې حتی ډیرو مورخینو یو قوم او نژاد هم بللی دی . دهغوی کلتور او ژبه او حتی نسل سوچه پاتی نه شول او تر اوسه پورې هم ددوی اود سامی قبایلو یو په بل باندی متقابل اثرات څرګنددی او بیلګی یی موندلی کیږي .

« لومړی قبیله یې ځان یی داشوریانو د متابعت څخه خلاص کړ او خپلواکی یی واخسته مادی قبیله وه او پارسوا قبیله یی هم حاکمیت ټینگ کړ . د (۲۰۰) کالونه وروسته پارسوا قبیله نښتلی شوه او د قدرت واگی یی په لاس کی و نیولی . موږ دلته ددې نه زیات دغه مهاجر قبایل نه څیړو او خپل اصلی مقصد ، یعنی د مرکزی یا بلخی اریایانو په څیر نه پیل کوو :

مرکزی یا باختری اریایان

دا کثرو غربی او ایرانی مورخینو په منځ کی دغه دود بیخي رواج موندلی دی چې دنړی د اریایی توکم د څیړنې په پیل کی خبره د «مادی» او «پارسی» قبایلو څخه پیل کوی او اکثره پخوانی کتابونه ددغه توکم مسقط الرأس په غلط ډول دخپل اصلی ټاټوبی څخه ډیر لیری داسی ځای کی لټوی چی هلته ددغه توکم اثار د میلاد څخه دیوزر کلونو د شاوخوا څخه مخکی هیڅ نه موندل کیږی . کله چې دا خبره ددوی په ذهن کی ومنل شوه چې د اریایی توکم لومړی ټاټوبی داوسنی ایران خاوره و بولی ، بیا دهغو ټولو ځمکنیو اسماءو د جغرافیایی موقعیت د تعین په برخه کی دیولې پراخو ستونزو او مشکلاتو سره مخامخ شی او د دغو سیمو د ټاکلو له پاره به دومره لیری فرضیې اوقیاسو نه په کاراچوی چې هیڅ راز منطقی تسلسل او اجتماعی پیوند به نه لری .

زما په عقیده دا ټولی ستونزی دوی ته دهغه لیکنو څخه راپیدا شوې چې د پارسواد قبیلې دهخامنشیانو په دوره کی چې هغه وخت د اریایانو یوازینی قدرت ګڼل کیده ، څو یونانی لیکوالو او مورخینو دهغوی په برخه کی

لیکنی کړی اودهغو دربارونو عظمت او جلال یی ترسیم کړی دی له بله پلوه دپارس اوسنی نوم چې ایران دی او په همدی روانه پیری کی وربا ندی ایښودل شوی دی دتوکم پیژندونکو اوتاریخ پوهانو دمغالطی سبب شوی دی او دوی گومان کړی دی چې گوندې دادهغی لرغونی اریانا یاارانو یج پاتی شونی یادگاردی ، حال داچې دغه نوم دومره سابقه نه لری او دشلمی پیری مولوددی او زموږ سره دپخوانیو تاریخونو په ښاکافی اسناد شته چی اریانا دهمدی زه وږدخاوری یو لرغونی نوم ؤ . اواریا نا ویجه هم زموږ په غرنیو علاقوکی غالباً داوسنی بدخشان اودشا اوخواد کومی سیمی نوم دی . په شاهناموکی : دایران نه مقصد هماغه لرغونی اریانا ده چې مرکزی بلخ دی .

له بلی خوا دهخامنشیانو په هغو جلعی شجرة الانسابوکی چې ددوی مقصد تری دخپل نسب لوړ والی ؤ اکثر ویی ؤ اونه دهغو بلخی شاهي کورنیو دلویو او مقتدرو شاهانو احفاد او زوزاد بللی دی چی اساطیر یی داکثرو اریایانو که شرقی وو او که غربی ، ټولو په یادوو . اودغه وخت لیک او کتابت پوره وده کړی وه . هخامنشی امیرانو دخپل وخت دا عما لو کتیبی لیکلی دی چې دغه وخت دهغی زمانی سره متصادف دی چې د بلخ مرکز دگاوند یو اریایی قبایلو دقدرتونو له لاسه ضعیف شوی او پخوانی قدرت ورته پاتی نه ؤ . ددغو قبایلو قدرت دومره ؤ چې دهخا منشی کورنی لوی فاتح کوروش که څه هم ډیر لیری ملکونه فتح کړل مگر په پای کی دساکی قبایلو له لاسه ووژل شو او هخامنشی عسکر یی تالا ترغی کړل .

څرنګه چې دلرغونی باختر دلومړنی تمدن دښست کښودلو اوبیاو ده کو لو په عصر کی لیک او کتابت موجود نه ؤ او ددوی قوانین ، عقاید ، فو لکلور اودودونه په شفاهی توګه ددوی ترمنځ نافذ وواوسینه په سینه داسلافو څخه اخلافتو ته منتقل کیدل چی ویدی سرودونه یی یو پاتی شونی یا گاردی ، نودهغه وخت زموږ سره اوس کوم لیکلی اسناد اومدارك نشته چې دهغوپه رڼاکی دلرغونی اریایی تمدن په برخه کی مستقیم اکاډیمیک مطالعات اوڅیړنی وشي . موږ دلته مجبور یو چې په هغو اساطیر واوا فسانو اتکا وکړ وچې په لرغونو اوستایی اوویدی اثاروکی پاتی دی . دغه لیکنی که څه هم دهغه وخت دذهنیت سره سم افسانوی اوماورأا الطبیعی رنگ لری ، مگر بیا هم که چیری دیو واقعیت په سترګه ورته وکتل شی نودومره موادتری ر اویستل کیدای شی چې زموږ دلرغونی خاوري دمدنیت په خطالسیر اوانکشاف باندی پوره رڼا اچوی .

په ویدی سرودونو کی داسی ډیرمواد موندل کیږی چې زموږ دلرغونی خاوري دپخوانی مدنیت دبیلگو څرگندونه تری کیږی اوداسی ډیرنومونه اواعلام په کی راغلی دی چې داویستایی نومونو موجودیت او واقعیت ته قوت ورکوی . که څه هم په ویدی سرودونو کی لومړنیو اریایی امیرانو ته درب النوع مقام ورکړ شوی اوددمثال په توگه «یما» یا جمشید دمړیو شفیع او رب النوع بلل شوی دی اوهغه بن چې یما جوړ کړی ؤدوی دفر دوس او یاپه بل عبارت دوی ورته داخروي جنت په توگه قایل وو ، تر دې پورې چې ځینی مخصوص داسی سرودونه هم ووچې دروحانیونو په واسطه دمړی له پاسه ویل کیدل اوهغه مړی به یی په روحانی توگه «یما» او دهغه فردوس ته ورلیږه مثلاً دریگ ویدپه یو سرودکی داسی ویل شوی دی :

«یما» (دمړیوباچا) په یوه ونه کی چې ښایسته اوبنکلی پانی اوبناخونه لری دنورو خدایانو سره دسوما دشرابوپه څښلو بوخت ؤ . زما پلار داوطلب شو چې هماغلته دخپلونیکنو سره یو ځای شی .
ددی منظری دکتلوله کبله غمگین شوم او خوشحال نه شوم ، ځکه چې ماغوبنټل چې دده دبیادویم ځل په دیدار مشرف شم»
داسرود پسې اوږددی اوبیا دهمدی سرود په یو ځای کی دمړی څخه داسی پوښتنه کیږی . «ته چاپیدا کړی؟ داارابه چادلته راوسته؟ ایا داسی څوک شته چې موږ ته ووايي چې تادی سفرته څه توبڼه او څوری راوړی دی؟ »... په همدی سرودکی وروسته وایی:

«همدالورعرش دی . د«یم» استوگنځی اودخدایانو ټاټوبی چې پخوانی ماشومان دلته راځی . دادخدا یانوشپیلی ده چې غږوی یی اوله هری خوا څخه روحانی او ازونه اوریدل کیږی اودی سیمی ته خاصه ښکلا ورکوی.»
دریگویدا په یوبل سرودکی داسی ویل شوی دی : «دمړیوله اروا گانو ، دهیواد حاکم ، هغه چې دغښتلو اولور وغرونو دلرونو څخه تیر شوی دی اودډیرو پردیسانو په لار اوخط السیرته یی پام دی . دویو سوت Vivasvat زوی دی . ای یما باچا ! موږ تاته خپل نذرونه وړاندی کوو ، زموږلارموږ ته دلومړی ځل له پاره یما پیدا کړه . داورشوبه له موږ څخه هیڅکله وانه خيستله شی . هغه ځای چې زموږ لرغونی نیکو نه ورغلی دی اوهغه چې وروسته دنیا ته راغلی دی . پخپله لارلارل...» (۱)

(۱) گزیده سرودهای ریگویدا (۱۹۴) مخ

دوی داسی فکر کاوه هغه روحانی نړی چی یماپه کی حکومت کوی په وره کی یی دوه سپی دی اودغه فردوس ته پردی خلک نه پریردی او خپلوان هم چې د بنواعمالو خاوندان نه وی او یمما ورته اجازه ورنه کړی ننوتلو ته نه پریردی .

ددغو سرودونو څخه موږ ته څو ټکی په لاس راځی چې دهغوله مخی موږ په دې متیقن کوی چې یمما د ډیرو غرونو څخه تیر شوی او دهوارو ځمکو په لور یی مز لونه کړی او خلک یی راغونډ کړی اود لومړنی ټولنیز تشکیل نظم او اجتماعی او اقتصادی تحول بنسټ یی ایښی دی .

له بلی خوا یو قوی احتمال موجود دی چې اریایانو به تر ډیری مودی پوری خپل مړی دیما دلاسه جوړ شوی ښار او یا په بل عبارات د ختیځ اولویدیځ د ټولو اریایانو مسقط الراس ته رالیږل اودلته به یی په خاصو مراسمو تدفین او تجهیز کاوه . خپلو لومړنیو ټاټوبی ته دمړیو لیږل اوس هم په افغانی قبایلو کی رایج دی .

دریم دا چې یمما اکثرأ د ښکلی اولویی رمی د خاوند په صفت ستایل شوی دی چې د اټکی تری څرگند یری چې یمما دهغی زمانی شخص دی چې د ټولو شپنو او ابتدایی کروند گرو باچا و اودا ټول پری راغونډ او ډیره موده یی یوځای سره شپي او ورځی تیری کړی دی .

په ویدی سرودونو اود د ختیځو اریایانو په نورو لرغونو متونو او اسنادو کی دلرغونو اریایانو د حال شرح اود هغو د ژوندانه د کړو وړو او مدنیت په باره کی دومره کافی مواد نشته چې د موثقو مدارکو د تسلسل په توگه ترې کارواخیستل شی او علت یی هم امکان لری داوی چې ددوی د مهاجرت په لړ کی د داسی نویو پیښو او حالاتو اونورو غیر اریایی قومونو سره مخامخ شوی دی چې خپل زاړه اساطیری تر زیاتی اندازې پوری هیر کړی دی او پر ځای یی نوی تاریخی پیښی اود ژوندانه نوی اسالیب راغلی دی چې دوی ورسره په ورځنی ژوندانه کی مخامخ او دخپلو هیلو د تسکین له پاره یی نوی معنوی اومادی سمبولونه وضع کړل ، مگر بیا هم ځای پر ځای داسی مواد په کی شته چې د مرکزی اریایانو په برخه کی داویستا یی یادونو سره پوره مرسته کوی، نو موږ هم مجبورأ د همدغو منابعو څخه په استفادی سره د مرکزی اریایانو د پخوانیو ټولنود حالاتو په څیر

لو پیل کوو اوپه اوستایی متونو کی داریایانو دحال پلټنه کوو : (۱)

پیش دادیان - یاپره داتان

داویستا په یشتونو کی یخای پر یخای دلرغونو مرکز یاریایانو دمشرانو اوامیرانو یادونی شته چي دهغوی هغه نذرونه اوقربانی یادوی چي دوی دناهید ایزت له پاره کړی دی اود هغو قربانیو په برکت دبرم او مشری مقام ته رسیدلی دی . که څه هم دغه نومونه یوتر بله گډوډ دی او یوازی روحانی او یو څه سیاسی امارت یی ښوول شوی دی چي مذهبی رنگ لری ، مور یی قدامت او پرله پسی والی لری زموږ دگران هیو اد دهغو شاهنامو په مرسته ترتیبو وچی زموږ د نیکونو څخه دزرگونو کلونو را په دی خوا سینه په سینه راپاتی شوی وواو ددی لرغونی هیواد په خاو ره کی دپیاوړ واوغښتلو پوهانو او شاعرانو له خوا ثبت شوی او یادگاریی ترموږ پوری رارسیدلی دی . ددغو ټولو اثارو دمطالعی اومقایسی څخه موږ تر ټولو دهوشنگ نوم دمخه گڼواوددی معلومو اسناد وپه اتکایی لومړی ی پیشدادی مشر گڼو :

هوشنگ

دانوم په اوستا کی هیوشنگه Hio shegah بلل شوی اود اوستا مفسرینو دښوودا نیو جوړونکی په ه فهوم ترجمه کړی دی . په اوستا کی اکثرأ دهوشنگ سره د(پره دات) پیشدادی نسبتی صفت راغلی دی ، مگر به بندهش کی هوشنگ داریایا نو مورث اعلی یالومړی نیکه گڼل شوی اوداریایا نو دلومړی موراو پلار نه چي دوی ورته «ماشیه» او «ماشیتوئی» ویل دده تر عصره پورې (۹۳) کاله زمانه اټکلوی . ماشه او ماشویی ته داریایانو دادم اوحوا په خیرد لومړنی موراو پلار په ښه قا یل دی . مگر په ویدی سرودنو کی داریایانو لومړی مور او پلار «هم» او

(۱) که څه هم دلوستونکو دخبرتیا له پاره په کاروو چي اویستا اومر بوط نور اثاریی معرفی شوی وای ، مگر څرنکه چي زموږ دمطالعاتو لری په کرونو لوژیک ډول داریایی مدنیت خپرل دی ، نوموږ دلته دزمانی دتر تیب دمرعات له کبله دهغو کسانو نومونه خپرو چي داویستا څخه ډیر پخوانی او حتی د مهاجرتونو څخه هم پخوا تیر شوی دی او تقریبأ یوزر کاله وروسته په اوستایی متونو کی یادشوی دی .

«یمی» گڼی چې دواړه سره ورور اوخوړ وو او غبرگونی پیدا شوی وو، مگر دمور په گڼه کی لاددوی نکاح تړل شوی وه .

د«پره» کلمه دپخوانی او مخکینی معنی لری او «دات-ذات» د عادل او نیاومن معنی لری چې دحاکمیت مفهوم په کی پروت دی . یاپه بل عبارت «دات» دحاکم معنی لری چې دنیاو اوعدالت مفهوم په کی نغښتل شوی دی چې ددواړو معنی لومړنی عادل مشر دی . داویستایی عقیدی له مخی هو شنگ د«کیانم ه وارینو (۱)» یا کیانی برم خاوند ؤ .

یما- یم- جم- جمشید

په کومه اندازه چې داریایانو دغه لرغونی مشر شهرت لری اوحتی په دری او پښتو کلاسیکو ادبیاتو کی منعکس شوی او یاد شوی دی په دی اندازه یوهم شهرت نه لری. په ویدی سرودونو ، اویستا ، شاهنامو او د شاعرانو په دیوانو نوکی یی ډیره یادونه راغلی او په لن لفظی توپیر اکثر و شاعرانو یاد کړی دی او ډیر برکات اوفیوضات یی ورته منسوب کړی دی . عامه ذهنیت اوس هم داسی دی چې یما به جام درلود ، چې دهغه دکتلو په واسطه به دتولو راتلونکو پښو څخه خبریده .

دا اریایی مشر په اوستا اوویدونو کی د«یمه» (Yama) په نامه یاد شوی دی اود«بنايسته» کلمه ورسره زیاته شوی ده . په کاتونو کی د«یما» نوم یوازی یو محل د«یمه» په بڼه راغلی دی . کاتونه چی داویستا ډیره لرغونی برخه ده او په غالب گومان پخپله دلو

(۱) دغه کلمه ځینو مستشر قینود«کیانی رڼا» په معنی ترجمه کړې ده مگر فارسی لیکوالا نو دغه کلمه «فرکیانی» یعنی کیانی «برم» په معنی ترجمه کړی ده

مگردغه کلمه او مفهوم یی اوس هم په پښتنو کی ژوندی ده . پښتانه وایی چی دپلانی په تندی کی رڼا ځلیری یاوایی : دپلانی په وچولی کی رڼا ځلیده . ددې لنډو جملو څخه ددوی مقصد نیکی طالع او اقبال دی چی ذاتاً یوچاته ورکړ شوی وی اوهر کار او پیښه دده دهیلی سره سمه سر ته رسیږی . هو= بڼه . رینو= رڼا - ددواړو کلمو مجموعی معنی بڼه رڼا یا مبارکه رڼا کیږی چې کیانی مبارکه رڼا معنی ورکوی . دوی دا کلمه یوازی دقومی مشرانو له پاره استعمال کړی ده چې محبوبیت به یی درلود او خلکو به یی متابعت کاوه .

ی مصلح زردشت له خولی پاتی شونی اتردی دیما په باره کی دنوری اویستا په خلاف تذکر کوی او هلته یما دده دکارونو له کبله مجرم او گنهکار بلل شوی دی ، ځکه چی هلته ویل کیږی «یما دخلکو دخوشحالی له پاره دغوښی خوراک مروج کړ اوبل داچی له حده زیات مغرور شو اودخپلو تعهد ونونه واوښت . » داویستا په ابان یشت کی داسی راغلی دی : «زردشت دسوما (هوما) څخه پوښتنه و کړه په دی مادی نړی کی دلومړی ځل له پاره چاوزیښلی او هغه ته په عوض کی څه اجراو برخه ورکړ شوه ؟ - سو ما په ځواب کی وویل : لومړنی انسان چې زه یی په دی مادی نړی کی وزیښلم وړ ونگهان - ویو نجهان دی په ویدی سرودونو کی ویو سونت

vivasvant (راغلی دی) په عوض کی دجمشید په څیر زوی ورکړ شو چې دښی رمی خاوند دی . په خلکو کی دلوری رتبی څښتن دی اودلمر په څیر ځلپړی . هغه څوک چی دده دامارت په دوره کی څاروی او انسانان نه مړه کیدل اواوبه او وابنه دڅښاک اوخوراک په حیث هیڅ نه خلاصیدل . دزړه وریمادسلطنت په وخت کی نه ساړه وو اونه تودوخی وه . نړی ددیو په واسطه پیدا شوی مرگ اوکینی څخه ژغورلی وه . دده دحکومت په وخت کی پلار اوزوی به دواړه دپنځه لس کلنوزلمیانو په څیرښکاره کیدل . «دیما په برخه کی ویدی سرودونو اود اویستاوروستنیو برخو په افسانوی توگه یادونه کړی ده اویولړنکلو نه یی بیان کړی دی چې موږ تری اټکل کولای شوچی دغه لرغونی امیران ددوی دزمانی څخه هم ډیر پخوا تیر شوی دی اوددوی سره یی یوازې تصو ری انځور پاتی دی .

څرنګه چې دمخه موهم وویل چې دباختر څخه دمهاجرت په وخت کی دوی لیک نه درلود ، نوددغو شاهانو په برخه کی دهمدغو منابعو څخه پرته نور څه مدارک نشته . دغوشاهانو په غربی اوشرقی اریایی ښاخو نوحکومت او مشری چلولی ده . نوکه موږ ددوی دمهاجرت نیټه د(۲۰۰۰ ق م) له شا اوخوا څخه دمخه وټاکو ، نوددغو شاهانو دسلطنت او امارت دوره هم د(۲۵۰۰-۳۰۰۰ ق م) په حدودو کی ټاکل کیدلی شی . اوس ددی له پاره چی دغه موضوع پوره روښانه شی دیما باچا په باره کی هغه مذهبی افسانوی داستان رانقلوو چې داویستا په یوی وروستی بر ځی «وندیداد» (۱) کی راغلی دی .

(۱) ادبیات مزده سینا (۱۸۱) مخ

«زردشت داهورا مزدا څخه پوښتنه وکړه چې ای مقدسه اودمعنوی نړۍ خالق! له ما څخه پرته دی دبشر په نسل کی دلومړی ځل لپاره له چاسره خبری وکړی او اهورایی زردشتی دین دی چاته وسپاره . هغه وخت ورته اهورا مزدا وویل : چې ای زما پاکه زردشته ! له تانه پرته می لومړی ځل د ښکلی اوبښی رمی خاوند جم سره خبری وکړی او اهورایی زردشتی دین می ده ته وسپاره او ورته می وویل : ای دویو نگهان زویه ښکلیه جمه ! زه دخپل دین له پاره تا تا کیم او ځان چمتو کړه ! ! ښکلی جم ځواب را کړ چې زه ددی وظیفی له پاره غاړه نه شم کینبودلای اوددی کارونه یم . د دین پالنه او خپرونه زما له وسی پوره نه ده .

نوهغه وخت ما ورته وویل چې که چیری زما دین خپرلو او پاللو له پاره چمتونه یی ، نودا غوره گنیم چې زما دنړی (مخلوق) پالنه وکړی اونړی پراخه اوارته کړی اود جهان ساتونکی اوملاتر اوسی . نوهغه وخت ښکلی جم ځواب را کړ چې ومی منله ، زه به ستا جهان وپالم اونړی به پراخه کړم او تل به یی ساتنه او څارنه او حمایت کوم . زما دسلطنت په مهال کی بایدنه سوړ اونه تود بادوالوزی اونه دی مرگ او خپگان وی . نو هغه وخت می ښکلی جم ته دوه شیان ورکړل . یو دزر وغمی (۱) او بله زرینه امسا په دی توگه جم داقتدار خاوند شو .

وروسته دجم په سلطنت دری سوه ژمی تیر شول . ځمکه دوړواولو یو څارویو او خلکو اوسپیو اومرغانو او داورد سرو شغلو څخه ډکه شوه په دی ډول چی په وړ واو سترو څارویو باندی ځای تنگ شو . له هغه وروسته می جم ته خبر ورکړ ورته می وویل : ای دو یو نگهان زویه ښکلیه جمه !

ځمکه دوړ واو لویو څارویو او خلکو اوسپیو اومرغانو او داورد سرو ولمو څخه ډکه شوی ده اود وړواولو یو څارویو له پاره ځای تنگ شوی

(۱) ښاغلی کهزاد دغمی پر ځای د(غویی) کلمه راوړی ده اولیکلی یی دی چی «یوه طلایی امسا او بل داوسپنی غویی چې دسروزرونه جوړ شوی و « زما په گومان پخپله په دغه فقره کی یو مخالفت شته چې داوسپنی غو یی چی دسروزرونه جوړ شوی و ،،، یعنی څه ؟ ځکه دانه شی کیدلای چی هم داوسپنی څخه وی اودهم سروزرنه جوړ شوی وي . په اوستایی متن کی د«سوفار» کلمه راغلی ده چې د«گوتمی» معنی لری اودغلته هم تری دسروزرو گوتمی مراد دی چې دغه دوه شیان عیناً د سلیمان(ع) دداستان سره مطابقت لری .

دی ، نوهغه ووچی جم په ماسپښین کی درناپه لورمخه ورکړه اود لمر په لار روان شو . پخپل طلايي غمی (گوتمی) یی ځمکه وسولوله او خپله طلايي امسايی ورباندی رابښکله اوویي ویل :ای گرانی (دځمکی واکمنی پرینستی) سپندار مډ!مخکی شه اوخپل ځان وغورږوه چی تر څولوی اوواړه څا روی او خلك راونغبستل شی. نوځمکی خپله لمن وغورږوله او یوپه دریمه برخه لویه (اوارته) شوه وړو اولویو څارویو او خلکو دخپلی خوښی سره سم ځای پیدا کړ .

دجم په سلطنت کی ددی سوه نورژمی هم تیرشول .ځمکه بیادلو یو اووړو څارویو اوخلکو اوسپیو او مرغانو اوداورد سرولمبو څخه ډکه شوه او ځای تنگ شو . جم ددی سوه کاله پخوا په څیر نیمه ورځ کی در ناخواته مخه وکړه اودلمر په لار روان شو .

دا واقعه دری ځلی تکراشوی ده او په دریم ځل په آریاویچ کی دوا نگوهی دیتا په غاړه اهورا مزداد نوروايز تا نوسره جرگه وکړه اویماد ښی رمی خاوند دخپلو غوره خلکو سره جرگه وکړه . نواهورا مزدا ورته وویل چی ای دویو نگهان زویه ښکلیه جمه ! په مادی جهان باندی به ډیر سخت ژمی راشی او تباہ کوونکی ساړه به ورسره وی . دوا ورو پوسی به ډیر لوړ غره څخه دڅوارشو (?) په لوړوالی ووریری . دڅار ویو دریمه برخه به مړه شی . په هولناکو سیمو کی (بیدیا واوکو یر ونوکی) دغرونو دپاسه په دروکی دژمی نه دمخه دغه هیواد ورشوگا نی لری . کله چی واورى ویلی شوی نوډیری او به به راوانی شی اودا نړی داوسیدنی وړنه ښکاری . نوددی پیښی دراتگ له کبله یو باغ (واره Vara) جوړ کړی چی له هری خوا څخه دیو اسپ دځفا ستی په اندازه اوږده (لوړه) وی. هلته دوړ واو لویو څارویو خلکو او سپیو او مرغانو او داورد سرولمبو تخم په کی راغونډ کړه . داېن(واره Vara) چې هره خوایی دیوها سر(زرقدمونه) په اندازه وی دخلکو دا ستوگنی له پاره اوږده وی . هلته څړځایو نه پیدا کړه . کوډغالی (د ځمکی خونى) بالا خانى او کړکی والی خونى جوړی کړه . داسی سړی او ښځی هلته راټول کړه چې دځمکی په مخ ډیر غوره او ډیر ښکلی اوپی مخی وی . همدا راز دداسی څارویو او حیواناتو تخمونه راغونډ کړه چې ترټولو لوی ، ښه اوښایسته وی . دبوټو څخه هغه چې ښه لوړ او ښه بوی ولری اودخورا کونو څخه هغه چې ډیر خواږه خوندو روی تخمونه یی هلته وساته اودا تخمونه چې هررازوی یوه جوړه یی هلته راوړه .

تر څو په هغه ټوله موده کي چي خلک په واره کي او سپر
ي دغه تخمونه وراسته او خراب نه شي . هغه کسان چي ناقص دي لکه
: ليوني کړوپ او پيس وي يا هغه څوک چي کوم يو اهریمني ناروغی او

افت په کي وليدل شي بايد چي واري ته را داخل نه شي . ددی سيمي
(بن) په لوړه برخه کي نه خيابانه (کوڅي) په منځني برخه کي شپږخيا با
نه او په وړه يا دريمه برخه کي دري خيابانه جوړ کړه . دلوي اولوړي
سيمي په برخه کي يوزر نارينه اوښځي په منځني کي شپږ سوه او په
وړه برخه کي دري سوه استوگن کړه . داگډرونه ټول په طلايي غمي په
نڅبنه کړه او دواړه له پاره يوورجوړ کړه چي رڼا په کي راننوخی

جم له ځان سره سوچ وکړ چي زه به څنگه دغسي واره چي اهورا
مزدا وويل جوړه کړم اهورا مزدا وويل : اي دويو نگهان زويه ښکليه جمه !
ځمکه پخپله پونده راوگروه وروسته يي پخپلولا سونو واغږه لکه
څنگه يي چي اوس خلک اغږي . نو هغه وخت جمشيد لکه څنگه چي ورته
اهورا مزدا وويل وکړل او واره يي جوړه کړه . واره او لوی څاروی
خلک ، بوټي او غذاگاني يي په کي راغونډ کړل .

داستان او سطره يولږ څه نور هم دوام لري مگر موږ يي دهغي برخي
سره کار نه لرو او يوازي دهمدي تيرو شو يو عباراتو په څيرنه اکتفا کوو:

۱ - ددي داستان څخه داسي وخت اټکلېږي چي هغه وخت ديو لوی طو
فان خبرورکول کيږي چي دنوح (ع) دطوفان سره ورته والی لري ، مگر
دنوح په طوفان کي بيړي دنجات اوخوندي پاتي کيدو ځان بلل شوی دی
حال دا چي دلته ديو طبيعي ماحول او استوگنځي څخه يو مصنوعي مدني
حالت ته انتقال ليدل کيږي . له بلي خواد يما دامسا اوگوتمي افسانه د
سليمان (ع) دامسال اوگوتمي دحکایت سره ورته والی لري . موږ ددغودوه
دينو نو تر منځ دتشابه ټکي ليدلای شو .

۲ - ددغي واري او استوگنځي او ديماستاينه اونمانځنه موږ په ویدی سر
ودونو کي هم ليدلای شو چي لنډه يادونه يي دمخه تيره شوه اودلته يي تکرار لا
زم نه دی .

۳ - دغي واري ته که څه هم افسانوي مذهبي رنگ ورکړ شوی دی ، مگر
دايو حقيقت دی چي دهرملت لرغوني روايات اوحکايات چي واقعيت هم ولري
دماورأ الطبيعي او افسانوي مواد وسره ګډ شوی وي اوموږ يي دډيرو
دلایلو په موجوديت سره يوواقعيت بولو او لازم نه دی چي نور دلایل
دلته راوړو ! دمخه هم په دې برخه کي کافي اولازم معلومات ورکړ شوي
دي .

۴- ددی داستان دمتن څخه داسی معلومیږي چی دوی دختیځ (اریانا و یجه) څخه دغرب لورته تللی دی اوداخای حتماً دبلخ سیمه ده ، مگرزما پخپل گومان دغه واره داوسنی بلخ ځای نه وه ، بلکې دغه ځای داو سنی بلخ جنوب ته دبلخ دسیند پرغاړه داوسنی دیهدادی دکلی پرځای ؤ ، ځکه چی په اویستایی متن کی دوارې کوڅی د«دیهه» په لفظ یا شوی دی چی معنی یی استوگنځی یاکوڅه ده . دیهدادی کلمه عیناً ددادیانو (پیش دادیانو) یعنی هماغو حاکمانو او امیرانو کلی یاکوڅه معنی لری . اوسنی بلخ دکرنی دانکشاف دورووستی پراخی مرحلی مولوددی، ځکه

چی هغه وخت نه دومره وخت واونه کرنی دومره انکشاف کړی ؤ چی (۱۸) نهرونه دې وویستل شی . بلکی دا چی یمادبني رمی دځاوندپه صفت یاد شوی دی دیوې پوونده قبیلې دمشر نمایندګی کوی او دغه حکایت دکرنی او پراخو ښاری ودانیوسره دبلدیت دلومړنی مرحلی څرګندو نه کوی . له بلی خوا داخبره منطق ته نژدی ښکاري چی دوی لومړی په هغو سیمو کی استوګنه کوله چی سیند به ورسره نژدې ؤ . له بله پلوه په دغه افسانه کی دویالی اوږ دوالی زرقدمه ښودل شوی دی ، نود بلخ دسیند او اوسنی بلخ دښار ترمنځ زښت ډیر واټن موجود دی .

۵- ددې افسانې څخه داسی ښکاري چی دطبیعی نباتاتو په روز نه اودو حشی حیواناتو په ایل کولو کی دوی یو څه پرمختګ کړی ؤ اوهمدا علت دی چی دغه باغ دختیځو اریایانو په نزد چی هغه وخت یو فوق العاده ا عجازی کار ؤ او دومره اهمیت یی درلوده چی ددردوس خطاب یی ورته کړی اوهلته دخپلو مړیو دارواګانو په لیږ لوسپار ښتنه کوي . ددې له پاره چی د دوی مړی هم خوشحال وی، نو روحانیو نو به په خاصو مرا سمو هغه ویدی سرودونه دمړی دتابوت دپاسه ویل چی دریشیانو له خوا ویل شوی اودهمدې منظور له پاره تخصیص ورکړ شوی ؤ . په سمه توګه ددې استوګنځی دټاکلو په برخه کی ډیر مشکلات وجود لری ، مګر دومره ویلای شو چی دوی داریانا ویجه څخه (چی موږ یی په ا ټکلی توګه دبدخشان کومه سیمه یاد امو اوسیر دریا تر منځ کوم ځای ګڼو) دغرب خواته لاړل اودا ځای دځینو نورو دلایلو په بنا باید حتماً د بلخ دسیند غاړه وی .

دهغه وخت داریایانو په نزد څوغرونو اوسیند ونوډیر تقدس درلود چی ټول یی داوسنی افغانستان په شمالی (هندوکش لړۍ) او جنوب غر بی برخو کی موجود دی چی مفصل بحث به یی وروسته راشی ، مګر دلته دغه یوه خبره لازمه بولم چی د افغانستان شمالی سیمی او جنوب

غربي برخي يوتر بله سره مستقيم ارتباط لري او داوستا دمتونو له مخي دا څرگنده بريښي چي دبلخ کندهار ، سيستان ، زابل اوهرات اريايانو يو تربله يوه گډه اتحاديه درلوه او ددغو خلکو تر منځ دزردشت د ظهور تروخته پورې پاڅه علايق موجود وودا اټکل ښايي حقيقت ولري چي دغه سيمي ديو واحد اجتماعي شكيل لاندې اداره کيدلي .

موږ تراوسه پورې بلخ اوباختر اريايانو ديوازيني مرکز په توگه پيژنو ، مگر زه شخصاً عقیده لرم چي دوي په سيستان کي يوبل مرکز هم درلود چي دوي به دژمي له پاره ترې لار اخيست اوداسي گومان کيږي چي دوي به دپسرلي په وخت کي په نظمه توگه دخپلومالو نو سره يو ځای شمالي صفحاتوته راتلل او کله يي چي دمنی په موسم کي خپلي ځمکي وکرلي نوبيا به دجنوب غربر خوا روان شول .

زه دغه ادعا ځکه کوم چي دبلخ و سيستان (جنوب غربي ټولي سيمي) تر منځ دومره روابط موجود ووچي دغه وخت داريايانو داشخاصو او طبيعي ماحول نومونه دومره سرد او مخلوط دي چي ډير پوهان يي حيران کړي او حتي داشتباه سره خامخ کړي دي . کله چي دافغانستان په شمالي صفحاتو کي دکوم سيند نوم پيدا کړي او ځای يي وټاکي ور سره يو ځای بل سيند هم په هماغه سيمه کي لټوي اوداوستايي متونود جغرافيايي موقعيت سره چي دوي گومان کړي سيند موافقت ونه لري ، نو فوراً يي حکم کړي دي چي دغه به کوم افسانوي سيند ياغروي .

زه به ددغی عقیده په رڼاکسي هڅه وکړم چي دغه نومونه په همدغو سيمو کي وټاکم. ديمارواره) Vara په اوستايي متونو کي هم ډير ځله استعمال شوې ده اودهمدې مفهوم له کبله دوي يو خاص ايزت (پربښته يارب النوع) ته عقیده لرله او په اوستاکي خسترثير په (Xsathra

Vairya) ياد شوی دی چي معنی يي ښکلي هيواد او ښايسته مملکت دی . دايوتل ترتله اهورايي ملک گڼل شوی اوعالی جنت بلل شوی دی، تردی پورې چي دوي عقیده درلوده چي هغه داهورا مزدا اوپربښتگانو ټا ټوبي دی .

دهمدی ايزت په قدرت کي خدايي عزت اوشاهی جلال دی ، همدغه دفلزاتو ساتونکی او دعدالت حامی بلل کیده .

ديما ياجمشيد په برخه کي طبري هم ډير څه ويلي دي ، مگرد افساني حيثيت لري .

مگر موږ د موضوع دارتباط له مخې دغه يوه فقره يې رااخلو چې ښايي دضحاك (داوستاژي دهاك) له لاسه ژوبل شو او په ټپي صورت زابل (زاوړ) ته وتښتيد او دهغه ځای دباچا لوري وکړه او دهغې نه يې زوی پيدا شو . په پای کې وايي چې ښادزابل باچاهم وشاره او دچين دسيند په غاړه دضحاك لښکر وديوې ونی په ډډکې پيدا کړ او دسپيتورا (سپين توري) نومی شخص له لاسه ووژل شو. يا په اړه باندې دونی سره يوځای اړه کړی شو . موږ اوس دلته دهغونورو اريايي مشرانو او هغو غير اريا يي واکمنانو يادونه لازمه گڼو چې داريایي تمدن په تعميری يا تخريبي برخه کې يې اغيزه درلوده .

ضحاك - ياژي دهاكه

لكه څنگه چې په اريايي ياد داشتونو او اساطيرو کې دښا نوم افسانوی ښه پيدا کړې ده دضحاك دويم شخص دی چې دښا او داريایانو دتمدن او کلتور ديو مخالف عنصر په توگه افسانوی حيثيت پيدا کړی دی چې کله يې ور ته داژدها خطاب کړی او کله يې داهريمن يو فاسد استازی بللی دی . په لنډ ډول ويلای شو چې ددغه شخص دمنسوب قوم له لاسه يو ځل دښا په وخت کې اريايي تمدن ړنگ شوی او دغه اريايي ټولنه تالا ترغی شوې ده . ځينو مورخينو دغه شخص او قوم يې غربي ، چاکلداني ، چاشو ري او ځينو کړدان بللی دی . که چيرې ددې شخص په باره کې دموږ ځينو ټول نظريات راغونډ کړو نو موضوع بلې خواته ځي او ډير اوږدوا لی مومي مگر زه پخپله عقیده لرم چې دهمدی سيمي دکوم بومي قوم رئيس او مشر و چې اريايان ورسره دښا په وخت کې دور شوگانو ډير اختيا په مسئله کې دخونړی اختلاف سره مخامخ شوی دی . له بلې خوا دزابل باچا ته دښا پناه وروړل سړی ته دوه نکتې ورپه گوته کوی :

۱- دښا په وخت کې په اريايي نورو قومونو کې ځای پر ځای واړه ځمکوالی مرکزونه موجود وو او ښاخپلو قومي قوتونو ته پناه وړی ده .

۲- دزابل دنوم څخه داسی ښکاری چې دغه جگړې دافغانستان په جنوب غربي برخو کې پېښی شوې دی او زموږ پخوانی خبره تحقق مومي . په اوستايي متونو کې دضحاك ځای (بوري Bawri) ښودل شوی دی

او خلکو ترې بابل يا بابا بيلون جوړ کړی دی . مگر زه عقیده لرم چې دغه بوري بابل نه دی بلکې داوسنۍ بلوچستان سيستان ته نژدی کومه

سیمه ده . ځکه په دغه سیمه کې داریایانو څخه لاپخوايو مدنیت موجود و او اریایان ډیر ديو اوغیر بومی خلکو په څیر هلته ورغلي دي . که څه هم زه پوره عقیده او کامل مواده لاس کې نه لرم ، مگر گومان کوم چې اریایان ډیره موده له دغو ځایونو څخه بیرته راشپړل شوی اود فریدون تر عصره پورې بیا هلته تللی نه دی ، مگر کله چې فریدون یا تريتو نه د قدرت خاوند کېږي نو دغه بومی قبایل دافغانستان دجنوب او غرب څخه شړي او پر ځای یی اریایی اقوام بیرته میشته کېږي .

له بلی خوا په بندهش کې دفریدون دنسب سلسله داسی یاده شوې ده چې په لسم پښت کېما ته رسیږي او دهغه مسقطا لراس او دزیریدلو ځای دخزر دبحیرې جنوبی برخی بولی . نوکه دغه نسب نامه اود مسقط الراس دټاکلو ځای حقیقت ولری ، نو اټکل کېږي چې اریایی قبایل دنورو بومی قبایلو له لاسه تقریباً (۲-۳) سوه کاله دجنوب څخه بیرته دشمال په لور مهاجرت ته مجبور شوی اوبیادفریدون په عصر کې بیرته مرکزي اریایان دجنوب خواته مهاجرت کوي او خپلو پخوانیو ورشو گانو ته رسیږي او دخپلو فتوحاتو لمن لاپسی اوږدوی .

فریدون :

په اوستا کې دغه نوم دتری تونا Trae-tona) په نامه یاد شوی دی اوبیا وروسته ورڅخه فریدون جوړ شوی دی . ښاغلی احمد علی کهزاد دغه شخص دپیشدادې دکورنی څخه گڼلی دی او وایی چې دیما څخه وروسته په پیشدادې سلطنت باندې کښیناست .

ددې شخص اهمیت له دې کبله زښت ډیر دی چې دهغیر اریایی عناصر داریایی قلمرو څخه ویستلی اود اریایانو پخوانی برم یی بیرته راژوندی کړی دی . ده دزیریدلو ځای د(ورینه Varena په نامه یاد شوی دی چی ځینو مستشرقینو دغه ځای دیلم یاگیلان بللی دی . په پهلوی کې دغه ځای (ورنيك) یاد شوی دی مگر زه گومان نه کوم چی ورینه یاورنيك دی له بلخه دومره لیری پروت وی . که څه هم ددغه ځای ټاکل یو مشکل کار دی . مگر دومره ویلای شو چی دغه ځای باید دبلخ دسیند جنوب اویاجنوب غرب خواته کوم غرنی ځای وی اود بلخ دولايت دالبرز دغره په جنوبی لمنو کې دکومی سیمی نوم وی .

گرشاسپ :

دبندهش دروايت له مخي (۱) گرشاسپ په اووم پښت کي فریدون ته رسيږي او بيا ددغي کورنۍ دسلطنت ځای زابلستان ښيي . دغه لړۍ چې درستم نیکونه دی په پای کی یی دنسب شجره یماته رسيږي . ددې شخص داسلا فواو اخلافو دنومونو سره د«سام» او «نريمان» کلمی هم راوړل کیږي . لکه سام گرشاسپ ، رستم نريمان اوداسی نور .

دغه شخص هم دپيشدادیانو له جملی څخه گڼل شوی دی اودمزرده یسنا په حواله په ونديدادکی دگرشاسپ ، پلار دیوپاخه طبیب او دار وگر په توگه ښودل شوی دی . په اوستایي متونو کی دگر شاسپ پلارد «تريته Tritta» په نامه بلل شوی دی . وایی چی تريتا دریم سړی دی چې دسوما شراب یی جوړکړل ، نو په عوض کی ورته دوه زامن ورکړل شول چې یواورواخش Aurvakhsh

نومیده او قانون جوړ وونکی اوډیرهوښار شخص و . دده قوانین به په اجتماعی سلوک کی عملی کیدل او بل زوی یی همدغه گرشاسپ دی چی زړور او ښکلی و . او رواخشد گومان له مخی دوخت دباچاهیتاسپ له خوا وژل شوی دی او گرشاسپ همدغه باچاد ورور په کسات وژلی او پرځای یی ناست دی . هیتاسپ دطلایی تاج خاوند بلل شوی دی .

دابان یشت په یوه فقره کی داسی راغلی دی چې «گرشاسپ نريمان دپیشینکه سیند پر غاړه داو بودرب النوع اناهیتا یا ناهید له پاره سل اسونه ، زرغوايان اولس زره پسونه قربانی کړل چې تر څوپه «گندروه» طلایی ښنگری باندی دواوروکش دسیند پر غاړه غالب شم» د فردوسی په شهنامه کی گندروه دگندرب په املا راغلی دی اودضحاک وزیر بلل شوی دی . موږ دپورته څو جملو څخه دغه نتایج اخیستلای شو چې په لنډ ډول ویل کیږي .

۱- دبلخی پیشدادیانو استوگنځی یوازې بلخ نه ؤ ، بلکی دافغانستان په جنوب غربی او غزنی برخو کی یی هم خپل قدرت ټینگ کړی و او زموږ دتیرې یادونی له مخی د دوی دژمی یا په بل عبارت دنیمايي کال استوگنځی ؤ .

۲- دغه وخت دغه ټولنه اوقوم دتمدن یوې داسی مرحلی ته رسیدلی وه چی تجملی وسایل هم په کی عام شوی او رایج شوی وو او په

(۱) ادبیات مزده یسنا - ۱۹۸ مخ

سیاسی او اجتماعی لحاظ یی پوره پرمختګ کړی ؤ . دقانون دجوړ لو او اجتماعی اصلاحاتو له پاره یو خاص ضرورت پیدا شوی ؤ . له دې څخه داسی ښکاری چی په مذهبی اصولو او دیني قوانینو برسیره دوی یوشمیر نورو قوانینوته هم اړتیا پیدا کړې وه او اورواخش ښایی دیو مقنن په توګه دهیتاسپ باچا دخپل سړیو اوعیاشیو په لارکی خنډشوی وې اوهیتا سپ دهغه وژلو ته اقدام کړی وی. که څه هم هیتاسپ یولوی اریایی مقنن وژلی دی ، مګر بیا هم په هیڅ ځای کی دده غندنه نه ده ویل شوې ، نو له دې څخه داسی ښکاری چې هیتاسپ هم دپیشدایانو له جملی څخه ؤ او ګرشاسپ ته دخپل اقتدار دلوړ ولوله پاره دورورد مرګ یوه ښه پلمه په لاس ورغلی وه، اوپه پای کی یی هیتاسپ وژلی او داریایی ټولنی مشری یی خپل ځان ته کړې وه .

۳- څرنګه چی دلته موږ دګندروه مقام اواستوګنځی دسیستان دهامون (واوروکش) پرغاړه ګورو اوله بلې خوا دغه شخص دضحاك وزیر یادشوی دی . نو موږ دضحاك په برخه کی داسی فکر کوو چی ګندروه اوضحاك دواړه ددغی سیمی دبومی قوم مشران او حاکمان وو ، نوکه چیری دغه اټکل سم وی ، ضحاك دیو غیر اریایی قوم باچامشرو چې نه عربی نه کلدانی اونه دبابل اوسیدونکی اود (بوری) سیمه هم داوسنی افغانستان په جنوب غر بی سرحدی برخه کی دکوم ځای نوم ؤ چی دسیستان دغدير سره نژدی موقعیت لری .

له بلې خوا په ښکاره توګه په ابان یشت کی راغلی دی چې ګرشاسپ دپیشینګه سیند په غاړه داناھیتا (ناهید) له پاره لویه قربانی اونذرو کړ ، نود پیشینګه نوم اوس هم دپشین یا پیشین (Pshin) په نامه ژوندی دی اویوه لویه صحرا ده چې سوری (۵۰) کیلومتره او طول یی تقریباً (۸۰) کیلو متروته رسیږی او دمالونو دپوولوله پاره یوه غوره ور شوده .

ګرشاسپ په اوستایی متونو کی ډیر ښکلی اودیو خارق العاده زړور او پهلوان انسان په څیر ښودل شوی دی . ددې باچا دسلطنت حدود ترکا بله پورې رارسیدلی وو اوپه کابل کی دیوې ښایسته ښځی دعشق په دام کی کښیوتلو قصه یی په اوستایی متونو کی راغلی ده. دکابل پخوانی نوم په اوستا کی (واکرته) یاد شوی او په پهلوي کې دغه نوم په کاپول ترجمه شوی دی .

دغه داریایانو خارق العاده مشربیرته په پشین کی دیونفرله خوا

وژل شوی اوهماغلته پروت دی اودوی عقیده درلوده چی کله ضحاک بیارا ژوندی شی ، نودوی به ورسره سم راژوندی کیږی او بیا به یی وژ نی گرشاسپ مجموعاً پنځه خارق العاده کارونه سرته رسولی دی چې دیو نان دهرکل (Heracies) دکارونوپه څیر دی .

دغیر اریایی قبایلو سره دجنگونو نه وروسته دمرکزې باختريانو یولړ شخړې دنورو اریایی قبایلو سره هم راغلی دی او وروسته دغه اریایی قبایل دبلخی یا باختري دولت ډیر کلک سری رقیبان بلل شوی دی . په اوستایی اوپهلوی متونو کی دغه ټول قبایل دتورانیانو په نامه بلل شوی دی . دغه دتورا - یاتوران نوم دزردشتی عصر دنومونو څخه دی چی په مذهبی لحاظ یی دغیر زردشتی دین دپیروانو له پاره ټاکلی دی . ټول هغه قبایل په دغه نوم یادشوی دی چی زردشتی دین یی منلی نه و . ځکه چې موږ په تیروپانو کی ولیدل چې دبلخ پیشدادیانو د سیستان سره نه شلیدونکی علایق درلودل اودسیستان ښار دسیستان دتا ریخ په حواله گرشاسپ جوړ کړی دی اودغه خلق دبلخی قبایلو نژدی عزیزان او خپلوان وو ، مگر کله چې دگشتاسپ په عصر کی دزردشت ددین دعوت نه منی نودوی هم دتورانیانو په نامه یعنی دغیر زردشتی یالرغونو عقاید وپیروان بلل شوی دی .

که څه هم ځینو مورخینو د بلخ دولت یوه لویه امپراتوری بللی ده او حدود یی په ډیرو لیرو سیمو کی ټاکي اوبلخ دیوی منظمی امپراتوری مرکز بولی ، مگردغه لیکنی او افکار د اوستایی متونو دمطالعی له مخی کوم حقیقت نه لرې ، ځکه چې په هغه وخت کی لا اریایانو د اجتماعی ، اقتصادی او سیاسی اړخونوله خوادومره پرمختگ کړی نه و چې یوه لویه امپراتوری تشکیله کړی بلکه دپیشدادی او کیانی باچایانو عصر یو داسی وخت و چې دوی په سلو کی ترپنځوس زیات مالدارن وو اوځای پر ځای یی واړه ملوک الطوائفی قوتونه او تشکیلات جوړ کړی وو چې موږ یی دمعلوماتو دنشتوالی له کبله پوره شمیرلای نه شو مگر دومره و یلای شو چې داموسیند به نه پورې هم دوه دری وړې باچهی وې اودبلخ نه پرته دافغانستان په جنوب غرب اوشمال غرب کی نور قبیلوي لوی قوتونه موجود و چې دبلخ د دولت رقیبان وو .

افراسياب

افراسياب هم داريایانو يوشهوراو قوی شخص ؤ چې دکیانی یا کاوی کورنی ډیر کلک او شدید رقیب ؤ. دا شخص په اوستایي متونو اوشاهنا مه کی تورانی بلل شوی دی. په ځینو نسب لیکنو کی دی دفریدون له نسله ګڼل شوی دی مګر دا دنسب شجره یوڅه افسانوی رنگ لری او حقیقت تری لاس ته نه راځی.

بیا هم دوه نکتي زموږ مخی ته ودریږی - لومړی داچې په مرکزی ار یایانو کی انشعاب راغلی اودوه برخی شوی دی اولکه څنګه چې دمخه موو لیدل چې هیتاسپ دګرشاسپ له لاسه و وژل شو او سلطنت یی ونیو نوموږ له دغه ځایه داريایانو په منځ کی د اختلافاتو نښی او بیلګی ګورو. بنایي چې دغه اختلافات داخلي وی اود مرکزی

اریایانو د متمدنو او کوچی قبایلو ترمنځ شخړې پیښی شوی وی. دویم داچې ددوی د ګاونډیو عزیزانو قبایلو او بلخی دولت تر منځ ډیر کلک اختلاف پیدا شوی وی اودغه اختلافات هم اکثراً د اقتصادي موضوع ګانولکه ورشو ګانو ځمکو یا حیواناتو څخه را پیدا شوی وې.

بده نه ده چې دغه موضوع داوستایي اوشاهنامو د متن له مخی وڅیړو. په اوستا کی دافراسياب نوم فرنگر سینه (Farangra Saena) راغلی

دی په پهلوی کی فراسياك او په شاهنامه کی افراسياب ذکر شوی دی. که څه هم موږ دافراسياب او کیانی کورنی دجنگو نودځای اود افراسياب داستو ګنځی ځایونه په دغه وخت کی پوره ټاکلی نه شو، مګر بیا هم دځایو نو هغه نومونه له نظره تیر ووچي په لرغونی متونو کی یاد شوی دی. دافراسياب استوګنځی د «کنګ دژ» په نامه یو ځای کی ښودل شوی دی

اوبیا وروسته دکیانی کورنی دلښکرو له لاسه د «خنجست - چه چست» د سیند په غاړه نیول شوی او وژل شوی دی. اوس به وګورو چې دغه ځایونه چیري دی. په اوستایي لرغونو او وروستنیو متونو کی دافراسياب او سیاوش (سیاورشن) دجګړو ځای پر ځای ذکر راغلی دی او یو ځای داسی هم ویل شوی چې دسیاوش زوی کیخسرو هم دده له لاسه په جګړه کی نیول شوی او بندی شوی ؤ. پلاریی سیاوش دافراسياب له لاسه وژل شوی دی.

دځینو مستشرقینو او ایرانی لیکوالو په منابعو او اثارو کی د «خنجست» سیند دارمه په نامه بلل شوی دی. اوداوسنی ایران په خاوره کی یی بللی دی مګر دکنګ دژد ځای په ټا

کلو کی حیران شوی او هغه یی په خوارزم کی گڼلی دی .
 حال دا چې غه دواړه نومونه اوس هم په افغانستان کی ژوندی دی
 او که دهغو مبالغو څخه تیر شو چې په پخوانیو متونو کی یی د «کنگ دژ»
 یا «خنجست» د سیند د عظیم بنودلو له پاره راوړل شوی دی نو دوه احتمال
 موجود دی .

۱ دغه کنگ د افغانستان په جنوب غربی برخو کی دکوم ځای نوم دی چې
 هلته کومه شاهي ودانی جوړه شوی وه. د دژ، دیز، دیس، ویس. کلمات دو
 دانی معنی لری . په غه نوم اوس هم د نیمروز په ولایت پورې مربوط
 یوه اولسوالی شته چې کنگ بلله کیږی اودغه لرغونی نوم یی تراوسه
 پوری ساتلی دی . څرنګه چې په تیرو مخونو کی مویلیدل چې د مرکزي
 اریایانو داستوګنی یو مهم ځای د سیستان فراه نیمروز او کند هار
 جنوب غربی سیمه دی دغه اولسوالی د خاشرود د سیند په څنګ کی ده . نو
 دلته موږ اټکل کولای شو چې دغه ودانی په همدغه کنگ کی وه او د
 خنجست یا چنجست د سیند څخه همدغه د خاشرود د سیند مقصد دی ، یا په
 بل عبارت د خاشرود د سیند پخوانی نوم خنجست دی .

کیانی سلطنت پردغه ځای مسلط ؤ او همدغله یی کومه شاهي ودانی
 لرله چې یو تر بله یی سره ډیره فاصله په منځ کی نه وه ، ځکه چې په
 لرغونو متونو کی داسی راغلی دی چې د کیخسرو له لاسه افراسیاب و
 تښتید او په یو غار کی پټ شو ، مګر یو سپین ږیری عابدولید او هغه د کیخسرو
 و افسرانو ته خبر ورکړ او هغوی فوراً راغلل او افراسیاب یی ونیو اودسیا
 وش په کسات کی یی مړ کړ .

دویم احتمال دادی چې کنگ دژ داوسنی کندز لرغونی نوم وی چې
 لکه دمخه مو وویل چې دغه ځای د ساکی قبایلو معبرو . نودلته ساکی
 قبایلو کومه وړه پادشاهی لرله اود پامیر د غرونو لړی او ورشوګانو ته
 د مرکزي اریایانو د مالو نو او خلکو خنډ شوی دی . بنایي دغلته کوم
 قوی شاهي بالاحصار موجود و چې د افراسیاب له تښتې نه وروسته دکیا
 نی سلطنتی کورنی لاس ته ورغلی دی . لکه څنګه چې دیما (واری) د
 دوی په نزد د جنت حیثیت درلود په همدې ډول دغه کنگ دژ هم ددوی په
 نظر یو ارض موعود اود جنت په څیر د ښکلی ځای په توګه تقدس درلود.
 بنایي ساکی قبایل داموسیند چې ددوی تر منځ یو طبیعي سرحدو راتیر شوی
 او دغه ځای یی نیولی وی .

له بله پلوه د خنجست کلمه اوس هم د خنجان په بڼه موجوده ده
 او همدغه د خنجان سیند دی چې کندوز ته رسیږی . امکان لری چې لر
 غونی کنگ دژ داوسنی کندوز څخه څو میله لری ؤ . په تاریخ طبری

اود فردوسی په شهنامه کی دغه پېښی ډیری مفصلی راغلی مگر افسانوی بڼه لری .

کیانیان - یا کاویان

د کاوه - یا کوی کلمه په ویدی سرودونو کی هم راغلی ده او مقصد تری هم دغه کورنی ده اود کیکاوس نوم په «کاوه یوسانا» یادوی . داسی بریښی چې لایه په دغه وخت کی هم ویدی او مرکزی قبایل سره جلاشوی نه وو .

دلرغونو متونو څخه داسی ښکاری چې دغه کورنی دافغانستان په جنوب غربی سیمو ، غالباً دکندهارشا اوخوا سیمو کی اوسید له . ددې سلسلی موسس کیقباد دی چې په اوستا کی د«کاوی کواتا» په بڼه یاد شوی دی . دکیقباد یاکی کوات په برخه کی چې څنگه پاچهی ته ورسید داسی افسانه موجوده ده . کی کوات دالبرز دغره (دمزار او بلخ جنوبی غره) په لمن کی خپلی رمی پوولی او دډیرو مالونو خاوند وده په وخت کی بل باچا نه ؤ . ښایی چې په دغه وخت کی اریایی تاج اوتخت تش پاتی وو ، نوددې احساس کیده چې دوی بایدیو واکمن او مشرو لری . ددې له پاره چې دده سلطنت ته روحانی بڼه ورکړی - نو داسی افسانوی روایت دی چې یودوه سپین بازونه راغلل چې یود سروزرو تاج یی په منگو لو کی نیولی ؤ اودهمدی غره په لمن کی یی دکی کوباد په سرباندې کیښود . نور شپانه پری راټول شول اودی یی په بلخ کی په پاچهی وټاکه دغه دبازا نوراتگ اودتاج راوړل یوخدایی لطف بلل شوی اوپه اوستایی متو نوکی د«کیانم هوارنیم» په نامه ملقب شوی چی معنی یی «کیانی غوره رڼا» ده چې هرچاته نه حاصلیری . دغه اصطلاح اوس هم په پښتنو کی ژوندی ده اوهغه څوک چی دشان او برم خاوندوی نوداقبال او طالع او بخت خاوندی گڼی او وایی چې په تندی کی یی رڼا ځلیری یعنی دبرم شان اوشوکت خاوند دی .

په دې افسانه کی دوه ټکی ډیر مهم دی . یودا چې تردې وخته پورې ښاری او پوونده ژوند سره ډیر جلاشوی نه وو او دښاری او کوچی قبایلو تر منځ کله اجتماعی اړیکی موجود وواو یو شپون هم باچا کیدلای شو . دویم داچې په اقتصادی لحاظ ددوی ژوند دومره پر مختگ کړی نه و چې یوه ځانگړی متکی پر نفس ښاری ټولنه منځ ته راشی اود کلیوا لی کوچیانی ژوند څخه مستقله اوجلا وی .

ددې کورنۍ دباچهانو نور نومونه هم په پخوانیو متونو کې ذکر شوی دی مگر دومره شهرت نه لری بنایي چې دقبایلي اړودور له کبله ددومره قدرت خاوندان شوی نه وی . په دوی کې یوازې دکی کوباد لمسی ، یعنی کی کاوس د شهرت خاوند شوی دی او په ویدی سردونو کې هم «کاوه یوسا» یاد شوی دی .

په ابان یشت کی دانا هیتا رب النوع له پاره دارزیفیه غره دپاسه دده قربانی یاده شوې ده او ددې قربانی په عوض کی یی ورڅخه دباچهی قدرت غوښتنه کړی او انا هیتا هم دده دا غوښتنه ومنله اودی د«هوورینو» خاوند شو .

ارزیفیه ښاغلی کهزاد دالبرز کومه څوکه گنېلی ده ، مگر زه عقیده لرم چې ارزیفیه د«ارزهی» دولايت غردی . ارزهی دارغونو متونو د جغر افیایي موقعیت له مخی اغلباً ارزگان دی چی دزمانی په تیریدو سره د «ارزهی» مفرد شکل څخه دارز گان شکل جوړ شوی دی .

کاوی سیاورشن

یا

سیاوش

دغه شخص دکیکاوس نه وروسته دمرکزې اریایانو باچا شوی دی او گومان کیږی چی دی به دکیکاوس زوی وې . همدغه شخص چې دکنگ دژمانی ورته منسوبه ده او داساطیرو له مخی ده جوړه کړې ده چی بحث یی دمخه تیر شو . افراسیاب دغه مائی په زور نیولی ده او سیاوش دده له لاسه وژل شوی دی . لکه چې دمخه مو ویلی دی هغه اریایان چې د تورانیا نو په نامه یادیدل د بلخ ددولت په نسبت په کلتوری لحاظ وروسته پاته وو، مگر د بشری اوقبیلولی قدرت له مخی هیڅ کم نه وو ، بلکی دبلخ ددولت رقیبان اوددوی په ځمکویی تعرضونه هم کول . دافراسیاب او سیاوش په عصر کی ددغو قبایلو سخت مخالفتونه لیدل کیږی . که څه هم ښاغلی کهزاد او پور داود دواړه په دې عقیده دی چی دکنگ دژمانی دامود سیند په شمالی سیهو، یعنی اوسنی خیوه کی وه ، مگر زه عقیده لرم چې دغه مائی داوسنی افغانستان په داخلی حدودو کی وه او بحث یی دمخه تیر شوی دی .

کاوہ هوسر اوا - يا کيخسرو

دا شخص دسياوش زوی او هغه کس دی چي دافراسياب تورانی څخه یی دخپل پلار کسات اخیستی دی اوافراسياب یی دخنجست سیند په غاړه نیولی او بیایي وژلی دی . ددغه باچا په وخت کی داریانا حدود وپراختیا موندلی ده او تورانیان یی دهغو یځایونو څخه شړلی دی چي دسياوش په وخت کی یی نیولی وو . اوپه اریایي اساطیرو کی دپوره شهرت خاوند دی . په یشټو نوکی ډیر ځله دده نوم یاد شوی دی اودانا هیتا رب النوع له پاره دده بی ساري قرباني ډیرې ستایل شوی دی .

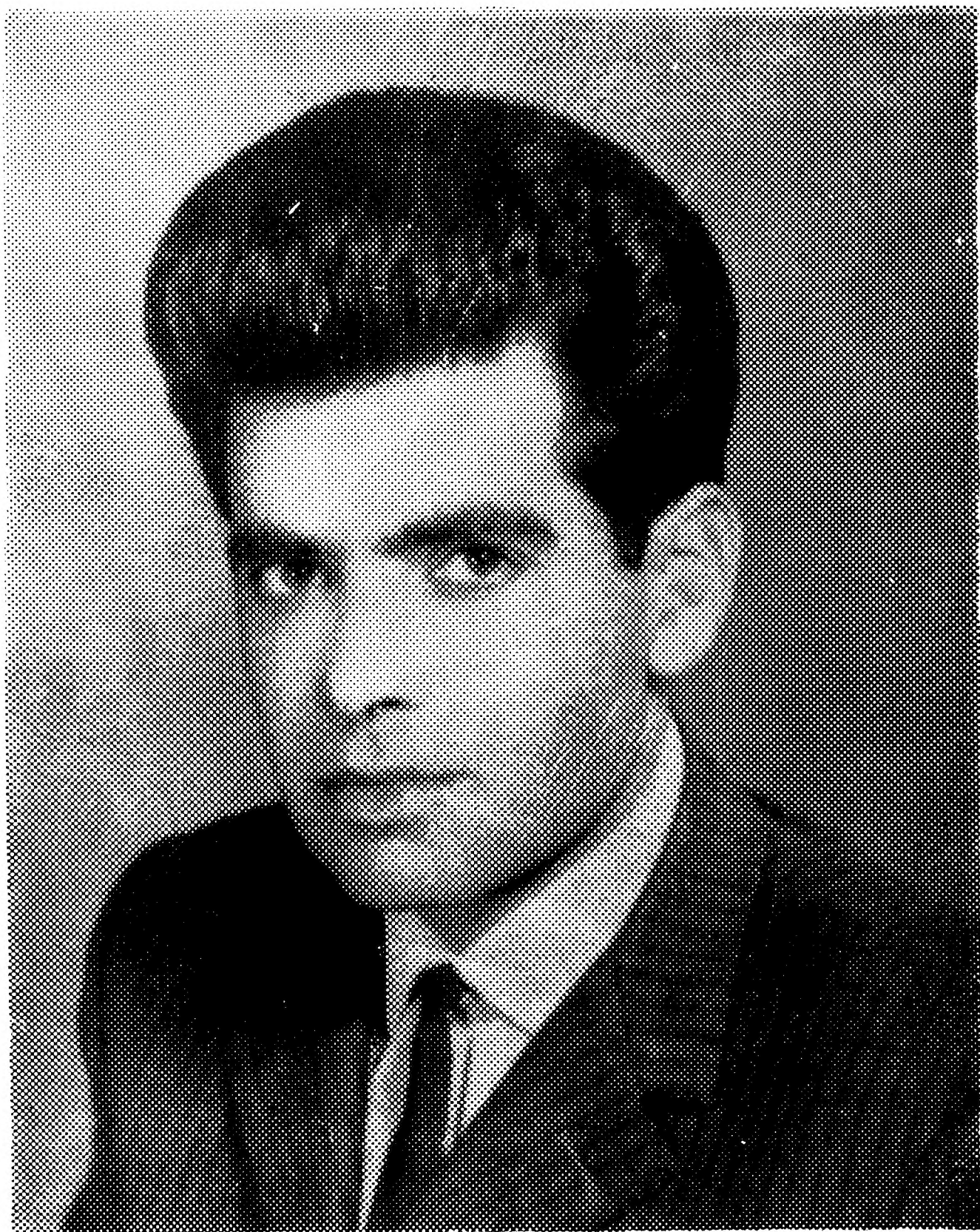
په اوستایي یشټو نوکی یځای پر یځای دده قابل رقیب د«ویسه ویساک» زړور زامن یاد شوی دی اوبنایي چي ددغی کلمی څخه مقصد «ساک» قبایل وی چي دمخه مووویل چي د«پارتیانا» دسیستان او افغانستان جنوب غربی پوونده قبایل او دامونه پورې غاړه ځینی اقوام دوی د«توران» په نامه یاد کړی دی او خپل مخالفین یی بللی دی . دغه قبایل یځای پر یځای محلی او سیمه ایز حکومتونه جوړ وی اوکله ناکله دلوی قدرت خاوندان شوی دی ، مگر دغه ددوی دقدرت عصر ډیر وروسته دی او موږ اوس ورسره کار نه لرو .

تبصره .

څرنګه چي دکیانی کورنی څخه وروسته دباختر ددولت واګی د «اسپه کورنی» لاس ته ورغی اودهمدې کورنی دیوباچا په عصر کی یو مذ هبی ریفورم منځ ته راځی چي بانی یی دبلخ ستر متفکر اولوی ریشی زردشت و اودایوه لویه کلتوری پیښه ده ، نو خپل لومړی ټوک په همدی یځای بس کوم او دغه مهمه موضوع په دویم ټوک کی په مفصل صورت سره راځی .

ماخذونه : په دی کتاب کی ددغواثارو څخه استفاده شوی ده :

- ۱- ګاتها : دپور داود تالیف او ترجمه تهران - ۱۳۲۹ کال
- ۲- ادبیات مزده یسنا دپور داود تالیف او ترجمه
- ۳- د«ایران توده» مجلی «۴- ۶- ۱۶» ګڼی
- ۴- بررسی هایی درباره برخی از جهان بینی ها وجنبش های اجتماعی در ایران - داحسان طبری لیکنه .
- ۵- گزیده سرودهای ریگویدا - دسید محمد رضا جلالی ترجمه ۱۳۴۸ تهران

دکتاب مؤلف ارواښاد خيرمحمد ساد

داروا بنادخير محمد سادلنده پيژندنه

اروا بناد خير نمل خير محمد ساد دسالو خان زوی په (۱۳۱۶) ه لمریز کال کی دننگرهار ولایت دشینوارو دهسکی مینی دولسو والی دپایین په یوه غریبه اوبی وزلی کورنی کی د دنیا پر مخ سترگی وغړولی ، لومړنی زده کړی یی په ۱۳۲۴ هـ ش کال کی دننگرهار ولایت دشینوارو د هسکی مینی دولسو والی دپایین په لو-مړنی ښوونځی کی پیل او په (۱۳۲۹) هـ ش کال ترینه فارغ شو. په (۱۳۳۱) هـ ش کال دکابل په دارالمعلمین کی شامل او په (۱۳۳۶) هـ ش کال کی په یوه عالی درجه کی ځینی فارغ شو. له (۱۳۳۷) څخه تر (۱۳۴۱) هـ ش پورې یی دابن سینا په لیسه کی دښوونکی په حیث دنده تر سره کړیده ، په (۱۳۴۲) هـ ش کال کی داد بیا تو او بشري علومو په پوهنځی کی شامل او په (۱۳۴۵) کی یی دنوموړی پوهنځی له پښتو څانگی څخه لیسانس ترلاسه کړې دي .

له پوهنځی څخه تر فارغید و وروسته دهماغه کال ددلوې په لومړۍ نیټه دننگرهار دښوونې او روزنې مدیریت ته دښوونکی په صفت ورمعر فی شو ، په (۱۳۵۲) کال کی دپښتو ټولنی د ادب اوفلکور په مدیریت کی دمسلكی غړې په حیث مقرر ، د (۱۳۵۵) کال په پای کی اروا بناد ساد دکابل مجلی دمرستیال په توگه او په (۱۳۵۶) کال کی دنوموړې مجلې د مدیر په حیث وټاکل شو. په (۱۳۵۷) کی دښوونې او روزنې په وزارت کی دتألیف او ترجمی دریاست مرستیال او په (۱۳۵۸) کی دتألیف او ترجمی دریاست چارې ورپه غاړه شوې . د (۱۳۶۰) کال په نیمایی کی اروا بناد ساد دخپلی علمی مینی له امله بیرته دافغانستان دعلومو اکاډمی ته راغی او د پښتو څیړنو دبین المللی مرکز دریسرچ په څانگه کی دمسلكی غړې په حیث ومنل شو چی دمرگ تروخته یی په ډیره علمی حوصله خپلی ور سپارل شوې دندې پر مخ بیولی ، خوافسوس چی د (۱۳۶۱) کال دمیزان د (۲۵) شپې په نهو بجو دمرگی ناوړه ناتار زموږ دغه (۴۵) کلن ځوان

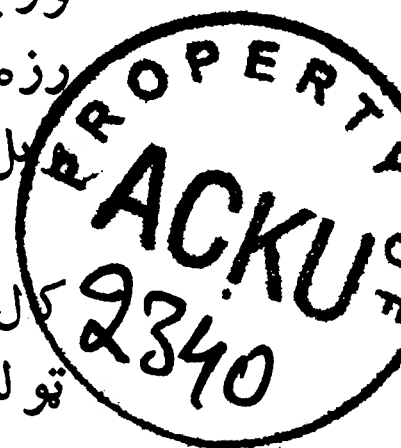
محقق او د ټولنيز درد خاوند ليکوال، دعالي اخلاقو خاوند له مېړه بيل کړ او زموږ د علمي او ادبي اسمان يوستوري د تل له پاره ولويد او په کابل کې د انقلاب د شهيدانو په سپيڅلي هديره کې خاورو ته وسپارل شو.

ارواښاد ساده نیکو اخلاقو سمبال او با استعداد ليکوال وهغه ليکوال چې د انسان ازادې ته يې ژور احترام او درناوي درلود او يواځيني هيله يې دا وه چې په ټولنيز ژوند کې د انسان ځورونې منحوس او استثماري قانون ملغي او پر ځاي يې د بشري ښېگڼو ساتونکي ښايسته قانون مجري وي. دده په نظر هغه ټولنه سعادت له رنگينيو څخه خوند او کيف اخيستلای شي چې يوه په کې د بل د سعادت هيله ولري او دنورو په نیکمرغي کې خپله نیکمرغي ولټوي.

ارواښاد ساد د افغانستان د خلک دموکراتيک گوند د اصلي غړيتوب پر افتخار سربيره د گوند او دهغه دارمانونو يو تکړه او فعال ممثل هم ؤ. دې په خپله يوله هغو کسانو څخه ؤ چې د تيرو فاسد واوناوړ ورژيمونو سپرو ژموډير زورولي و. ده کوبښښ کاوه دهغو بد مرغيو پاي وويني کوم چې په کلونو کلونو يې زموږ رنځيدلي ولس رنځولي وده له هغو خلک سره کلکه مينه درلوده چې د ټريځور استعمار رټلي بي واکه اود بد مرغي په وژونکي لومه کې يې ښکيل کړې وو. ده دهغو انسان وزمه استثمار کړو پر ضد کلکه مبارزه کوله چې په ميليو نونو انسانان يې د خپل نه مريدونکي حرص قرباني کړې ؤ اود نيستي تباهي ناروغی، فقر، ویر او غم سره يې اشنا کړې ؤ. ده حق پاله او ددې مقدسي لارې يو کلک لاروي ؤ نه يوازې لاروي، بلکې په دې سفر کې يې نور هم داسي وربلل: «اوس هغه وخت رارسيدلی دې چې حق زور دې» له پاره کلکه مبارزه وشي اودغه جمله په کلي توگه د تاريخ موزيم ته وسپارله شي چې د بل به يې «زور حق دې»

ارواښاد ساد درې زامن او دوه لوڼي لري چې مشر زوی يې په (۱۳۶۲) کال کې د طب له پوهنځي نه فارغ شوی دې او کشره لور يې په شپږم ټولگي کې ده.

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د پښتو څيړنو بين المللي مرکز په داسي حال کې چې دارواښاد ساد د حق پالنې درناوي کوي دده مړينه يوه لويه اونه جبران کيدونکي علمي ضايعه بولي او په دغه علمي ميراث چې د يوه کتاب په توگه ورڅخه پاتې شوی دې د زړه سود کوي. ښاددې وي د مرحوم ساد پاک روح.

پراڼه پښتو نمره (۲۲)

The Ancient Aryans

By: Khair Mohammad Saad

International centre for

Pashto Studies

(D.R.A) Academy of Sciences

Kabul

1985